

Index Rerum,

Causa.

Causæ rationabiles excommunicandi Vicarium Episcopi suffraganei, quæ sint, referantur. 1.160.18

Causas omnes ad forum Ecclesiasticum de Jure spectantes cognoscere, & omnino, saltem in prima instantia, & in sua diœcesi terminare est Episcopi. 2.169.53

Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solos Episcopos. 2.173.7

Causa gravior requiritur tam in dispensatione interstitiorum inter Diaconatum, & Sacerdotium, quàm inter cæteros Ordines. 2.258.5

Causæ omnes majores ad Sedem Apost. referuntur. 3.10.31

Causa legitima ab Episcopo approbata excusat à pœnis contra non residentes prolatis. 3.92.95

Causas matrimoniales cognoscere, aut eas tractare ex vi generalis commissionis Vicarius generalis Episcopi non potest. 3.116.94

Causas feudales, nisi speciale adsit mandatum Episcopi, Vicarius cognoscere non potest. 3.117.112

Causas criminales, nisi specialiter commissæ fuerint, Vicarius generalis expedire non potest. ibid. 117

Causæ omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes, coram Ordinario loci in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent. 3.312.2

Causas Ecclesiasticas in prima instantia cognoscunt Episcopi, & exempli quasi Episcopalem jurisdictionem habentes, non autem Prælati inferiores, qui subsunt Episcopis. ibid. 4

Causas, quæ juxta canonicas sanctiones apud Sedem sunt judicandæ, vel quas Summus Pontif. arbitrio suo, supplicatione manu propria signa expressè ad se advocaverit, non cognoscit Episcopus, etiam in prima instantia. ibid. 10

Causæ quæ juxta canonicas sanctiones apud Sedem Apostol. sunt judicandæ, non comprehenduntur sub dispositione Concilii Trid. in d.c.20. 3.313.14

Causæ quæ super beneficiis reservatis agitantur, possunt in prima instantia cognosci in curia. ibid. 15

Causæ omnes beneficiales, in quibus sub plumbo litteræ expeditæ sunt, ac de illarum nullitate, vel intellectu tractatur, in curia committuntur. ibid. 16

Causæ possunt ad curiam avocari, seu alicui committi in prima instantia per speciale rescriptum manu Sanctissimi signatum; & quomodo dicatur constare de tali rescripto sic signato. ibid. 18

Causæ conservatoriæ non sunt necessariò in prima instantia coram Ordinariis pertractandæ. ibid. 20

Causæ quæ ratione contractus, vel delicti alibi gestorum sunt ventilandæ, non comprehenduntur sub dispositione Concilii in d.c.20. ibid. 21

Causæ matrimoniales inter arduas enumerantur. 3.332.1

Causæ matrimoniales non per inferiores, sed ab Episcopis tantum sunt cognoscendæ. ibid. 2

Vicarius Generalis Episcopi ex commissione generali potest de causis matrimonialibus cognoscere. ibid. 3

Capitulum Sede vacante de matrimonialibus causis potest cognoscere, secus de causis delegatis Episcopo, aut ejus Vicario. 3.333.4

Causa matrimonialis est gravis. ibid. 8

Causæ graves non possunt subdelegari sine magna causa. ibid. 11

Causæ graves, & arduæ cum delegantur, censetur electa industria personæ. ibid. 12

Causas matrimoniales, quæ spectant ad Episcopum jure ordinario, potest ipse committere discutiendas, & decidendas Doctoribus, qui statuta Canonum non ignorent. 3.334.15

Causa in Episcopo censum imponente requiritur. 3.338.9

Causa in Episcopo censum imponente probari debet concludenter, ita ut illa affirmanti eam subesse, credendum non sit. 3.339.12

Causa ad charitativum subsidium exigendum debet esse manifesta, & rationabilis. 3.349.27

Causa manifesta, & rationabilis quæ dicatur in exigente charitativum subsidium, ostenditur. ibid. 28

Causæ delegatæ judici ordinario quando illum in eis procedentem delegatum, quando verò Ordinarium judicem constituent, ostenditur. 3.367.9

Causæ nullitatis professioni nullius, ita sunt proponendæ coram Superiore, & Ordinatio copulativè, ut nullo modo possit superior per se solum de illis cognoscere. 3.445.14

Causæ Episcoporum à Romano Pontifice, Sedèque Apostolica cognoscuntur. 3.494.1

Causæ Episcoporum criminales non possunt sublegari à delegato Papæ. 3.495.4

Causas Episcoporum criminales si Papa extra curiam deleget, requiritur specialis commissio ipsius manu signata, & ut adsint ad sententiam duodecim Episcopi cum Metropolitanò, reservata eidem Sanctissimo sententia diffinitiva. ibid. 7

Causæ civiles, vel criminales minores Episcoporum in Con-

cilio tantum Provinciali cognosci, & terminari possunt, etiam non existentibus duodecim Episcopis. 3.497.15

Causarum omnium cognitio pertinet ad Episcopum in sua diœcesi, in eaque habet fundatam intentionem de Jure communi. 3.556.28

Et in cognitione causarum criminalium, & matrimonialium. ibid. 29

Celebratio.

Celebrans ante legitimam ætatem, bona fide credens id sibi licere, irregularitatem non incurrit. 2.154.11

Peccat tamen mortaliter celebrando, sciens se non habere legitimam ætatem. ibid. 21

Celebrans absque justa causa alibi quàm loco designato, peccat mortaliter, non tamen tenetur ad aliquam restitutionem. 2.290.36

Celebrans in Ecclesia violata, nisi urgente necessitate id faciat de licentia Episcopi, mortaliter peccat, irregularis tamen, aut suspensus non fit. 2.334.54

Celebrans in Ecclesia ex devotione, vel obligatione, tempore quo cantatur una Hora, non potest dici illi interfuisse. 3.96.134

Celebrans, vel Confessionis Sacramentum audiens non ordinatus, ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim curiæ sæculari traditur. 3.486.18

Celebrare in loco non sacro extra casum necessitatis, etiam non dato scandalo, mortale est peccatum. 2.280.2

Celebrare debet Episcopus Dominicis diebus, & festivis solemnibus, & tam frequenter, quod suo muneri satisfaciatur, data opportunitate. 2.283.1

Celebrare, vel celebrari facere possunt Episcopi cum iter faciunt ante lucem, vel post meridiem spatio unius horæ. ibid.

Celebrare non potest Sacerdos ea die in Altari in quo Episcopus solemniter, & Pontificaliter celebravit. ibid.

Censura.

Censura quomodo dicatur pendere ab intentione proferentis. 2.396.6

Censuris Ecclesiasticis irreatus habet justam causam resignandi beneficium. 3.227.39

Censura per statutum, aut edictum Episcopale ipso jure adversus adentes monasteria Monialium, & cum illis alloquentes, an comprehendat accedentes ad exempta Regularibus subdita, ostenditur. 3.438.74

Census.

Census Ecclesiis dupliciter imponitur, vel in perpetuum, etiam post mortem possessoris, vel solummodo ad vitam illius. 3.337.1

Prælatus nullus Papæ inferior potest censum perpetuum, aut pensionem perpetuam imponere. ibid. 2

Census, seu pensiones personales ad vitam possessorum, vel brevius tempus licitè possunt Episcopi ex causa imponere. 3.338.3

Census apud Gallos vix constituitur ab alio, quàm à Summo Pont. ibid. 4

Census perpetuus ab Episcopis imponi non potest, nisi justa de causa, & tempore foundationis. ibid. 5

Censum perpetuum post Ecclesiam fundatam imponere nequit Episcopus, nisi quando locis religionis applicaverit, & ultra justam causam concurrat debita solemnitas. ibid. 6

Censum retinere potest Episcopus, si Episcopalia remiserit in Ecclesiis quæ pleno jure ei subjiciuntur. ibid. 7

Censum constituere an valeat Episcopus tempore perceptæ libertatis Ecclesiæ, quam à manu laici, vel alterius vendicavit sibi, ostenditur. 3.359.11

Censualia onera quomodo detrahenda. 3.355.12

Ceroferarius.

Ceroferarius, pro acolyto. 2.128.12

Certamen.

Certamen singulare incuntes, suadentes, provocantes, & incurrunter excom. Papalem. 3.28.178

Character.

Characterem imprimi Ordinis Sacramentum, sicut Baptismus, & Confirmatio. 2.183.4

Characterem non recipit Ordinatus absoluta coactione compulsus. ibid. 5

Characterem recipit Ordinatus conditionali adductus coactione, permittens sibi Ordines conferri. ibid. 6

Characterem recipit excommunicatus si ordinetur. ibid. 7

Characterem acolytatus in quo actu imprimi debeat. 2.228.12

Characterem recipit bigamus, si ordinetur. 2.451.18

Charitas.

Charitas ubi est, ibi & sanctitas. 2.62.14

Charitas christiana, quæ excusat Episcopum à residentia, qualis, ostenditur. 3.79.6

Charitativum subsidium.

Charitativum subsidium Vicarius Generalis imponere non potest, nisi hoc sit sibi ab Episcopo specialiter demandatum. 3.118.122

Charit

& Verborum.

Charitativum subsidium dicitur charitatis auxilium, quia à principio ex charitate peti debet, non per vim extorqueri. 3.347.2

Charitativum subsidium petitur quando redditus propriæ Ecclesiæ non sufficiunt. 3.348.3

Episcopus, subsistente manifesta, & rationabili causa, potest subditos clericos compellere ad charitativum subsidium solvendum. ibid.5

Episcopi, Archiepiscopi, Primates, seu Patriarchæ in civitatibus, & diocesis suis possunt data manifesta & rationabili causa subditos ad subsidium charitativum cogere. ibid.7

Charitativum subsidium exigere potest Episcopus electus, & confirmatus, licet nondum consecratus. ibid.8

Archiepiscopus, Primas, & Patriarcha ab Ecclesiis, & clericis suæ provinciæ extra diocesim suam, jure subsidium charitativum exigere non possunt. ibid.9

Administrator, seu coadjutor datus Episcopo per Papam, vel Ecclesiæ cathedrali vacanti, potest à subditis illius Ecclesiæ exigere charitativum subsidium. ibid.10

Charitativum subsidium debet Episcopus exigere cum consilio capituli sui, & clericorum. ibid.11

Vicarius Generalis Episcopi non potest charitativum subsidium exigere, nisi speciali ipsius Episcopi mandato. ibid.12

Capitulum Sede Episcopali vacante potest charitativum subsidium exigere. ibid.13

Capitulum Sede vacante non potest statutum condere, quo charitativum subsidium in futurum ex parte minuat. ibid.14

Cardinales in Ecclesiis suorum titularum charitativum subsidium petere possunt. ibid.15

Legatus Papæ habet jus exigendi charitativum subsidium ab Ecclesiis provinciæ sibi delegatæ. ibid.16

Praelati Episcopo inferiores non possunt de jure subsidium charitativum exigere, sed privilegio, vel consuetudine. 3.349.17

Abbat, vel Prior non possunt exigere charitativum subsidium ab Ecclesiis sæcularibus, vel Regularibus monasteriis sibi non pleno jure subjectis. ibid.18

Præpositus, sive Præfectus totius Ordinis Regularis potest charitativum subsidium petere à Monasteriis Ordinis sui pro sumptibus necessariis ad gubernationem Ordinis, si aliunde non habeat bona. ibid.19

Exemptio Generalis non censetur eximere à charitativo subsidio per Papam imposito. ibid.24

Charitativum subsidium non potest præscribi. ibid.25

Praelatus qui potest charitativum subsidium exigere, debet prius congregato Clero cum charitate, & humilitate ei exprimere causam suæ indigentiae. ibid.26

Causa ad charitativum subsidium exigendum debet esse manifesta, & rationabilis. ibid.27

Causa manifesta, & rationabilis, quæ dicatur in exigente charitativum subsidium, ostenditur. ibid.28

Charitativum subsidium potest eligere pro sua consecratione, vel pro solutione debitorum in Ecclesiæ utilitatem contrahentium. ibid.29

Charitativum subsidium potest exigere Episcopus, si magnas fecerit expensas in negotiis diocesis communibus petrandis. ibid.30

Charitativum subsidium potest Episcopus exigere pro fabrica suæ Ecclesiæ, vel alia re continente illius publicam utilitatem vel conservationem. ibid.31

Charitativum subsidium exigere potest Episcopus, si iter facturus sit ad Papam, vel Imperatorem, vel Regem ob Ecclesiæ suæ utilitatem. ibid.32

Charitativum subsidium potest exigere Episcopus, si visitaturus sit limina Apostolorum. ibid.33

Charitativum subsidium potest exigere Episcopus, si velit ire ad Concilium Provinciale. ibid.34

Charitativum subsidium potest exigere Episcopus, si impensas necessarias, & alienius momenti fecerit in adventu Imperatoris, Regis, vel Principis. ibid.35

Episcopus quoties rationabilis causa subsit, non solum semel, sed etiam pluribus vicibus potest charitativum subsidium exigere. ibid.36

Charitativi subsidij summa quæ sit exigenda, ostenditur. 3.350.37

Charitativum subsidium clerici ex urgenti causa possunt compelli solvere ultra taxam solitam. ibid.38

Charitativum subsidium ratione beneficiorum potest Episcopus exigere à Clero, & Ecclesiis suæ civitatis, & diocesis. ibid.39.

Læici charitativum subsidium solvere non compelluntur. ibid.40

Feudi ipsius quarta pars annui redditus pro subsidio charitativo est solvenda. ibid.42

Capitulum, seu Canonici Ecclesiæ Cathedralis tenentur Episcopo suo præstare charitativum subsidium. ibid.43

Charitativum subsidium non debetur ex distributionibus

quotidianis, inspecto jure communi, nisi contrarium fuisse statutum. ibid.44

Monasteria non tenentur præstare Episcopo charitativum subsidium. ibid.45

Exemptæ Ecclesiæ non tenentur præstare Episcopo charitativum subsidium, quod uti intelligatur ibi ostenditur. ibid.47

Clerici nullum Ecclesiasticum beneficium habentes, non possunt cogi Episcopo præstare charitativum subsidium. ibid. num.48

Clerici pauperes, qui ex redditibus suorum beneficiorum nihil habent ultra honestum victum, minimè cogi possunt ad charitativum subsidium præstandum. 3.351.49

Beneficium habens, sed nullos fructus aliquo fortuito calu percipiens, ad subsidium charitativum non tenetur. ibid.50

Rektor Ecclesiæ habens in una diocesi, prædia verò in alia, tenetur solvere charitativum subsidium Episcopo in cujus diocesi sita est Ecclesia. ibid.51

Pensionarius an teneatur ad subsidium charitativum, ostenditur. ibid.52

Charitativum subsidium cui Episcopo sit solvendum, quando Ecclesia est in confinio duarum diocesium, ostenditur. ibid.53

Vide *Subsidium.*

Chilo.

Chilonis tria præcepta referuntur. 1.199.2

Chiromanticus.

Chiromantici supersticiosè faciunt per manuum lineas bonam, vel malam fortunam indicantes; secus si complexiones, humores, & aptitudinem. 3.63.130

Chirotheca.

Chirothecis novus Prælati manus operit, ut nesciat sinistra sua, quid faciat ejus dextra. 1.30.20

Chorepiscopus.

Chorepiscopi dicuntur *χώρα*, Græcè pagus, seu villa, quasi in pagis, & in villis, ad Episcopalia munia obeunda essent constituendi. 1.35.21

Chorepiscopi potestas qualis fuit, ostenditur. ibid.22

Chorepiscopi an sint veri Episcopi, remissivè. 2.189.14

Chrisma.

Chrisma Confirmationis conficitur ex oleo olivarum admixto balsamo, cujuscunque loci sit, benedicto ab Episcopo consecrato. 2.345.2

Chrisma quod est Confirmationis materia, necessariò benedicendum est ab Episcopo, non à simplici Sacerdote. ibid.4

Chrisma de necessitate præcepti debet fieri illo anno in die Cæna Domini, quia peccabit Episcopus si ex veteri confirmet. ibid.5

Pontificis caput Chrismate consecratur, brachium verò Principis oleo delinitur. 2.346.12

Chrisma, & olea singulis annis confici debent, & peccabit Parochus si oleum alterius anni adhibeat, non data necessitate. 2.347.17

Chrisma tamen clausis januis consecrandum. ibid.24

Contrarium verius. ibid.25

Chrisma conficere feria quinta in Cæna Domini, Episcopo licet tempore interdicti. 2.397.14

Chrismatum.

Chrismato frons aliquo panno albo contegitur, ne recens unctio defluat, aut deleatur. 2.41.24

Chrismalis pannus potest iterum super alterum baptizatum, aut confirmatum imponi. ibid.25

Vide *Oleum.*

Christianus.

Christianus, qui alium Christianum in terris Turcarum habitantem tanquam mancipium ceperit, aut ejus bona diripuerit, in excommunicationem Papalem incidit. 3.25.141

Christianum aliquem per assassinos interficiens, aut videns interfici. 3.33.216

Christianum per assassinos contra mandantes interfici incidunt in excom. nemini reserv. 3.38.270

Christus Dominus.

Christus Dominus salutis nostræ præbens se medicum, sanctissimæ vitæ suæ exemplo nos pavit, ac omnes virtutes amplecti nos docuit. 1.2.2

Christus Dominus dum in terris ut homo vixit, universalis fuit mundi Dominus, & Rex universorum. 1.123.21

Christus Rex sine propugnatoribus, sine magistratu, &c. quomodo dictus, ostenditur. ibid.22

Christus Dominus temporalem monarchiam, & potestatem de facto non exercuit, nec exercere voluit. 1.124.26

Christus Dominus per se & directè habuit ex dono Patris excellens quoddam dominium, & potestatem super res omnes creatas, quod non communicavit Vicario. ibid.27

Authoritas Christi Domini *Matth. 16. Tibi dabo claves regni Cælorum*, intelligitur de potestate suprema spirituali, non verò temporali directæ. ibid.28

Christi quinque stigmata in cælo ostensa ab Alphonso Portugallæ

Index Rerum,

galliarum Rege I. in regia insigni pietate suscepta fuerunt. Franciarum regnum divinitus fuit approbatum, ex eo quia tria lilia, quae illi sunt adhuc Regia insignia, de Caelo missa fuerunt Clodovæo. 1.128.61

Christus Dominus passus est completis 33. annis, tribus mensibus, & aliquibus diebus. 1.150.30

Christus advocacionis officium pro Maria Magdalena, & in mulieris de adulterio accusatione, & suorum discipulorum criminacionibus falso impositis sustinuit. 3.305.17

Christus Dominus Salvator noster à Sacris Scriptoribus Medicus sæpe solet appellari. 3.365.11

Christus Dominus cur lutum posuit oculis cæci, cum eum sanavit, ostenditur. ibid.14

Chronica.

Chronicis, quibus à majoribus nostris fides communiter adhibita est, credere debemus. 3.236.53

Cingulum.

Cingulum si ita frangatur, ut neutra pars sufficiat ad cingendum Sacerdotem, amittit benedictionem, secus si longior pars adhuc sufficeret ad cingendum. 2.322.43

Citatio.

Citatio circumducta nulla, vel cum falso procuratore, non efficit litispendentiam. 2.264.18

Citatio una contra non residentem ante privationem sufficit, si personaliter fiat, si tamen sit absens, trina citacione per edictum publicum est vocandus, nec sufficit una pro tribus, aliter enim facta privatio est nulla. 3.97.149

Citatio partis non requiritur in concessione monitorialis excommunicationis. 3.391.37

Monitoria hæc concedi possunt tam ante cœpam litem, quam ea pendente, dum probationum terminus non dabitur. ibid.38

Citari non possunt Episcopi ad Romanam Curiam pro delicto etiam atrocissimo, nisi accedat specialis commissio Papæ. 3.495.6

Citare Episcopum non sufficit, nisi etiam citetur Capitulum, quando agitur de præjudicio Ecclesiæ, ita ut sententia contra Ecclesiam lata, citato solum Capitulo, sit nulla, & invalida. 3.537.8

Civis, & Civitas.

Civis præferri debet extero. 3.263.203

Civitatis ad substantiam requiritur, quod habeat Episcopum, secundum unam sententiam. 1.38.16

Cujus contrarium ponitur. ibid.17

& sub distinctione resolvitur. ibid.18

Clara.

in Claris non est opus conjecturis. 3.510.1

Claudus.

Claudus potest ad Ordines promoveri, nisi talis sit, quem oporteat cum baculo accedere ad Altare. 2.429.40

Claves Ecclesiæ.

Clavium potestas feminis non competit. 2.121.25.

Claves Ecclesiæ, vide *Ecclesiæ.*

Clastrum, & Clastrales.

Clastra Religiosorum an liceat mulieribus ingredi cum processione. 3.440.93

Clastrales recipientes Minimos sine licentia Papæ, incurrunt excommunicationem Papalem. 3.29.186

Clausula.

Clausula in livilibus apposita, ut Pœnitentes à Confessariis approbati, quos elegerint, absolvi possint ab omnibus, & quibusvis peccatis, & censuris, etiam S. di. Apost. reservatis, etiam ab illis, quæ in Bulla Cœnæ Domini continentur, tenent aliqui posse tunc hæreticos emendatos absolvi in foro conscientiarum, reservata potestate Inquisitoribus procedendi in foro exteriori. 2.417.30

Sententia contraria verior est, in praxi tenenda. ibid.31

Clausula generalis (& ad omnia alia, etiam si exigant speciale mandatum) comprehendit casus, quos Vicarius Generalis expedire non potest absque Episcopali assensu. 3.118.124

Clausura.

Clausura Monialium quibus constitutionibus commendetur, ostenditur. 3.424.1.2

Episcopi procurare debent, ut omnibus Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero Sedis Apostolicæ auctoritate clausura Monialium inviolabiliter observetur. ibid. num. 3

Clausura si non servetur in Monasteriis Monialium, quæ Regularibus subduntur, videre debet Episcopus, nec ab ipsis Regularibus impediri poterit. ibid.7

Clausuræ mœnia si sint contracta, & facultates non suppetent, fidelium elemosynis restauranda sunt, vel Monialium confanguineis ad hoc compellendi, & illis deficientibus, tunc compellendus erit is, cujus auctoritate fuit erectum monasterium, 3.425.10

Clausura Monialium custoditur impediendo accessum ad ipsas Moniales, & colloquia cum eisdem. ibid.11

Clausura Monialium ut sciatur qualiter sit custodienda, quæ sunt attendenda, ostenditur. ibid.12

Clemens.

Clemens an Divi Petri successor extitisset, ostenditur. 1.17.43

Clemens IV. quam dotem filiabus legitime susceptis ante Pontificatum, & quæ beneficia nepotibus Clericis contulerit, vide *Papæ.*

Clericalia.

Clericalis habitus, vide *Habitus, Vestis.*

Clericalem ordinem summo potere dedecet, ut ex manus violenter alicui injiciatur, quæ Deo solemniter ritu consecratae sunt. 1.94.3

Clericatus.

Clericatus ordo nobilitat, & est major quacunque alia dignitate, & honore sæculari. 2.174.1

Clericatus impressus indelebilis remanet post bigamiam. 2.456.17.

Clericatus, seu beneficia Ecclesiarum sancti Joannis Lateranensis, & sancti Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, non comprehenditur sub reservatione Regulæ octavæ. 3.158.134.

Clericus.

Clericus quidquid præter necessarium victum & vestitum de altero retinet, rapinam facit, & sacrilegium committit. 1.84.14

Clerici bonorum Ecclesiæ non domini, sed dispensatores sunt. 1.86.31

Clericis ebrietatibus incumbere propter eorum auctoritatem magnopere prohibetur. 1.93.14

Clerici non recipientes pensionem, & fructus Ecclesiasticos valorem annum 60. ducatorum auri de Camera non excedentes, non tenentur deferre habitum clericalem. Vide *Pensio.*

Clericos, & omnes Ecclesiasticas personas sibi subjecta corrigere, & carcerare, ab officio, & beneficio suspendere, degradare, & beneficiis privare potest Episcopus. 2.169.55

Clericum primæ Tonsuræ percussus incurrat excommunicationem *can si quis suadente*, 17.9.4. 2.185.17

Clericus habet domicilium, & est civis illius diocesis in qua situm est ejus beneficium, dum illud possidet. 2.196.43

Clerici conjugati debent uti illis vestibus, quibus clerici conjugati ejusdem regionis utuntur. 2.215.3

Clerici in minoribus de consuetudine totius Hispaniæ debent habere vestes, quæ cooperiant tota genua. 2.215.7

Clerici debent semper deferre vestes proprio Ordini congruentes. ibid.8

Honestas in vestium colore maximè requiritur. ibid.9

Clericus in majoribus, aut beneficium habens, si Coronam, vel habitum ad longum tempus absque justa causa non deferat, peccat mortaliter. 2.216.11

Clerici, qui ratione paupertatis habitum proprio Ordini congruentem gestare non valuerint, nullam pœnam incurrunt. 2.216.16

Clerici propter infirmitatem tonsuram non deferentes, à pœnis excusantur latis contra habitum non deferentes. ibid.17

Clericus primæ Tonsuræ quæ privilegia nanciscatur. 2.227.7

Clerici in minoribus, si conjugati non sint, jure communitati, fori privilegio gaudent, tam in civilibus, quam in criminalibus, sicut & clerici in majoribus. 2.232.1

Clerici in minoribus hodierno jure Concilij Trident. quando gaudeant fori privilegio. ibid.2

Clerici primæ Tonsuræ, seu minorum Ordinum beneficium habentes gaudent privilegio fori in civilibus & criminalibus. ibid.3

Clericus non beneficiatus, sed in tonsura, vel minoribus tantum Ordinibus constitutus, quæ habere debet ut hodie fori privilegio gaudeat. 2.233.12

Clericus in minoribus ad hoc, ut privilegio fori gaudeat, debet portare habitum, & tonsuram tempore capturæ. 2.234.15

Clericus qui tempore delicti commissi habitum, & tonsuram non deferbat, si postea reassumpsit tempore capturæ, vel purgationis, fori privilegio gaudet. ibid.17

Clericus in minoribus ad hoc, ut fori privilegio gaudeat, debet habitum clericalem, & tonsuram deferre, utrumque simul. ibid.18

Clericus portans vestes laicales aliqua rationabili causa, vel captus cum illis, solitus Tonsuram, & clericalem habitum deferre, gaudet fori privilegio. 2.235.20

Clerici in minoribus attento jure communitati fori privilegio gaudebant, etiam si neque habitum, neque tonsuram deferrent. ibid.21

Ordinatio Regni Lusitanæ quid super hoc disponat, ostenditur. ibid.22

Clericus enorme committens, sine habitu, & tonsura incedens, non præcedente trina monitione poterat jure communitati a iudice sæculari puniri. ibid.23

& Verborum.

- Juri communi requirenti prædictam trinam monitionem, ut fori privilegium amittatur, derogatum est per Concil. Trident. ibid. 24
- Clerici in minoribus conjugati, solum in criminalibus, non autem in civilibus fori privilegio gaudent. ibid. 25
- Clerici in minoribus conjugati, ut fori privilegio gaudeant, necesse est quod cum unica & virgine contraxerint, ac vestes deferant, & tonsuram. 2. 236. 26
- Attenta Ordin. Reg. Lusitanorum ut hujusmodi clerici in minoribus conjugati gaudeant fori privilegio, requiritur, quod tempore delicti, & capturæ habitum, & Tonsuram deferant. ibid. 27
- Clericus conjugatus incedens sine habitu, & tonsura, si pro mine capiatur, deinde à carcere fugiens habitum, & tonsuram reassumat, an fori privilegio gaudeat. ibid. 28
- Clerici conjugati negotiis sæcularibus se immiscentes an fori privilegio gaudeant. 2. 237. 29
- Clerici in casibus in quibus privilegio clericali privantur, an possint puniri à Judice sæculari, nulla præcedente degradatione. ibid. 30
- Clerici, qui de Concil. Trident. fori privilegio privantur, privilegio etiam canonis an censeatur privati, disputatur. ibid. 31
- Clericus conjugatus an ex dispensatione Episcopi capax sit beneficii Ecclesiastici, remissivè 2. 238. 36
- Clerici etiam primæ Tonsuræ non conjugati sunt immunes, & exempti à gabellis, & exactionibus, tributis, ac aliis similibus oneribus. 2. 241. 1
- Clerici in minoribus apud Castellanos non sunt immunes à tributis, nisi actualiter habuerint beneficium Ecclesiasticum ibid. 2
- Idem in Regno Portugalliæ. ibid. 3
- Leges prædictæ Hispaniæ, & Lusitanæ nullitati subjici videntur. ibid. 4
- Clerici hujusmodi dicto privilegio immunitatis gaudentes, sunt etiam exempti quoad exactiones pro necessitatibus publicis. ibid. 6
- Clerici negotiatores non sunt immunes à solutione gabellæ. 2. 242. 8
- Clerici per viam negotiationis quando dicantur mercatores fieri. ibid. 9
- Clericus in Regnis Hispaniæ, & aliis Provinciis tenetur denunciare gabellariis res, quas portat. 2. 243. 16
- Clerico non manifestante tenebitur mulio ejus res portans denunciare, vel damnum resarcire. ibid. 17
- Clerici tenentur jurare in manifestatione rerum eas portare ad suum usum, & illotum juramento statui, ita ut contrarium non possit probari, nec de eo querelari, quamvis falsum juraverint. ibid. 18.
- Clericus fornicans, ratione voti committit incestum. 2. 248. 7
- Clericus castitatem, & continentiam sacro Ordini annexam servare debet. 2. 249. 18
- Clericus peregrinus sine Commendatitiis sui Ordinarii litteris ab ullo Episcopo ad divina celebranda, & Sacramenta administranda non est admittendus. 2. 275. 1
- Fidem justam faciens de sua ordinatione potest admitti ad celebrandum. ibid. 2
- Clericus non Sacerdos an in articulo mortis, deficiente Sacerdote, possit absolvere à censuris, maximè ab excommunicatione. 2. 308. 80
- Clericus ne ad potus æquales bibat prohibetur. 2. 327. 12
- Clericus matrimonium sive clam, sive publicè contrahens, si in sacris sit constitutus Ordinibus, est suspectus de hæresi, & potest puniri per Inquisitores. 2. 419. 43
- Clerici collegialiter, seu communiter viventes, qui sese mediocri, & non enormi percussione affecerunt, possunt ab Episcopo absolvi. 2. 423. 16
- Clericus non debet esse corpore vitiatus, aut diminutus. 2. 426. 2
- Clerici Sodomie crimen committentes quas penas incurrant. 2. 436. 21
- Clericus propter hujus criminis atrocitatem quandiu illud occultum est, nullam incurrit suspensionem, aut irregularitatem. 2. 437. 27
- Clericus ut quis remaneat, non tamen gaudeat privilegiis clericum, potest insimul stare. 2. 454. 4
- Clericos percipientes incidunt in excommunicationem Papæ reservatam. 3. 17. 84
- Clerici, sive Religiosi, qui violant constitutionem illis prohibentem aliquem inducere ad vivendum, jurandum, aut promittendum, ut sepulturam apud eorum Ecclesiam eligat, vel electam non mutet, in excommunicationem Papalem incidunt. 1. 20. 100
- Clerici de Parochiali Ecclesia provisi juramentum de residendo intra tempus præscriptum non servantes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 24. 132
- Clerici Camera Ap. notarii, officiales, &c. qui in causis ad eorum tribunal non spectantibus se intromittere præsumunt, excom. Papalem incurrunt. 3. 28. 174
- Clerici quando excom. Papalem incurrant. 3. 29. 185
- Clerici habentes officium Vicecomitis, vel Præpositi sæcularis, si admoniti non desistant. 3. 31. 195
- Clerici permittentes versari in terris suis fœneratores publicos, &c. 3. 33. 217
- Clerici quando excommunicationem nemini reservatam incurrant. 3. 37. 166
- Clericus conjugatus non potest esse Episcopi Vicarius, etiam si cum unica, & virgine contraxisset, & habitum, & tonsuram portasset. 3. 107. 6
- Clericus per matrimonium amittit accessus, & regressus, ac alia jura ad beneficium competentia. 3. 166. 205
- Clerici non ex locorum, vel generis dignitate, sed morum nobilitate innotescere debent. 3. 241. 102
- Clerici exempti, tam sæculares, quàm Regulares, etiam Monachi, ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt. 3. 299. 8
- Clerici omnes diocæsani, quantumcunque exempti, si beneficia habeant, etiam simplicia, in Diocæsi, vel obtineant officium in Ecclesiis, possunt compelli accedere ad publicas processiones. ibid. 9
- Clerici qui sunt nullius diocæsani, vel extra civitatem in locis in quibus habent plebem, non possunt compelli accedere ad publicas processiones. ibid. 10
- Clerici intervientes Ecclesiis Religionis Hierosolymitanæ, nulla immunitate se tueri possunt quin ad processiones vocari non debeant. ibid. 11
- Clericus absolutè consentiens in alterius jurisdictionem sine licentia proprii Episcopi nihil agit. 3. 118. 23
- Clericus contrahendo, vel delinquendo potest alterius jurisdictioni se subicere sine consensu proprii Episcopi. ibid. 24
- Clerici nullum Ecclesiasticum beneficium habentes, non possunt cogi Episcopo præstare charitativum subsidium. 3. 350. 48
- Clerici pauperes, qui ex redditibus suorum beneficiorum nihil habent ultra honestum victum, minimè cogi possunt ad charitativum subsidium, præstandum. ibid. 49
- Clerici Regulares de Somascha exempti fuerunt à Sixto V. 452. 12
- Clericus utcumque solemniter degradatus conficit Eucharistiæ Sacramentum. 3. 484. 5
- Clericus degradatus, si ex aliqua justa causa restitatur ad Ordines clericales, non debet de novo sacris insigniri. ibid. 6
- Clericus etiam degradatus, adhuc clericus dicitur. ibid. 7
- Clerici in minoribus, ubi amittunt privilegium clericale, & veniunt puniendi à Judice sæculari, est necessaria degradatio. ibid. 8
- Clericus incorrigibilis, si tandem impænitens, aut obduratus in profundum malorum venerit, an absque expressa curiæ sæcularis traditione possit per eam comprimi, ostenditur. 3. 485. 16
- Clericus ordinatus à Papa, ab inferiori non deponitur. 3. 497. 12
- Clerus.*
- Clerus non potest impediri ne Episcopus visitet ante lapsam triennij, sub prætextu immemorialis consuetudinis. 3. 328. 2
- Vide *Visitatio.*
- Cluniacenses.*
- Cluniacensis Ordo exemptus fuit ab Ordinariorum potestate per Clementem IV. 3. 451. 12
- Coadjutor.*
- Coadjutorem alicui Regi, vel Principi sæculari superiorem, non recognoscenti potest summus Pontifex dare quando id postulat populi scandalum, & ruina spiritualis. 1. 128. 51
- Ideo summus Pontifex in cap. grandi, de supplenda neglig. Prælat. lib. 6. processit ad illam coadjutoris dationem, qui de facto pro majori justificatione requisitus fuit ad eandem à pluribus Portugaliæ Prælati, & nobilibus. ibid. 52
- Verius tamen in eo text. poterat summus Pontifex ad eandem Coadjutoris dationem procedere de jure in vicis Lusitanis. ibid. 53
- Refutatur intellectus afferentis ideo summum Pontificem processisse ad prædictam coadjutoris dationem in terminis d. cap. grandi, quia regnum Portugaliæ illum recognoscebat etiam in temporalibus. ibid. 56
- Coadjutor positus per Papam, qui est primæ tonsuræ, vel minorum Ordinum, gaudet eodem fori privilegio. 2. 233. 9
- Coadjutor & coadjutus possunt abesse tribus mensibus. 3. 95. 125
- Coadjutores Vicarios imperitis Rectoribus Ecclesiarum sine speciali concessione non licet vicario deputare. 3. 115. 73
- Coadjutor dum vivit coadjutus non habet jus in re, sed ad r. m. 3. 160. 157
- Coadjutores, etiam perpetui, & cum futura successione, non tenentur

Index Rerum,

- tenentur, nisi cum factus fuerit successioni locus, Fidei professionem emittere. 3.197.13
- Coadjutor post mortem coadjuti fit verus Canonicus, & tunc ei est assignanda ultima sedes. ibid.14
- Coadjutore illiteratis dare non potest Vicarius ex generali commissione. 3.05.7
- Coadjutor datus illiteratis, sicut Rector tenetur ad residentiam. ibid.9
- Coadjutoris deputatio facta ab Ordinario vigore Concilij sess. 21. de reform. cap.6. non est attentata, etiam si sit executata post appellationem interpositam à sententia ejus, qui judicialiter processit. ibid.10
- Coadjutori auctoritate Episcopali certa reddituum portio assignanda est. ibid.14
- Coadjutor datus Episcopo dementi, post renunciationem liberam beneficii accipere. 3.224.6
- Coadjutores cum futura successione possunt puniri ab Episcopo absque hujusmodi adjunctis, nisi ex forma coadjutoriae colligatur, omnia illis concessa fuisse privilegia, quae Canonici habent. 3.266.12
- Coadjutores cum futura successione ad quaecumque beneficia, etiam Episcopatus inferiora, non nisi Papa constituit. 3.516.12
- Papa antequam coadjutorem cum futura successione alicui Episcopo deputet, solet causam urgentis necessitatis, seu evidentis utilitatis à Concilio requisitam privatim per Cardinales, & in consistorio examinare. ibid.3
- Causae propter quas Papa coadjutorem cum futura successione alicui Episcopo deputat, quae sint, referuntur. ibid.4
- Coadjutor Episcopo dandus est sufficiens, habens qualitates omnes, quae in Episcopis requiruntur. ibid.5
- Coadjutor quam obtineat potestatem, sive auctoritatem, ostenditur. ibid.6.& seq.
- Coadjutori cum futura successione non licet ingredi civitatem Pontificaliter. ibid.8
- Cruce in divinis, & in functionibus Pontificiis non debet uti coadjutor Archiepiscopus. ibid.9
- Coadjutor Archiepiscopus exerecens Pontificalia in Ecclesia praesente coadjuto, uti potest cappa, eo autem praesente uti debet mantelletto, & Rochetto. 3.517.10
- Canonici sunt compellendi, ut coadjutori Episcopo solemniter celebranti, & Pontificalia exerecanti semper assistant. ibid.11
- Canonici non debent accedere ad circulos cum adjuto. ibid.12
- Coadjutor Episcopus debet facere confessionem cum Sacerdote Canonico celebrante. ibid.13
- Coadjutori, de licentia tamen Archiepiscopi coadjuti, licet benedicere populo, dum per civitatem incedit. ibid. num.14.
- Canonici ut prodeant obviam coadjutori Episcopo ad Ecclesiam Pontificaliter accedenti, maxime decet. ibid.15
- Coadjutor non habet facultatem largiendi Indulgentias. ibid. 16
- Beneficiorum collatio cui competat, coadjutori-ne, an coadjuto, ostenditur. ibid. 17
- Coadjutoria.*
- Coadjutoriae cum futura successione ad titulum potest quis promoveri, si ratione illius habeat congruam sustentationem. 2.264.25
- Coadjutoria non venit in reservatione regulae nonae cancellariae. 3.160.156
- Coadjutoria temporalis dari potest ab Episcopo, cum beneficii Rector senio, vel morbo officium suum exercere non potest. 3.205.11
- Cæmeterium.*
- Cæmeterium quid sit, & qualis ejus institutio. 2.320.29
- Cæmeterium contiguum ipsi Ecclesiae polluitur, pollutum censetur, non tamen contra. ibid.30
- Cæmeteria duo si sint contigua, quando polluto uno censetur alterum pollutum. 3.321.33
- Cæmeterium quomodo reconciliandum. ibid.34
- Cogere.*
- Cogentes Ecclesiasticos, ut submittant laicis jure Ecclesiae, incurrunt excommunicationem nemini reservatam. 3. 32. 208
- Cogentes ad matrimonium incurrunt excom. nemini reserv. 3. 38. 270
- Cogentes feminas ingredi monasteria incurrunt excommunicationem reservatam. ibid.
- Cognatio spiritualis.*
- Cognatio spiritualis an possit contrahi per procuratorem. 2. 341.49
- Cognatio contrahitur à mittente, non verò à procuratore. ibid.50
- Cognatio spiritualis in Baptismo inter quos contrahatur. ibid. 53
- Cognatio spiritualis in confirmatione inter quos contrahatur. ibid. 54
- Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsomet paternos. ibid.55
- Cognatio spiritualis à viro contracta non transfunditur in uxorem. ibid.56
- Cognatio legalis.*
- Cognatio legalis quando impediatur, & dirimat matrimonium, ostenditur. 3.70.189
- Cognitio.*
- Cognitio, & decisio dubij circa clericatum ad quem judicem pertineat, Ecclesiasticumne, an saecularem, discutitur. 2. 237.33
- Cohabitatio.*
- Cohabitatio non efficit hodie matrimonium. 2.369.149
- Cohabitare non dicitur, qui stat in eadem domo, nisi ad eandem mensam, & convictum moretur. 3.155.109
- Coitus.*
- Coitus damnatus dicitur ille cui aliqua poena temporalis per legem, aut constitutionem juris ponitur. 2.249.15
- Coitus conjugalis an Ecclesiam polluat, affirmativè respondetur. 2.333.46
- Contraria opinio receptior. ibid.47
- Utraque distinctionis foedere componitur. ibid.48
- Coitus sodomiticus inter masculos in primo, & secundo gradu, an habeat malitiam incestus, & sit in confessione aperendus. 2.436.10
- Colaphus.*
- Colaphi omisso in Confirmatione non videtur peccatum mortale. 2.342.27
- Collatio, & Collator.*
- Collatio facta à Summo Pontifice ad Episcopalem dignitatem habet vim electionis, nominationis, & confirmationis. 1.198
- Collationis, seu tituli beneficii ratione non efficitur quis subditus Episcopi, non habita illius possessione. 2.196.55
- Collatio beneficii non valet, si dum Episcopus excommunicatus est, Vicarius conferat. 3.120.147
- Collatio facta duobus à diversis eodem die, si non appareat cui prius fuerit facta, potior est conditio possidentis. 3.141.13
- Episcopi in collatione beneficiorum suae diocesis de jure communi fundatam habent intentionem. 1.161.177
- Collatio, seu institutio beneficiorum contra Episcopos praescribi potest, ita ut ad alios inferiores pertineat. 3.554.9
- Collatores convicti eorum negligentia per lapsum temporis ad conferenda beneficia sibi à jure praefixi, statim pro ea primò occurrente collatione amittunt ipso jure potestatem providendi, & aliter facta collatio est nulla. 3.547.54 & 55
- Etiam si mora sit unius etiam diei. 3.548.56
- Collator negligens infra praefinitum tempus conferre, licet non possit jure proprio, potest tamen jure alieno procedere ad collationem faciendam. ibid.59
- Collatori non elabitur tempus praefixum ad conferendum, si intra illud pro viribus fecit, quamvis provisio effectum sortita non fuerit. ibid.60
- Collator, seu elector fraudulenter se gerens in collatione beneficii, quae effectum sortita non fuit, potest iterum providere. ibid.61
- Collecta, & Collector.*
- Collectas imponentes clericis, vel Ecclesiis incidunt in excomm. nem. reserv. 3.38.270
- Collecta quae dicatur, & in quo differat à tributo. 3.354.79
- Collector generalis Camerae Apostolicae, Subcollectores, Advocati, Procuratores Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, eorum officio durante, lucrantur distributiones quotidianas in absentia. 3.98.157
- Collectoris, vel Subcollectoris officij exercitium, an requiratur, ut eorum beneficia sint reservata, resolvitur sub distinctione. 3.156.116
- Collegium.*
- Collegia, seu universitates saeculares, ex eo quia Reipublicae aequiparantur, beneficio restitutionis in integram gaudent. 3.284.40
- Collegia instituta pro sustentatione studentium, pauperum, vel aliorum egenorum, sunt loca pia, & gaudent Ecclesiae privilegiis, ac proinde ab Episcopis visitari possunt. 3.281.21
- Collegiata Ecclesia.*
- Collegiata in Ecclesia si supprimatur aliqua praebenda ultra consensum capituli cathedralis, an requiratur alius capituli ipsius collegiatae, ostenditur. 3.219.14
- Color.*
- Color in facie non est quid essentiale, sed accidentale. 2.428.26
- Coma.*
- Comarum, aut vestium extra necessitatem curam gerere, vel infelicium est, vel injustorum. 1.75.8
- Comitas.*
- Comitas, & humanitas in delictis increpandis magis attrahit, & malos ad rectam adducit viam. 1.97.22
- Comitalis.*

& Verborum.

Comitialis morbus.
Comitiali morbo correptus Ordines assumere non valet, nec in susceptis ministrare. 1.430.48

Commemoratio.
Commemoratio defuncti semper est facienda in numero Mis-
sarum reductarum. 2.337.11

Commenda.
Commenda non comprehenditur sub reservatione regalæ no-
næ Cancellariæ 3.160.154
Commenda alicujus Ecclesiæ in perpetuum datur, cum com-
mittitur alicui, ut eam administret, & regat dum vivit in
sui utilitatem, cum facultate disponendi de fructibus sicut
verus beneficiarius. 3.173.1
Commenda perpetua beneficii est titulus canonicus. ibid.2
Commendam perpetuam habentes non se promoventes infra
annum, incidunt in pœnam *cap. licet canon, de elect. lib. 6.*
ibid.3
Commenda perpetua potest resignari, vel permutari. ibid.5
Ordinarius nullus inferior Papa potest perpetuò commendare.
ibid.6
Ecclesiam commendans Papa simpliciter alicui in perpetuum,
ad vitam ejus commendare videtur. 3.174.7
Ecclesia simpliciter commendata per Papam alicui, commen-
datarius tunc non habet liberam potestatem statuendi de
ejus fructibus. ibid.8
Ecclesiam ad certum tempus commendatam per Papam potest
Episcopus conferre post elapsum tempus. ibid.9
Commenda ad tempus dicitur cum Ecclesia Pastore, vel debi-
to sibi ministro destituta, vel viduata, alterius fidei, & curæ
committitur. ibid.10

Commendatio.
Commendare nihil aliud est quam deponere. 3.174.11
Commendare Ecclesiam alicui ad tempus regendam res est
antiqua, & in Ecclesia usitata. ibid.14
Commendare potest Episcopus parochialem Ecclesiam, &
alia beneficia, quibus inest cura animarum, ad sex menses.
ibid.5
Commendare Abbatis, Prioratus, & Præposituras, beneficia-
que Regularia solus Papa potest. ibid.16
Commenda perpetua, quæ datur de beneficio, seu Prioratu
Regulari, non requirit possessionem. ibid.17
Commendare Ecclesiam, seu beneficium non potest inferior
Episcopo, nisi habeat jurisdictionem quasi Episcopalem. 3.
175.22
Commendari non potest Parochialis Ecclesia Episcopi autho-
ritate, nisi clerico ætatem legitimam habenti, videlicet ad
Sacerdotium promoti. ibid.23
Commendare Ecclesiam, seu beneficium non potest inferior
Episcopo. 3.178.5

Commendatarius, Commendatio.
Commendatarij Abbatia curam jurisdictionalem tantum, non
autem Sacramentalem habentes, ad residentiam non tenen-
tur. 3.94.112
Commendatarius ad tempus non facit fructus suos, imò tene-
tur de eis rationem reddere. 3.164.2
Commendatarius ad tempus, nec resignare, nec permutare po-
test beneficium sibi commendatum. ibid.13
Commendatarius potest ad libitum revocari, ad nutumque
removeri per Episcopum, etiam ante semestre finitum.
ibid.18
Commendatarius coram Ordinario absolute, & simpliciter
commendationi cedere potest. ibid.19
Commendatarij quando sunt veri beneficiati, tenentur emite-
tere Fidei professionem. 3.197.12
Commendatarius perpetuus Ecclesiæ Cathedralis habet legiti-
mam administrationem, & potest exercere jurisdictionem,
quæ competere Episcopo titulari. 3.349.10
Commendatarius perpetuus Ecclesiæ Cathedralis potest exi-
gere charitativum subsidium ab Ecclesiis sibi subjectis.
ibid.21
Commendationis etiam ad tempus debet fieri mentio, ubi ipsa
impetratur. 3.174.10

Commendatitia Litera.
Commendatitiæ literæ sunt obtinendæ ab eo qui petentis cle-
rici Ordinarius fuerit. 2.278.4
Commendatitiæ literæ ab Episcopo denegandæ non sunt cle-
ricis, qui non habent beneficia in titulum residentiam re-
quirentia. ibid.5

Commendatum.
Commendatum beneficium, sive in perpetuum, sive ad tempus,
non vacat per obitum commendatarij, sed vacat semper ut
prius. 3.174.21

Commensales.
Commensales continui qui. 3.192.92

Commentaria.
Commentarios super Concil. Trident. Episcopus edere audens
suspenditur ab ingressu Ecclesiæ. 3.494.54

Commercium.
Commercium omnibus fecit commune jus gentium. 1.126.43

Commissum.
Commissa Episcopo, vel ejus Vicario, non possunt expediri per
Vicarium Capituli Sede vacante. 3.119.142

Commissarius.
Commissarij, seu delegati ad cognoscendum an alienatio bo-
norum Ecclesiæ sit in evidentem ejus utilitatem, amore, vel
timore alienationi consentientes, in excommunicationem
Papalem incidunt. 3.24.131

Commissio.
Commissiones, intimationes, publicationes, & affixiones Apost.
in Romana Curia præsentantes præter Cursores. 3.36.250

Commorans.
Commorantes inter infideles, captivi, vel mercium congeren-
darum causâ, etiam si ex his locis sint oriundi, in quibus re-
ceptum est Conc. tenentur contrahere juxta illius formam.
3.370.154

Communicans, Communio.
Communicantes in crimine cum excommunicatis à Papa, in
excommun. Pap. incidunt. 3.30.188
Communio in omnibus hominibus est diligenda. 1.106.20

Commutatio, Commutare.
Commutandi juramenta, seu vota potestate tradita, non cen-
setur eo ipso dispensandi concessa. 2.394.25
Commutare pias defunctorum voluntates solus Papa potest.
3.327.1
Commutare non potest Episcopus ultimas voluntates ad Ec-
clesiam suam Cathedralis, mensamve suam, aut Capitu-
lum ejusdem Cathedralis. 3.329.16
Commutare ultimas voluntates subditorum Prælati inferiori-
bus, seu quæ pertinent ad jurisdictionem Prælatorum in-
feriorum, non potest irregulariter Episcopus, sed solum
data eorum negligentia. ibid.
Commutare ultimas voluntates pias potest Episcopus quoad
tempus, concedendo modicam dilationem ad eas exe-
quendas. ibid.
Commutandi ultimas defunctorum voluntates nullam habet
Episcopus potestatem. 3.328.3
Nisi concurrente justa, & rationabili causa. ibid.5

Compatronus.
Compatronus non reputatur filius in vita patris qui est pa-
tronus. 3.237.30
Compatronus à medietate compatronorum præsentatus di-
gnior est habendus. 3.263.204

Compellens.
Compellentes Ecclesiasticos submittere laicis jura Ecclesiæ,
incidunt in excom. nem. reserv. 3.38.170

Complutum.
Complutensis Vicarius generalis non est, qui nec creatus est,
nec residet ubi Episcopus sedem habet. 3.118.128

Compositio.
Compositio facta inter personas Ecclesiasticas nomine sua-
rum Ecclesiarum super decimas in futuro solvendas valet,
modò causæ cognitio, & superioris accedat autoritas. 3.
524.13
Compositio super decimis præteritis non solum cum Ecclesia-
sticis personis, sed etiam à laicis potest fieri, sine autho-
ritate superioris. 3.525.15
Compositio si fiat inter laicos, & clericos, ut minus quam sit,
decimæ eis solvantur, vel ut de aliquibus rebus non præsten-
tur, non valet, nisi approbata à Papa, vel magno temporis
intervallo firmata, cum observantia scilicet 30. an. ibid.17

Compromissarius, Compromittere.
Compromissario per Capitulum electo ad conferendum negli-
gente, devolvitur ipsius potestas apud Episcopum. 3.550.73
Compromitti an possit in materia præeminentiarum, ostendi-
tur. 3.301.31

Conceptio Immaculata.
Conceptionis Beatissimæ Virginis festum qui affirmant non es-
se venerandum, aut defendunt illam conceptam cum pecca-
to originali, vel è contra, in excommunicationem Papalem
incidunt. 3.21.110

Concessio.
Concessio generalis Vicarij non continet ea, quæ speciale re-
quirunt mandatum. 3.114.59
Concessio facta alicui de intrando Monasteria Monialium, in-
telligitur de prima vice. 2.435.59
Concessio specialis cum causula, ut is solus de illis causis cog-
noscat, privative facta dicitur. 3.535.8

Conciliaris Constitutio.
Conciliaris constitutio quando dicitur. 2.181.27
Conciliaris constitutio habens committendam Ordinario lo-
ci facultatem dispensandi in irregularitate contracta ob
homicidium commissum vim vi repellendo, quomodo in-
telligenda. 2.408.54
Conciliaris constitutio sess. 25. de reformat. cap. 15. in quibus
differat à jure communi. 3.208.2

Concilium

Index Rerum, 38

Concilium.

Concilium quamvis exiit ad deliberandum, non obligat ad sequendum. 2.371.180

Concilij decreta expressa egent Pontificis derogatione. 2.380.24

Concil. Byacharense.

Concilium primum Bracharense celebratum fuit anno post Christum natum 412. 1.152.55

Concilium secundum Bracharense celebratum fuit in Urbe Lucensi, an. Domini 569. ibid.56

Toletanum.

Concilium Toletanum, quod pro primo habetur tom.1. Conciliorum, celebratum fuit an. 450. 1.152.57

Concilia Toleti celebrata, dum Reges in ea sedem habebant, congregata erant ad ipsorum supplicationem, & per eos solum invitati conveniebant Episcopi. 1.153.60

Generale.

Concilia generalia indigent expressa derogatione. 2.455.10

Concilium generale confirmare, & ejus constitutiones probare, vel improbare, ac interpretari, ipsius est Summi Pontif. 3.11.14

Concilio generali interessentes lucrantur distributiones, quotidianas. 3.99.138

Provinciale.

Concilij Provincialis causam celebrandi Archiepiscopus vocat Episcopos suffraganeos. 1.159.10

Concilium provinciale major est Archiepiscopo. 2.382.9

Tridentinum.

Concilio Trident. cap. 2. de reform. sess. 21. non est satisfactum mediante clausula, Constito quod resignans habeat aliunde, & c. si non fuerit expressum, quod ad titulum beneficii resignati fuit promotus. 2.266.15

Concilium Trident. d. loco, non potest adimpleri per æquipollens. ibid.36

Concilium d. loco comprehendit etiam resignationes factas in manibus Papæ. ibid.37

Concilium d. c. 2. comprehendit tantum resignationes voluntarias, & non procedit in privationibus, & renunciationibus inductis à jure. 2.267.45

Conc. d. c. ibi, atque aliqua deinceps sine licentia Episcopi alienare, declarantur. 2.272.90

Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 2. secundum primam opinionem innovat pœnas cap. neminem, & cap. sanctorum, 70. dist. & cap. cum secundum, de prob. cum distinctione. 2.275.25

Innovat juxta secundam opinionem, pœnam suspensionis, de qua in dist. cap. neminem, & in dicto cap. Sanctorum. 2.276.26

Concil. Trident. commentarios, glossa, & scholia inferentes in excomm. Papalem incidunt. 3.24.133

Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 10. procedit in causis Fidei. 3.315.8

Concil. Trident. d. c. 20. non sustulit modos legitimos, quibus quis ex juris dispositione sortitur forum alienum. ibid.10.

Concil. Trident. fuit confirmatum die 27. Januar. 1564. 3.342.19

Fidejussionem comprehendit Concil. dicto loco. 3.411.24

Liberationem qua novitius tutorem seu curatorem suum à reddendis rationibus liberat, comprehendit. Conc. citato loco ibid.25

Eleemosynas per novitios factas non comprehendit Concil. ubi supra. ibid.26

Donationem Deo, seu B. Mariæ, vel Sanctis oblatam non comprehendit Concil. ubi supra. ibid.27

Victum ac vestitum, quem pro se tribuit novitius monasterio, non comprehendit Concil. citato loco. ibid.28

Donationes, oblationesve factæ monasterio ab aliis quam à novitiis, non comprehenduntur sub dicto Concilij decreto. ibid.29

Contractus quos non includat dispositio Concilij citato loco, ostenditur. ibid.30

Concilium Trident. sess. de Regularibus cap. 16. non habet locum in testamentis, donatione causam mortis, & codicillis. 3.407.12

Concilium Trident. d. cap. 16. an procedat in majori viginti-quinque annis renunciantem, ostenditur. 3.410.18

Concilij d. cap. 16. dispositio non habet locum in resignatione beneficii. ibid.19

Concil. Trident. sess. 25. de Regularibus. cap. 16. non habet locum in novitiis Soc. Jesu. 1.411.31

Concilij Trident. dicta dispositio sess. 6. de reform. cap. 5. locum sibi vindicat in Equitibus S. Joannis Hierosolymitani. 3.452.15

Concilium Trident. sess. 7. de reform. cap. 14. an deroget textui in c. 1. de privilegiis, lib. 6. ostenditur. 3.454.23

Concilium Tridentinum sess. 25. de Regularibus. cap. 12. an revocet privilegia Regularibus concessa ad celebrandum tem-

pore interdicti, & admittendos laicos ad divina eodem tempore, ostenditur. 3.456.44

Concil. Trident. quid circa Conservatores disponat, ostenditur. 3.465.17

Concil. Trident. sess. 25. de reformat. cap. 7. quid statuat, refertur. 3.516.1

Concilium Trident. sess. 24. de reform. cap. 3. declaratur. 3.570.18

Concio.

Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad populum habuerint, debent desumi ex Evangelis, & Epistolis, quibus Clerus secularis utitur in illis diebus festis. 3.455.35

Vide Prædicator.

Concors.

Concordes reducere sub pœna excommunicationis potest Episcopus discordes etiam laicos. 3.304.6

Concubinarius, Concubitus.

Concubinarius Episcopus, & à Synodo admonitus, non se emendans suspenditur. 3.493.48

Concubitem clericus sacris insigniti esse simplicem fornicationem, sunt qui teneant. 2.248.8

Concurfus.

Concurfus vitatur si concurrens non fuerit examinatus, & approbatus ab examinatore in Synodo deputatis, sed ab aliis quos Episcopus eligit. Vide Examinator.

Concurfus in vacatione Parochialis Ecclesie debet fieri juxta formam Concilij, aliàs collatio erit nulla, & Papæ postea reservatur. 3.179.13

Concurfu conferuntur per viam regulæ beneficia ea, quæ curam habent animarum. 3.180.14

Concurfus in beneficiis curatis reservatis Sedi Apostolicæ quomodo faciendus, ostenditur. ibid.15

Concurfus edicta debent proponi, si beneficium curatum juris patronatus Ecclesie in mensibus Apostolicæ Sedi reservatis vacaverit, & Ordinarius nulla habita ratione patronorum, idoneum eligere, ac Romam mittere potest. ibid.16

Concurfus forma, quam Concilium præstitit in conferenda Parochiali, quæ sit juris patronatus merè Ecclesiastici, servanda est, etiamsi Ecclesia sit juris patronatus partim Ecclesiæ, partim laici, vel pro duabus partibus pertineat ad laicum. ibid.17

Concurfu non conferuntur Parochiales, quæ sunt juris patronatus laicorum. ibid.18

Nec dignitas Abbatie, quamvis unita sit ei parochialis. 3.181.24

Nec dignitas quæ perpetuò, & accessorie parochialem unitam habet. ibid.25

Nec Parochialis Ecclesia, quæ est unita dignitati, vel canonicatui. ibid.26

Nec beneficium curatum, quod verè est dignitas. ibid.28

Nec dignitas in Ecclesiis Collegiatis habens curam animarum. ibid.29

Nec parochialis quando est subiecta monasterio, aut annexa, vel de ejus mensa. ibid.31

Nec vicarie perpetuæ. ibid.31

Nec beneficia Regularia, quæ Regularibus conferri consueverunt. 3.182.31

Nec Prioratus Regulares habentes curam animarum, soliti commendari secularibus. ibid.34

Nec Parochiales, quæ acquiruntur per regressum. ibid.35

Nec Parochialis litigiosa. ibid.37

Nec Parochialis, quando esset exigui redditus. ibid.38

Concurfus facere non possunt inferiores Episcopo habentes jus conferendi. ibid.40

Nisi habeant proprium districtum, & Episcopalem jurisdictionem. 3.183.42

Concurfus faciendus est, etiamsi unus tantum, ubi alij non adsunt, se describi faciat ad illum, cui si idoneus inveniatur, beneficium est conferendum. 3.184.51

Concurfus non est faciendus in provisione dignitatum habentium unitam Parochialem perpetuò, & accessorie. ibid.

Condemnatus

Condemnatus actione furti efficitur infamis, & inhabilis ad Ordines suscipiendos. 2.432.5

Conditio.

Conditio adjecta in limine foundationis Ecclesie per patronum, vel fundatorem, quod non possint beneficiarij recipi, nisi descendentes ex puris, & antiquis Christianis, valida est. 1.107.27

Conditionem adimplere coram Parocho, & testibus necessarium est, ut matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro validum sit. 2.170.156

Conditione personæ mutata, & bonorum conditio mutata videtur. 3.254.129

Conditiones quibus licitum est retinere puellas educationis gratia in Monasteriis Monialium referuntur. 3.436.62

Conditor.

Conditor Canonis, quoties non reservat absolutionem censu-

& Verborum.

ra, potestatem Episcopis videtur concessisse. 2.157.15
Conductor.
 Conductor propter incendium ad damni æstimationem non tenetur, nec ad restitutionem in foro conscientia, nisi constet de culpa, vel negligentia ipsius. 3.56.75
 Conductor anticipatè pensionem solvens, si à successore pro eo de novo obligetur, habet recursum contra hæredes locatoris, si solvendo fuerunt. 3.374.7
 Conductor poterit recedere à locatione in illis casibus, in quibus mortuo locatore successor non tenetur illi stare. 3.375.15
Confessarius.
 Confessarius non approbatus invalidè audit confessiones. 2.294.3
 Confessario non approbato ignoranter confessus, quoad Deum est absolutus. 2.295.4
 Confessarius qui absolvit sine sufficienti jurisdictione, ad quid teneatur. *ibid.* 5
 Confessarium eligendi facultatem habens ab Ordinario approbatum, potest eligere Confessarium ab Ordinario propriæ diocesis approbatum ad certum numerum personarum. 2.300.15
 Confessarium non solum interius judicare idoneum debet Episcopus, sed etiam exterius approbare. 2.301.41
 Confessarius Religiosus ex deputatis à Prælati, vel electus virtute Bullæ Cruciatæ, vel alicujus Jubilæi ab alio Religioso ejusdem monasterij pro aliquo casu Sedi Apostol. reservato, an teneatur etiam approbari ab Episcopo, ostenditur. 2.106.67
 Confessarius quicumque ab Ordinario approbatus, an possit tempore Jubilæi absolvere Moniales à peccatis, vel à casibus, & censuris reservatis. Vide *Monialis*.
 Confessarij quibus detegitur aliquod impedimentum in Confessione à volentibus itatim Matrimonium contrahere, quid facere debeant, ostenditur. 2.384.6
 Confessarij Regulares Ordinum Mendicantium, ex privilegio speciali possunt dispensare in votis, & juramentis illorum omnium, quorum Confessiones audierint, non tamen reservatis Episcopo jure speciali. 2.188.15
 Confessarij Mendicantes, & illorum privilegio gaudentes non possunt disponere in supradictis casibus, quibus Episcopo dispensandi potestas conceditur. 2.193.14
 Confessarius vi monitorij non tenetur revelare ea quæ in Confessione audiunt. Vide *Monitoria*.
 Confessarij non possunt absolvere hæreticos occultos per accidens, & manifestos, seu notorios. 2.412.12
 Confessarij de quibus interrogare debent penitentes qui repidi sunt in fide. 2.413.3
 Confessarij quomodo procurare debeant, ut abominabile Sodomiam vitium omnino extirpetur. 2.437.31
 Confessarij sæculares, vel Regulares præsumentes absolvere à casibus in Bulla Cœnæ contentis, incurrunt excomm. Pap. 3.27.171
 Confessarij commutantes aliquod quinque votorum, incidunt in excommunicationem Papalem. 3.29.185
 Confessarius potest penitentiam à se injunctam quandocunque, & ubicunque ex causa commutare. 3.40.280
 Confessarij delegati ad absolvendum à reservatis, quomodo se habere debeant, ostenditur. 4.73.13.14
 Confessarij quibus in casibus, & pro quo tempore monasteriorum Monialium septa ingredi valeant, ostenditur. 3.433.49
 Confessarios approbare spectat ad Episcopum, & in quasi possessione debet manuteneri. 3.547.51
 Vide *Confessor*.
Confessio.
 Confessiones subditorum suffraganeorum potest Archiepiscopus audire dum actu visitat, 1.16.47
 Confessionis Sacramentum ut validè administret Sacerdos, debet esse per examen, aut alia ratione approbatus ab Episcopo, aut confirmato, & habente subditos, vel ab ejus Vicario, aut Capitulo Sede vacante, vel ab aliis exercentibus quasi Episcopalem jurisdictionem. 2.294.3
 Vide *Approbatus*.
 Confessiones invalidè audit non approbatus. *ibid.*
 Petens licentiam per alium audiendi Confessiones, an validè eas audiat antequam sciat licentiam esse concessam, esto confessiones audiat post hujusmodi concessionem, remissivè. 2.295.11
 Ordinatio Pii V. de Regularibus semel per Episcopum prævio examine ad audiendas Confessiones approbatis, & iterum non examinandis, ab eodem non est revocata per reductionem privilegiorum Regularium ad terminos Concilij Trident. 2.301.48
 Confessiones quicumque audiunt, apud se litteras processus Bullæ in Cœna Domini habere debent. 3.17.182
 Confessionem, & absolutionem Sacramentalem inter absentes per litteras posse fieri asserentes incidunt in excommunicationem Papalem. 3.27.163
Barbosa de Episcop. Pars II.

Confessionem Sacramentalem docentes posse fieri in absentia, excomm. Pap. incurrunt. 3.30.188
 Confessionem ante Eucharistiam necessariam non esse asserentes. 3.15.241
 Confessionem ante Eucharistiam necessariam non esse asserentes excomm. nem. reserv. incurrunt. 3.38.270
 Confessionis audiendæ facultatem, seu licentiam Vicarius generalis Episcopi ex generali concessione aliis concedere non potest. 3.116.91
 Confessiones fidelium ex vi mandati generalis potest Vicarius generalis audire, si sit Sacerdos. *ibid.* 92
 Confessio Prælati habentis administrationem communem cum Capitulo non nocet, nisi sit facta cum consensu capituli. 3.536.1
 Confessio Prælati Ecclesiæ præjudicat, sicut & tutoris, procuratoris, & similibus, si sit facta ex necessitate judicij per modum contentiosæ jurisdictionis: secus si extra, & absque necessitate judicij per viam jurisdictionis voluntariæ. *ibid.* 3
 Confessio Prælati, seu Procuratoris dicitur voluntaria, quando fuit facta non præcedente judicis jussu. *ibid.* 4
 Confessio Prælati, seu Procuratoris voluntaria non præjudicat, nec est apta ad obligandum Ecclesiam, seu principalem in aliquo. *ibid.* 5
 Confessio Prælati, seu Procuratoris voluntaria revocari debet, quamvis geminatè facta sit; & etiam non docto de errore. *ibid.* 6
Confessor.
 Confessores in Monasteriis Monialium, quæ sub cura Regularium sunt, non examinantur ab Episcopo. 2.307.68
 Confessores etiam Parochi, seu quicumque alij curam animarum habentes, in suorum subditorum votis, seu juramentis, in utroque foro nequeunt dispensare. 2.388.16
 Confessores, qui in sacris confessionibus confitentem ad libidinem provocaverint, uti de hæresi suspecti puniuntur ab Inquisitoribus. 2.417.41
 Confessores, qui ex privilegio Sixti IV. commutant aliquod votorum solemnitum, in excommunicationem Papalem incurrunt. 3.25.144
Confirmandus.
 Confirmandi quare in fronte chrismate consecrato ungantur. 2.341.23
 Confirmandus an possit habere duos paternos, sicut in Baptismo. 2.344.53
Confirmans.
 Confirmans indignum ætate, scientia, & moribus ad beneficium curatum, perdit potestatem confirmandi primum successorem, & à perceptione proprii beneficii suspenditur, quousque restitutus fuerit. 3.490.20
Confirmatio.
 Confirmatio est juris quæsitæ corroboratio. 1.154.72
 Confirmatio novum jus non tribuit, sed quod antea erat conservat. *ibid.* 73
 Nullum quod est, confirmari non potest. *ibid.* 74
 Confirmatio ex certa scientia an actum nullum confirmet, ostenditur. *ibid.* 75
 Confirmatio ex certa scientia illa dicitur, in qua incertus est tenor rei confirmatæ. *ibid.* 76
 Confirmatio ex certa scientia in tertij præjudicium nihil operatur. *ibid.* 77
 Confirmare electum confirmandum ab Episcopo suffraganeo potest Archiepiscopus, si Ecclesia suffraganea vacat. 1.163.53
Confirmationis Sacramentum.
 Confirmationis Sacramentum non potest administrari ab Abbate, nec à simplici Sacerdote de Episcopi licentia, nisi ex delegatione Summi Pont. 2.339.4
 Abbates ex privilegio Sedis Apost. de consensu Ordinarij sacramentum confirmationis conferre possunt. *ibid.* 5
 Papa an possit committere Sacerdoti consecrationem materiz hujus Sacramenti. 2.340.6
 Confirmationis Sacramentum utilissimum. *ibid.* 7
 Baptizati per Confirmationem plenè fiunt Christiani. *ibid.* 9
 Episcopus graviter peccat, si multo tempore negligentè omitteret confirmare. *ibid.* 9
 Confirmare debet Episcopus cum Pluviali, Mitra, Stola, & Baculo Pastoralis. *ibid.* 11
 Episcopus in die feriali, etiam non jejunus, & non jejunus potest hoc Sacramentum administrare. *ibid.* 12
 Confirmationis Sacramentum in Ecclesia, vel loco honesto, aut palatio Episcopali potest Episcopus conferre. *ibid.* 13
 Episcopus confirmatus in sua diocesi subditos alterius à suspensione, & culpa excusat. *ibid.* 14
 Confirmare in alterius diocesi non potest Episcopus suos subditos. *ibid.* 15
 Adultus tenetur habere intentionem, & accedere ad Confirmationem contritus, vel saltem se putare contritum. 2.341.18
 Episcopus dum administrat, debet esse sine conscientia peccati mortalis, & habere intentionem, saltem virtualem. *ibid.* 19
 T. Muti,

Index Rerum,

Muti, & surdi possunt Confirmari. ibid. 20
 Amentes sicite possunt Confirmari. ibid. 21
 Confirmationis forma quæ? ibid. 22
 Confirmandi quare in fronte Chrismate consecrata ungantur. ibid. 23
 Chrismata frons aliquo panno albo circumcingitur, ne recens unctio defluat, aut deleatur. ibid. 24
 Pannus Chrismalis potest iterum super alterum baptizatum, aut Confirmatum imponi. ibid. 25
 Maxilla confirmati quare percutiatur. ibid. 26
 Colaphi omisso non videtur peccatum mortale. ibid. 27
 Confirmationis Sacramentum bis conferens, vel suscipiens, an incurrat irregularitatem. 2. 342. 28
 Confirmationis ex iteratione, tam conferentem, quam accipientem non incurrare irregularitatem resolvitur. ibid. 30
 Unus quando possit in Confirmatione tenere ultra duos eadem die. 2. 344. 52
 Confirmationis sacramentum licite, solemniter, & publice tempore interdicti celebratur. 2. 347. 23
 Confirmationis sacramentum licet Episcopo conferre tempore interdicti. 2. 197. 13
 Confirmare electos, & instituere presentatos absque speciali concessione potest Vicarius. 3. 114. 70

Confiscare.

 Confiscare clericorum bona non potest Vicarius generalis. 3. 117. 119.

Confraternitas.

 Confraternitates, Hospitalia, & collegia laicorum Episcopi tanquam Sedis apostolicæ delegati tenentur visitare, non obitante quavis exemptione, & immunitate. 1. 264. 3
 Confraternitatum bona quod possint alienari sine solemnitatibus in rerum Ecclesiasticarum alienationibus necessariis, qui tenuerint, citantur. 3. 83. 32
 Sub diuisione resolvitur. ibid. 33
 Confraternitates, & Hospitalia Episcopi autoritate instituta beneficio restitutionis in integrum gaudent. ibid. 36
 Confraternitates, & Hospitalia, quæ sine autoritate Episcopi instituuntur, quando gaudeant beneficio restitutionis in integrum, qui teneant, ostenditur. 3. 284. 18
 Confraternitates, Capellæ & scholæ habentes redditus Ecclesiasticos etiam intra Regularium Ecclesias existentes, tenentur contribuere Seminario. 3. 294. 10
 Confraternitates laicorum an possint per Episcopum compelli accedere ad processiones publicas, ostenditur. 3. 300. 24
 Confraternitates quomodo componendæ, dum inter eas contenditur de præcedentia, remissivè. 3. 303. 39

Congregatio.

 Congregatio Canonorum S. Joannis Evangelistæ in regno Portugallia, B. Laurentium Justinianum parentem fundatorem suum agnoscit. 1. 142. 8

Congrua.

 Congrua portio assignanda Vicario constituto in Ecclesia Parochiali vacante, est arbitraria Episcopo, & potest esse duorum aureorum singulis mensibus. 3. 177. 2
 Congrua in primis deduci debet ex redditibus Episcopatus ducatorum mille monetæ illarum partium. 3. 520. 11

Coniectura.

 Coniecturis in contrarium urgentibus quid judicandum. 3. 510. 6
 Plures hinc inde dum concurrunt conjecturæ, ad fortiores recurrendum. ibid. 7

Conimbrica.

 Conimbricensis civitas, situs præstantia, antiquitatis commendatione, & Regia quondam Sedis prerogativa celebris. 3. 299. 19
 Conimbricensis academix laudes qui cumulent, citantur. ibid. 10

Conjugatus.

 Conjugatus nullo modo potest in Episcopum elegi, etiamsi ejus uxor ætate proveccta, nec suspecta de incontinentia castitatem in sæculo voveat, sed requiritur, ut ea simpliciter religionem profiteatur. 1. 67. 5
 Conjugati non sunt ad Ordines promovendi. Vide *Ordo.*

Conjungere, & Conjunctum.

 Conjungi à lege, vel ab homine quid differant. 3. 512. 13
 Conjuncta legali conjunctione, veluti diversa considerantur. ibid. 14

Conjuratio.

 Conjuratorem in Cardinalem non revelantes incidunt in excommunicationem. Papæ reservatam. 3. 28. 176

Consanguinitas.

 Consanguinitas dicitur quasi sanguinis unitas, & consanguinei quasi eodem sanguine juncti. 1. 66. 153
 Consanguinitas est vinculum personarum ab eodem stipite descendendum, carnali propagatione contractum. ibid. 154
 Consanguinitas per gradus, & lineas distinguitur. ibid. 155

Consecrandus.

 Consecrandus in Episcopum debet esse qui per omnes Ecclesiasticos gradus transierit. 1. 27. 5

Consecratio.

 Consecrari debet Episcopus de Sacerdotum antiquorum, & bonorum virotum collegio, atque omnium consensione creatus. 1. 28. 6
 Consecrationis munus Episcopi suscipere tenentur infra tres menses à die confirmationis, sub pœna amissionis fructuum, &c. 1. 22. 1. & 2. 39. 181
 Consecrationis tempus, à cujus die currit trimestre ad consecrandum, numeratur à tempore, quo nominati proponuntur Summo Pontifici. 1. 22. 2
 Prædictum trimestre tempus exorditur à die confirmationis. 2. 181. 40
 Consecratio Episcoporum die Dominica est facienda. ibid. 42
 Consecratio Episcoporum à minori numero, quam aliorum trium fieri minimè debet. ibid. 45
 Consecrari in Episcopum non potest in Dominica, qui eadem die ex dispensatione Papæ ad Sacerdotium est promotus. 2. 181. 46
 Consecratio Ecclesiarum, tam festis diebus, quam ferialibus fieri potest. 2. 317. 1
 Consecratio probatur per scripturam, si reperiatur, & per Cruces, vel unico teste. ibid. & seq. 6
 Consecratio fieri non debet sine Missa; si tamen aliter fiat, factum tenet. 2. 318. 10
 Consecratio Calicis non amittitur per aliquos ictus à fabro inflictos. 2. 322. 39
 Consecrationem amittit Calix, si cuppæ separatio fiat cum fractione, secus verò si tornatili ingenio. ibid. 40
 Consecratio Virginum est Ordinis Episcopalis, & non potest delegari non habenti illum Ordinem. 2. 323. 55
 Consecrata Ecclesia, vide *Ecclesia.*

Consensus.

 Consensus patroni exigitur ut Episcopus Ecclesiæ sui juris patronatus beneficium unire possit. 3. 214. 19
 Consensus Capituli in unione faciendæ, an & quibus casibus exigatur. 3. 215. 21
 Consensus in acquisitione juris patronatus ex post facto intervenire potest. 3. 233. 21
 Consensus in acquisitione juris patronatus præsumitur intervenisse ex diuturnitate temporis. ibid. 22
 Consensus in juris patronatus acquisitione præstandus est ab Ordinario loci, in quo fundatur Ecclesia. ibid. 23
 Consensus Episcopi requiritur, si sit laicus, si sit clericus, qui Ecclesiam fundat. ibid. 24
 Consensus Episcopi non potest facere patronum unius capellæ, vel Ecclesiæ ex privilegio aliquem, qui non fundaverit, constituerit, vel dotaverit. 2. 234. 25
 Consensum si diæcesanus in juris patronatus acquisitione præstare noluerit, potest ad eum præstandum compelli autoritate Archiepiscopi, vel Primatis. ibid. 26
 Consensus Episcopi in translatione juris patronatus requiritur, ut advertere possit an interveniat labes simoniaca. 3. 237. 13
 Consensus Capituli in translatione juris patronatus non requiritur copulativè cum consensu Episcopi. ibid. 14
 Consensus Episcopi in translatione juris patronatus debet esse expressus, nisi scienter admissa ab Ordinario fuisset. ibid. 15
 Consensus in translatione juris patronatus debet esse Episcopi illius diæcesis, in qua sita est Ecclesia. ibid. 17
 Consensus Episcopi in translatione juris patronatus ex post facto potest adhiberi. ibid. 18
 Consensus ubi requiritur in aliquo actu, quodcumque præstetur, actus semper est validus. ibid. 19
 Consensus Episcopi non requiritur in donatione juris patronatus facta religiosis per patronum etiam laicum. ibid. 26
 Consensus Episcopi requiritur, si donatio fiat ab Ecclesia alteri Ecclesiæ. ibid. 27
 Consensus Episcopi necessarius non est in donatione, qua unus patronus alteri patrono socio jus suum remittit, vel renuntiat. ibid. 28
 Consensus Episcopi in permutatione, vel donatione juris patronatus post interitum permittentis, vel donantis concedi potest. 3. 238. 32
 Consensus patroni requisitus in renunciatione beneficii juris patronatus non potest præstari ante, & post provisionem. 3. 243. 11

Conservatio.

 Conservatio propriæ vitæ est de jure naturali, ubi periculum imminet mortis non naturalis, sed violentæ. 3. 427. 2

Conservator.

 Conservatorem sibi datum incitantes, ut se intromittat in iis quæ non continent apertam violentiam, &c. 3. 32. 105

Conservato

& Verborum.

Conservatores regularium an comprehendantur sub decreto Concilij sess. 24. de reformat. cap. 10. ostenditur. 3. 313.
 11
 Conservatores iudices pro quibuscumque Conventibus in Synodo diocesana nominandi. 3. 370. 20
 Conservator est Iudex delegatus à Papa ad tuendum aliquos contra manifestas injurias, seu voluntarias, judiciali non utens indagine. 5 462. 1
 Conservator est iudex delegatus, nisi in Bulla conservatoria expressè concedatur, ut sit iudex Ordinarius. ibid. 2
 Conservator non potest subconservatorem deputare. ibid. 3
 Appellandum est à sententia Conservatoris ad solum Papam. 3. 463. 4
 Conservator tanquam delegatus potest de jure procedere contra quoscumque Ordinarios, etiam Legatos, si eos impediant in suis conservatoriis. ibid. 5
 differentia constituitur inter Iudices Conservatores, & iudices delegatos. ibid. 6
 Conservatores à solo Papa concedi possunt. ibid. 7.
 Conservatores de jure communi esse non possunt, nisi Episcopi, aut eorum Superiores, vel Abbates, seu dignitates in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis obtinentes. ibid. 8
 Canonici Ecclesiarum Cathedralium delegati Sedis Apostolicæ constitui possunt, non tamen valent Conservatores deputari. 3. 464. 9
 Vicarij generales Episcoporum possunt esse Iudices Conservatores. ibid. 13
 Conservator nemo potest esse sui Conservatoris. ibid. 14
 Priores, seu Guardiani Mendicantium Conservatores esse non possunt. ibid. 15
 Conservatores attento jure solummodò possunt procedere contra manifestas injurias, seu violentias. ibid. 16
 Concil. Trident. quid circa Conservatores disponat ostenditur. 3. 465. 17
 Conservator ut procedere valeat necesse est, quod ante omnia appareat injuriam, seu violentiam fuisse manifestam, & notoriam. ibid. 18
 Conservator ubi dubitat de notorij qualitate, poterit ante omnia summarie examinare, an violentia, seu injuria fuerit notoria. ibid. 20
 Conservator non tenetur præmittere notorij examinationem, cum reus fatetur factum, ac qualitatem ipsius notoriam fuisse. 3. 466. 21
 Conservatorum potestas adeo restricta est ad injurias manifestas, ut si de aliis, quam de illis cognoscant, processus, & sententia ipso jure in totum corruant, & Conservatores pœnam incurrant suspensionis ab officio per annum. ibid. 30
 Conservatores qualem juris ordinem observare debeant, ostenditur. ibid. 31
 Conservator uti suspectus recusari potest. ibid. 32
 Appellatio à sententia Conservatoris est admittenda. ibid. 33
 Conservatoribus potestas est concessa non solum adversus illatas injurias, sed etiam inferendas, ibid. 34
 Conservatores ad manus, & officium suum exequendum per censuras, aliâque juris remedia contra inobedientes, & contumaces possunt procedere. 3. 468. 36
 Conservatores qualiter contra Episcopos procedere possunt, ostenditur. ibid. 37
 Conservatores possunt per excommunicationem cogere brachium sæculare ad suffragandum sibi contra inferentes ipsas injurias. ibid. 38
 Conservatores adversus debitores ex causa civili procedere non possunt. ibid. 40
 Amplia ut ibi. ibid. 41
 Conservatores non possunt subdelegare, nisi quoad citationes, & sententiarum promulgationes. 3. 469. 45
 Conservatores quare nequeant committere vices suas, ostenditur. ibid. 46
 Conservatores limites suæ potestatis excedentes, per annum suspensi sunt ab officio. ibid. 47
 Conservatoribus suadentes, ut suam transgrediantur potestatem, sententiam excommunicationis incurrunt, à qua non possunt absolvi, nisi parti integraliter satisfecerint de expensis. 3. 470. 49
 Conservatoris officium extinguitur morte concedentis, quod attinet ad negotia non cœpta. ibid. 50
 Conservatorum officium in ordinibus, & Religionibus non est temporale, nec expirat morte concedentis. ibid. 51
 Conservatorum circa materiam videndæ constitutiones super hac re editæ à Clemente VIII. & S. D. N. Gregorio XV. ibid. 53. ibid. 54
 Constitutio Clementis VIII. refertur. ibid. 54
 Constitutio S. D. N. Gregorij VX. refertur. 3. 471. 55

Consilium.

Consilio, & alieno iudicio in arduis semper procedendum. 1. 73. 11.
Barbosa de Episcop. Pars II.

Consolatio.

Consolatione eget, qui Episcopale onus invitatus suscipit. 1. 55. 27

Conspirans, & Conspiratio.

Conspirantes in personam Romani Pont. incurrunt excomm. Papalem. 3. 30. 188
 Conspiraciones contra Cardinales non revelantes, excommunicationem Pap. incurrunt. ibid.

Constantinopolis.

Constantinopolis civitas à Constantino Imper. qui eam reparavit, sic dicta. 1. 134. 1
 Constantinopolis nova Roma dicebatur. 1. 135. 1
 Constantinopolis sub Rege Turcarum VII. Mahumete capta an. 1453 1. 136. 10

Constantinus.

Constantinus Magnus, & Valentinus Imper. Episcopos in summa veneratione habuerunt. 1. 52. 4
 Constantinus Imper. pluribus terris, & provinciis omnem temporalem potestatem, dominium, & universa Imperij jura in Ecclesiam Romanam transtulit. 1. 129. 68
 Constantini donatio auctoritate antiquissimorum, gravissimorumque Patrum munita est. 1. 130. 77
 Constantinus iugentibus beneficiis à Deo acceptis, scilicet in curatione lepræ, & victoria contra Maxentium, divinitus permotus est ad donationem illam faciendam. ibid. 80
 Constantinus non solum fecit donationem, sed cum eo satrapæ, optimates, Senatus, ac populus. 1. 131. 82

Constitutio.

Constitutiones speciales in Ecclesia, & diœcesi sua facere pertinet ad Episcopum. 2. 169. 49
 Constitutio Episcopi, ne Parochi possint abesse ultra duos dies sine ejus licentia, valida est. 3. 2. 97
 Constitutiones, aut Brevia contra descendentes ex genere Hebræorum Regni Portugaliæ, referuntur. Vide *Judæus*.
 Constitutio prohibens certo generi personarum obtinere principales dignitates Collegiarum Ecclesiarum, comprehendit tantum unam principalem in qualibet Collegiata. 1. 108. 32
 Constitutio prohibens certo generi personarum obtinere Parochiales Ecclesias curam animarum habentes, non comprehendit illas, quæ sunt unitæ in perpetuum, & accessorie alteri beneficio non parochiali, vel curato. ibid. 34
 Constitutio juris communis restrictiva, seu correctoria, ita est interpretanda, ut minus lædat jus commune, quam fieri possit. 3. 244. 34
 Constitutiones Synodales ante publicationem ad Urbem mittere non obligatur Episcopus. 3. 371. 26
 Constitutio novissima Sanctiss. D. N. Gregorij Decimiquinti super Conceptione Beatissimæ Virginis, refertur. 3. 457. 58
 Constitutio Synodalis Bracharensis statuit, quod si obtinens beneficia simplicia moriatur ab intestato, habeant omnia ejus heredes integrè, & si illos non habuerit, habeat dicta bona Ecclesia. 3. 514. 9

Constitutus.

Constitutus in minoribus Ordinibus potest beneficium resignare, etiamsi non habeat aliunde, quo vivere possit. 2. 266. & seq. 39
 Constitutus in sacris non potest beneficium resignare, etiamsi ad illius titulum non fuerit promotus, nisi aliunde habeat unde commodè vivere possit. ibid. 40

Construere.

Construens quando acquirat jus patronatus. 3. 231. 3
 Construere dicitur is, qui facit expensas in construendo Ecclesiam, non autem faber, qui eam constituit, nisi operam suam ponat gratis, ut sit patronus. ibid. 5

Consuetudo.

Consuetudines bonas circa personas, & loca ac res Ecclesiasticas introducere pertinet ad Episcopum. 2. 169. 50
 Consuetudo immemorialis non excusat à residentia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus. 3. 94. 115
 Consuetudo immemorialis, qua licebat Canonicis ultra tres menses abesse, sublata est per Concil. Trident. nisi esset confirmata per Sedem Apostolicam. ibid. 116
 Consuetudo, vel statutum, quo cavetur servitium quadraginta annorum Ecclesiæ præstitum liberare beneficiatum à residentia, observari potest. ibid. 117
 Consuetudo non valet, quod non admittantur ignobiles in Canonicos. 3. 251. 103
 Consuetudo, qua communitates procurant Episcopum visitantem, servanda est quamdiu voluerit. 3. 271. 45
 Consuetudo aliquarum Religionem licita est, in quibus ex superiorum licentia certi annui redditus cuilibet Religioso assignantur ad victum, & vestitum. 3. 43. 9
 Consuetudo visitandi in præjudicium Episcopi debet esse præscripta

Index Rerum,

- scripta saltem spatio 40. annorum. 3.560.12
Consulens.
 Consulens delictum punitur eadem poena, qua ipse delinquens. 3.50.14
Contactus.
 Contactus materiae an sit de essentia Ordinis. 2.229.13
Continens.
 Continens nemo potest esse, nisi Deus det. 1.80.18
Continentia.
 Continentia, & coelibatus non est per se de jure divino sacris Ordinibus annexus. 1.67.4
 Continentia sacro Ordini quando coepit esse annexa ostenditur. 2.247.1
 Promovendi antiquitus continentiam expressè cogebantur polliceri. ibid.2
 Continentia sacris Ordinibus Ecclesiastico præcepto fuit annexa. ibid.3
 Ordinibus sacris insignitus ante pubertatem an arctetur ad continentiam, ostenditur. 2.248.4
 Ordinatus vi, metùve, qui in constantem virum caderet, esto suscipiat Ordinem, an voto continentiae teneatur, disputatur. ibid.5
 Continentia in clericis est de jure positivo. 2.249.20
 Continentiae in voto si detur urgens causa, seu gravis necessitas, vel grave impedimentum adeundi Pontificem, potest Episcopus dispensare. 2.391.8
Contractus.
 Contractus emptionis, venditionis, permutationis, locationis, & alios hujusmodi non comprehendit dispositio Concilij sess. 5. de Regularib. c.16. Vide *Beneficium*.
 Contractibus quod defuit, solus Summus Pontif. supplet. 3.11.16
 Contractus conditionatus non obligat ante conditionis eventum. 3.69.181
 Contractus celebrati, etiam delicti commissi ratione sortitur quis forum, ut causa ipsa non coram Ordinario in prima instantia, sed iudice contractus sit decidenda. 3.313.14
 Contractus ratione vigore obligationis Cameralis, si quis in Romana Curia obligetur, undecumque veniat, sortitur forum Curiae Romanae, in qua contractum celebravit. ibid.15
 Contractus si sint utiles Ecclesiae, etiam si fiant sine solemnitate, sunt validi. 3.379.25
 Contractus ut videatur utrum sit utilis, vel damnosus Ecclesiae, inspicere debet tempus celebrationis ipsius contractus. 3.380.27.
Contrahens.
 Contrahentes matrimonium, quando plura habuerint domicilia, faciendae sunt denunciationes in eo, in quo verisimilius est sciri impedimenta. 2.353.11
 Contrahentes sine Parocho invito graviter peccant. 2.362.84
 Contrahentes sine Parocho, & testibus, licet inhabiles dicantur ad sic contrahendum, non manent inhabiles ad rursus inter se contrahendum. 2.369.151
 Contrahere coram Parocho, & testibus non obligantur ignorantibus Concilium, & habitatores locorum, ubi adhuc promulgatum non fuit. ibid.152
 Contrahentes ante Ecclesiae benedictionem ne cohabitent, hortatur Concil. 2.373.179
Controversia.
 Controversias circa locum incedendi in processibus an aliquando componat saecularis iudex, ostenditur. 3.303.42
 Controversias ancipites componere pium, & sacerdotale munus est. 3.305.10
 Controversia matrimonialis si à Romano Pontif. cuiquam delegeretur, non poterit is delegatus etiam Episcopo eam subdelegare. 3.333.8
 Vide *Causa, Lis*.
Conversus.
 Conversi veri religiosi sunt, & privilegio fori, ac Canonis gaudent. 2.238.38
Conventus.
 Conventus, in quibus Fratres sub arctiori clausula degunt, ita ut nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant, non sunt compellendi accedere ad processiones. 3.299.16
Convertita.
 Convertitae eo ipso quod ingrediuntur Monasterium, possunt emittere professionem. 3.420.34
Convivium.
 Convivia potatorum, & comestiones ab Ecclesiasticis fugienda. 1.70.7
 Convivia Salvator noster adiit, ut suo exemplo alios temperantiam doceret. ibid.10
 Convivia in Ecclesia cum irreverentia loci sacri celebrare, peccatum est mortale. 2.188.27
Cooptatus.
 Cooptatus in Collegium Seminarj, non potest ad illius titulum ordinari, nisi ob causam interserviendi beneficio, quod forsitan esset Seminario injunctum. 2.265.31
Cor.
 Cor, & non substantiam in dando pensat Dominus. 2.85.14
Corona.
 Coronae usus antiquissimus est in Ecclesia. 2.213.10
Corpus.
 Corpore vitiatum ordinari non debent. 2.224.48
 Corporis species simulachrum est mentis, figuraque probitatis. 2.426.5
 Corporis vitium aliquod, seu defectus absque culpa alicui ordinando proveniens, impedimentum praestat solum executioni illius actus, seu officij, ad quod sit inhabilis propter impotentiam, aut defectum. 2.430.55
 Cum corpore vitiatum Summo Pontifici competit dispensandi potestas. ibid.57
 Corpore vitiatum non possunt praesentari ad beneficia. 3.249.74
Corrector, Corrigere.
 Correctores civitatum facere possunt, etiam renitente Vicario generali, ut saltem omnibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo praedicatio fiat. 3.291.32
 Corripendum in misericordia. 1.95.7
Crimen, & Criminosus.
 Crimina quando sunt notoria, potest Archiepiscopus punire subditos suffraganeorum in tota provincia. 1.161.35
 Criminosi ordinandi sunt. 2.222.41
 Criminosus quando praesumatur purgatus, & emendatus. 2.433.21.
 Criminosi inquisitione pendente quando beneficia possint resignare, ostenditur. 3.227.38
Crux.
 Crucem elatam Patriarchae praese ferre liberè possunt, praeterquam in Urbe Romana, aut ubicumque Summus Pontifex, vel ejus Legatus de latere fuerit. 1.115.23
 Crux Patriarcharum qualis esse debeat. ibid.25
 Crucem ante se deferre potest Archiepiscopus in tota sua provincia, etiam in locis exemptis intra provinciam. 1.161.39
 S. Crucis Conimbricensis Monasterium ab Alphonso Henriquez Portugalliae Rege constructum, & ab Emmanuele restauratum fuit. 3.299.18
 Cruce in divinis, & in functionibus Pontificiis non debet uti Archiepiscopus coadjutor. 3.516.9
Cruciata.
 Cruciatæ, subsidij, & primæ decimæ excusati officia vendi non possunt. 3.352.64
Crucifer.
 Cruciferi requirentes favores pro dignitatibus, & officiis obtinendis. 3.37.264
 Cruciferi approbati, & sub Sedis Apostolicæ protectione fuerunt recepti ab Urbano III. 3.451.11
Cubicularius.
 Cubicularij honoris nuncupati beneficia dispositioni Summi Pontificis sunt reservata, quod de novo additum est à S.D. N. Gregorio X V. 3.158.130
Cupiditas.
 Cupiditas qualiter dicatur, ostenditur. 1.99.1
 Cupiditatem qui à se non abscondit, bonorum auctori inhæerere non valet. 1.100.9
Cura.
 Cura animarum, vide *Anima*.
 Cura Episcoporum, vide *Episcopus*.
Curator.
 Curator hæreditatis jacens potest praesentare ad beneficium juris patronatus dictæ hæreditatis. 3.236.6
Curia.
 Curiam Romanam pro negotiis suis petentes per se, vel per alios lædentes excommunicantur in Bulla. 3.14.69
 Curia Romana an sit ubi est Papa, vel an potius ubi est causarum, & litterarum Apostolicarum audientia, ostenditur. 3.157.128
 Curia Regia est locus ubi Rex est cum suis Consiliariis, & aliis, qui ejus lateri assistunt, ut ei consulant in regimine totius regni. ibid.
 Curiam Principum adeuntes ad nocendum suis, incurrunt excomm. nem. reserv. 3.38.267
Curialis.
 Curiales non sunt ordinandi, & declaratur latè. 2.224.46
Cursor.
 Cursores Papæ qui. 3.158.131
Custodia.
 Custodia Ecclesiae tempore vacationis spectat ad patronos Ecclesiasticos. 3.243.17
 Custodia Ecclesiae pertinet ad Episcopum, quando patroni sunt laici. ibid.18
 Custodia

& Verborum.

Custodia Ecclesie Parochialis cuiuscunque juris patronatus, in vacatione ipsius, hodie per Concil. Trident. commendatur Vicario ab Episcopo constituendo, qui onera ipsius Ecclesie sustineat, donec ei de Rectore provideatur. *ibid.* 19

S. Cyprianus.

S. Cyprianus à suæ conversionis initio castitatem coluit. 1. 79. 13

D

Dæmoniæ.

Dæmoniæ non possunt fieri Clerici. 2. 430. 51
 Dæmoniæ tandiu erunt ab officiis suis, ordine, & loco suspensi, quousque unius anni spatio per discretionem Episcopi inveniantur ab hujusmodi calamitate liberati. *ibid.* 52.

Dalmatica.

Dalmatica latus manicas habente, cur Episcopus induatur. ostenditur. 1. 83. 11

Dans.

Dantes, vel recipientes, aut promittentes aliquid in Curia Romana ad obtinendam justitiam, vel gratiam in ea, incidunt in excommunicationem Papalem. 3. 21. 107

Data.

Data pro ingredienda militia non sunt conferenda. 2. 270. 67

Data ad consequendam dignitatem etiam non sunt conferenda. *ibid.* 68

Datio.

Datio in solutum venit appellatione alienationis. 2. 271. 84

De.

De, naturalitatem, seu originem importat. 2. 192. 9

Debitum.

Debitum quotiescunque ex contractu, vel quasi, non in diem, nec sub conditione, sed pure contractum est, statim peti potest, neque aliqua à jure dilatio conceditur. 3. 322. 19

Debiti negatio quomodo dicatur injuriam importare, ostenditur. 3. 468. 41

Debita prædecessoris quando teneatur Episcopus solvere. 3. 509. 10.

Decanus.

Decanus in tota ferè Hispania in Ecclesia Cathedrali post Episcopum majorem dignitatem habet. 3. 152. 96

Decanus Concil. Trident. decreto jubetur, ut necessariò sit Magister, seu Doctor, aut Licentiatum in Theologia, vel jure Canonico. 3. 185. 61

Decani visitandi jus habere possunt, si id longa consuetudine præscriperint. 3. 268. 22

Decima.

Decimæ respectu congruæ sustentationis ad legis divinæ debitum referuntur, respectu quotæ ad consuetudinem. 1. 36. 26

Decimas, & alia opera personis Ecclesiasticis, Ecclesiis, Monasteriis, aut eorum fructibus imponentes excommunicantur. 3. 16. 75

Decimarum à solutione in concionibus auditores non debent retrahi. 3. 34. 231

Decimæ prædij, quod in alicujus Parochia situm non est, pertinent ad Episcopum. 3. 345. 36

Decimæ prædiales, gabellæ, & subsidium solvenda sunt non deductis expensis. 3. 154. 77

Decimas percipiendi jus laicis regulariter concedere non potest Episcopus. 3. 522. 2

Decimæ temporales non sunt propriè decimæ, sed certæ decimationes, seu annuæ præstationes. *ibid.* 3

Decimas titulo feudi, vel alio temporali ante Concil. Lateranense concedere poterant Episcopi, & ex eo deinde prohibitum. *ibid.* 4

Decimæ si laicis fuissent concessæ, & nesciatur an post, vel ante Concil. Lateranense fuerint concessæ, in dubio censentur concessæ post Concil. *ibid.* 5

Episcopi consensus necessarius non est ad decimas restituendas Ecclesie, ad quam pertinent: sufficit verò, ut in aliam Ecclesiam, vel locum Religiosum transferantur. *ibid.* 6

declara ut *ibid.* 7

decimæ à laicis in laicos transferri non possunt, etiam de Episcopi consensu. 3. 523. 8

delara ut *ibid.* 9.

decimæ si ante Lateranense Concilium laicis fuere in feudum, vel emphyteusim concessæ, & finita generatione ad Ecclesiam revertantur, an possit Episcopus eas laicis iterum dare in emphyteusim, ostenditur. *ibid.* 10. 11 12

Compositio facta inter personas Ecclesiasticas nomine suarum Ecclesiarum super decimas in futurum solvendas valet, modò causa cognitio, & superioris accedat autoritas. 3. 524. 13

Barbosa de Episcop. Pars II.

Vicarij autoritas sufficit in compositionibus factis inter personas Ecclesiasticas super decimis in futurum solvendis. 3. 525. 14

Compositio super decimis præteritis non solum cum Ecclesiasticis personis, sed etiam cum laicis potest fieri sine auctoritate superioris. *ibid.* 15

Episcopi auctoritate potest fieri compositio cum laicis super tempus, & locum solvendarum decimarum. *ibid.* 16

Compositio si fiat inter laicos, & clericos, ut minus quàm sit decimæ eis solvantur, vel ut de aliquibus rebus non præstentur, non valebit, nisi sit approbata à Papa, vel magnò temporis intervallo firmata, cum observantia scilicet 30. annorum. *ibid.* 17

Transactio valet de decimis futuris, facta cum assensu Episcopi, si pro decimis compensetur Ecclesia in aliis rebus. *ibid.* 18

Super decimis prædiorum existentium in Ecclesia Cathedrali, quæ sit Parochialis, habet Episcopus assistentiam juris communis 3. 556. 34

Decimarum in materia Rota non dat mandatum de manutentione propter juris communis assistentiam, nisi probata etiam quasi possessione. 3. 557. 41

Decimarum quartæ, vide *Quarta.*

Decretum.

Decretum sacre Congregationis S. Romanæ Ecclesie, & universalis Inquisitionis refertur. 3. 21. 110

Decretum, & declaratio super absolute à censuris, seu à casibus reservatis refertur. 3. 41. 286

Decretum aliud refertur, quo confirmantur, & innovantur contenta in præcedenti. 3. 43. 287

Decretum irritans in fine Regulæ octavæ Cancellariæ positum, non solum refertur ad omnia contenta in illa regula, sed etiam ad omnes regulas præcedentes. 3. 158. 138

Decretum reservationis impedit restitutionem in spolio, & manutentionem *ibid.* 139

Defendere.

Defendere vitam, seu bona proximi licet usque ad occisionem injusti aggressoris, quando aliter illa defensio expedire non poterit. 3. 49. 8

Locus *Matth.* 26. declaratur. *ibid.* 9

Deformis, & Deformatas.

Deformis non facile fieri potest ut bonus sit. 2. 426. 9

Deformis facies quando inducat irregularitatem. 2. 428. 25

Deformatas notabilis quæ dicatur, relinquatur iudicis arbitrio. 2. 431. 60

Defunctus.

Defunctorum voluntates inviolabiliter observari publicè interest. 2. 336. 3

Defunctorum pias voluntates exequi non potest Vicarius generalis, nisi specialis facultas ab Episcopo fuerit concessa. 3. 117. 104

Defunctorum ultimas voluntates concurrente justa, & rationabili causa, potest Episcopus cum hæredis consensu tanquam Sedis Apostol. delegatus commutare. 3. 328. 5

Degradatio.

Degradatio duplex, verbalis scilicet, realis, sive actualis. 3. 483. 1

Degradatio verbalis dicitur illa, quæ fit per solam, & simplicem sententiam; qua Clericus criminofus ab Ordinibus clericalibus, seu ab eorum executione depositus declaratur. 3. 484. 2

Privilegium fori, & Canonis per degradationem verbalem nunquam amittitur. *ibid.* 3

Degradatio actualis, seu realis est quando ultra dispositionis sententiam ob incorrigibilitatem clericus personaliter privatur, exaucloratur, exuitur, & spoliatur Ecclesiasticis Ordinibus. *ibid.* 4

Degradationis pœna, ubi in jure, vel aliqua constitutione reperitur imposita, est intelligenda de leviori. *ibid.* 9

Degradationem verbalem quæ crimina merentur, ostenditur. *ibid.* 10.

Degradationem realem merentur crimen hæresis, crimen falsi, & conspiratio contra proprium Episcopum. *ibid.* 11

Degradari, & curiæ sæculari tradi potest clericus propter crimina hæresis, aut falsi, aut conspirationis contra proprium Episcopum, etiam non data incorrigibilitate. *ibid.* 12

Degradari, & Curia sæculari tradi potest Clericus, quando fuerit incorrigibilis, & transierit in profundum omnium malorum. 3. 485. 13

Degradatio ab Ordinibus est à proprio Episcopo faciendâ, sibi assistentibus secundum sacros Canones sex Episcopis, si degradetur Presbyter: si Episcopus, duodecim Episcopis, si verò Diaconus, sive Subdiaconus, tribus. 3. 486. 22

Degradatio attentò Concilio Trident. à quo, & quibus assistentibus fieri debeat, ostenditur. *ibid.* 23

Degradare actualiter clericum non potest Episcopus electus, *ibid.* 24

Index Rerum,

- & confirmatus, ante consecrationem, secus in verbali depositione. ibid. 24
- Degradandi, seu deponendi suos subditos non habent facultatem Prælati Religiosorum, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pontifice toleratam. ibid. 25
- Degradatus.*
- Degradatio quomodo fieri debeat, ostenditur. 3. 487. 30
- Degradatus clericus, qui famæ restitui vult, an debeat à Papa tantum restitutionem petere, an etiam ab Episcopo à quo degradatus fuit, ostenditur. ibid. 32
- Delegatio.*
- Delegatio facta personæ prohibita Pontificalia exercere, in tempus ac locum prohibendum, non sortitur effectum. 2. 210. 35
- Delegatio quomodo fit ab ipsa lege, non delegatam, sed potius Ordinariam jurisdictionem tribuit. 3. 366. 2
- Delegatio quando fit à Canone, seu lege per modum commissionis specialis, & non sub ratione officij, delegatam, & non Ordinariam jurisdictionem tribuere censetur. ibid. 5
- Delegare qui possint, & qui non.*
- Delegare unam, vel plures causas ex vi commissionis generalis potest Episcopi Vicarius. 3. 107. 101
- Delegare non potest Episcopus judici laico, ut cognoscat de causis criminalibus clericorum. 3. 479. 1
- Delegare non potest Episcopus causas spirituales laico simul cum Clerico conjuncto. ibid. 3
- Delegare potest Episcopus judici laico criminales clericorum causas, si non adesset clericus sufficiens, & habilis, cui Episcopus posset hujusmodi causas delegare. ibid. 5
- Delegare potest Episcopus, & quilibet judex Ecclesiasticus laico causas civiles, & temporales, non tamen generaliter. 3. 480. 7
- Delegari qua causa nequeant.*
- Delegari non possunt Clerico conjugato causæ criminales Clericorum ab inferiori à Papa. Vide *Causa*.
- Delegatus, ejusque potestas & officium.*
- Delegata potestate dispensandi in juramentis, seu votis, censetur concessa potestas commutandi. 2. 394. 23
- Data verò potestate commutandi juramenta, seu vota, non censetur eo ipso potestas dispensandi concessa. ibid. 25
- Delegati, seu commissarii ad cognoscendum, an alienatio bonorum Ecclesiæ sit in evidentem ejus utilitatem, amore, vel timore alienationi consentientes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 24. 131
- Delegatus ab Episcopo ad absolvendum poenitentes à casu particulari reservato, prædictum casum alteri delegare non poterit. 3. 72. 11
- Delegata specialiter Episcopo Vicarius generalis cognoscere non potest. 3. 117. 111
- Delegatus Papæ potest esse Vicarius Episcopi, quia est constitutus in dignitate. 3. 119. 132
- Delegatus Papæ, & gratiarum beneficalium executor potest esse Vicarius Capituli Sede vacante. ibid. 337
- Delegatus Papæ potest esse Vicarius Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati. ibid. 1. 8
- Delegatus Papæ non potest esse Vicarius foraneus. ibid. 1. 9
- Delegatus judex dicitur ille, cui sine magistratu, officiove, aut non habita ratione ad illud, jurisdictio demandata est. 3. 366. 6
- Delegatæ causæ judici Ordinario quando illum in eis procedentem delegatum, quando verò Ordinarium judicem constituent, ostenditur. ibid. 9
- Delegatus judicis Ecclesiastici brachium sæculare ad executionem demandati sibi negotij implorare potest. 3. 468. 39
- Delegatus Summi Pontificis in totum delegare valet. 3. 469. 44
- Delictum.*
- Delictum commissum in Cœmeterio, vel in Ecclesiæ vestibulo, non dicitur commissum in ipsa Ecclesia. 2. 320. 32
- Delictum notorium dicitur commissum, vel confessum in judicio. 2. 401. 23
- Delictum deductum ad forum contentiosum dicitur statim ac denunciatio, seu accusatio de illo coram legitimo superiore facta est. 2. 404. 28
- Delictum deductum ad forum contentiosum verius dicitur post litis contestationem. ibid. 29
- Delictum committens per quod privatur ipso facto beneficiis, amittit titulum, ut ea in conscientia teneatur dimittere ante sententiam. 3. 170. 254
- Delictam aliquod vix reperiri potest tam notorium, quod non possit habere aliquas excusationes, seu dubitationes. Vide *Notorium*.
- Delinquentis.*
- Delinquentes à sacris locis extrahentes, præter quàm in casibus concessis per Gregor. XIV. in excomm. Papalem incidunt. 3. 27. 167
- Denarius.*
- Denarij quibus fuit venditus Dominus noster Jesus Christus, qui fuerint. 3. 54. 54
- Dens.*
- Dentes non numerantur inter membra. 2. 429. 36
- Dentes sibi evellens ex indignatione, vel impatientia, quando ad Ordines sit admittendus. ibid. 37
- Denunciatio.*
- Denunciationes non sunt de substantia Sacramenti Matrimonij. 2. 351. 1
- Peccatum mortale committitur quando hujusmodi denunciationes omittuntur sine facultate, aut legitima causa. 2. 352. 2
- Sponsi etiam prædictas denunciationes omittentes peccant toties quoties habuerint copulam. ibid. 3
- Parochus peccat mortaliter, assistendo matrimonio absque præmissis denunciationibus. ibid. 4
- Parochus omittens unam denunciationem, si certus sit nullum subesse impedimentum, videtur à mortali excusandus. ibid. 5
- Parochus timore mortis omisis denunciationibus matrimonio-assistens non peccat. ibid. 6
- Parochus autoritate propria, & sine justa causa denunciationes omittens; suspendendus est ab officio per triennium. ibid. 7
- Matrimonium dicitur clandestinum quoad pœnas, si illicitè denunciationes omittantur. ibid. 8
- Denunciationes sunt faciendæ à Parocho, vel ab alio de ipsius Parochi licentia. ibid. 9
- Denunciationes sunt faciendæ in utraque sponsi, & sponsæ Parochia, quando sunt diversarum Parochiarum. ibid. 10
- Contrahentes quando plura habuerint domicilia, faciendæ sunt denunciationes in eo, in quo verisimilius est sciri impedimenta. 2. 353. 11
- Denunciationes sunt faciendæ tribus diebus festivis continuis, quæ sibi non succedant immediatè. ibid. 12
- Parochus non peccat mortaliter, si uno, vel altero die festo omittat denunciationes, dummodo inter unam, & alteram multos dies festos non interponat. ibid. 13
- Diebus ferialibus hujusmodi denunciationes fieri non possunt, etiam cum dispensatione Episcopi. ibid. 14
- Denunciationes possunt aliquando fieri alio die, quàm festo, si ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedat. ibid. 15
- Denunciationes validè fieri possunt extra Ecclesiam, & Missarum solemniam, si magnus adsit populi concursus, & locus aptus sit, ut ad multorum notitiam perveniant. ibid. 16
- Denunciare aut restituere vi monitorij, qui non curarunt, possunt declarari ob contumaciam in excommunicationem incurrisse. 3. 392. 44
- Denunciare nemo tenetur, quæ non verè, & realiter scit. 3. 395. 66
- Denunciare an teneatur, qui audivit delictum ab eo, qui jam denunciavit, ostenditur. ibid. 68
- Denunciare nullus tenetur emendatum, vel emendandum ante correctionem fraternam, quod qualiter intelligi debeat, ibi declaratur. ibid. 69
- Denunciare nemo tenetur quando probabiliter timet ex revelatione sibi grave damnum imminere. ibid. 70
- Denunciare nullus tenetur nisi quos pars, vel judex intendit ligare. ibid. 71
- Denunciare quando quis tenetur justum compensatorem, ostenditur. ibid. 72
- Denunciare ratione monitorij nullus tenetur, quando tempore publicationis debebat extra territorium Episcopi denunciantis. 3. 396. 73
- Denunciare non tenetur, qui rem habet sibi debitam, cum sunt creditores ipsi anteriores. 3. 397. 81
- Denunciare non tenetur vi matrimonij, qui ritè rem præscripsit. ibid. 82
- Denunciare non tenetur, qui bona fide rem alienam pretio numerato emit à latrone, negata, aut non sperata refusione. ibid. 83
- Denunciatio Evangelica non obligat nisi pro loco, & tempore, data scilicet commoditate, & opportunitate ex parte denuntiantis, & denunciati. 1. 132. 98
- Vide Monitorium, Revelatio, Edictum.*
- Depositio.*
- Deponere à beneficiis, officiis, aut Ordine sine speciali Episcopi licentia non potest Vicarius. 3. 115. 79
- Deponi à provinciali Concilio non potest Episcopus. 3. 495. 2
- Vide Concilium.*
- Deponere Episcopos semper ad Romanum Pontificem spectat. ibid. 8
- Depositionis causa ab Episcopatu an requirat eandem solemnitatem, quam requirit depositio ab Ordine, & dignitate, ostenditur. 3. 496. 9
- Vide Degradatio.*
- Depositio Episcopi. Vide *Episcopus*.
- Deprehendere.*
- Deprehendere in flagranti dicitur quando incarcerandus nec fugere, nec insidiari potuerit. 2. 138. 34
- Deputatus.*

& Verborum.

Deputatus.

- Deputati auctoritate Prælati ad aliquod Hospitale erectum auctoritate Ordinarij, gaudent fori privilegio. 2.138.40
 Deputati in Ecclesijs Regularium ad curam animarum, ad synodum venire debent. 3.276.75
 Deputatos ad gubernationem Seminarij, Episcopus tenetur adhibere in consilium, non tamen obligatur eorum consilium sequi. 3.296.32
 Deputatus ad certa bona distribuenda inter pauperes, potest eligere pauperes sibi conjunctos, & seipsum uti pauperem si egeat, ac filios suos pauperes, fraude cessante. 3.330.21

Derogatio.

- Derogationes generales non operantur quando talia sunt impedimenta, quæ difficiliorem reddere solent concedentem ad dispensandum. 3.226.33

Descendens.

- Descendentes à Judæis an sint ab ordinatione excludendi. 2.218.6

Devolutio.

- Devolutio debet probari gradatim de inferiori ad proximum Superiorem, & quilibet eorum habet sex menses ad conferendum à tempore scientiæ. 3.172.11
 Devolutio in exemptis immediate Papæ subjectis, fit immediate ad Papam, vel Legatum de Latere. ibid.13
 Devolutio in beneficiis unitis respectu vicariæ non habet locum in unitis mensæ Prælati, quæ nunquam vacare censentur. ibid.15
 Devolutio ubi fit gradatim ad quemlibet Superiorem, non currit semestre, quod sibi datur ad conferendum, nisi à die notitiæ. ibid.18
 Devolutio ubi ei locus est, non modò ad Episcopum, sed ad alterum quemcunque inferiorem Prælatum fit, ad quem spectat collatio, vel institutio. 3.252.109
 Devolutionis jure Prælati conferens beneficium, tenetur servare illius naturam. ibid.
 Devolutio jurisdictionis ut inducatur ad Archiepiscopum ex capite negligentia, vel ex alia qualibet causa, non est satis eam non invenire prohibitam Archiepiscopo, sed oportet ut inveniatur expressè in jure eidem concessa. 3.540.11
 Devolutionis negotium non pendet ex solis rationibus, vel ex rei natura, sed ex sola legis dispositione. ibid.12
 Devolutio inducta ob negligentiam Prælatorum Ecclesiasticorum non procedit ex natura rei, seu aliqua ratione concludenti, sed immediate tribuenda est voluntati, & dispositioni legis Canonice. 3.542.16
 Devolutio dominij de uno in alium fit per præscriptionem à lege inductam, ne rerum dominia essent in incerto. ibid.17
 Devolutio potestatis Prælatorum Ecclesiasticorum propter negligentiam non inducitur extra casus à Jure expressos. ibid.18
 Devolutio ubi expressè à jure inducta reperitur, non semper fit ad proximum superiorem. 3.542.20
 Devolutio potestatis ad Superiorem non habet locum ex negligentia eorum, qui Canonicatus, & præbendas in Ecclesia non numeratas minimè provident. 3.547.51
 Devolutio, quæ in casu negligentia fieri debet ad Episcopum, non potest fieri Sede vacante ad Capitulum. 3.550.70
 Devolutio in quibus casibus fiat à superiori ad inferiorem, remissivè. 3.551.76
 Devolutio ob negligentiam fit gradatim de Episcopo ad Capitulum, de Capitulo ad Archiepiscopum, de Archiepiscopo ad Patriarcham, & de hoc ad Summum Pontificem. ibid.80
 Papa potest quocumque ex vi majoris potestatis sibi semper reservatæ conferre, quin devolutionis ordinem spectare teneatur. ibid.81
 Papa in beneficiis inferiorum conferendis uti potest non solum jure devolutionis, sed etiam jure præventionis. 3.552.82
 Devolutio ex negligentia dimanans fit cum onere, & qualitatibus requisitis in prima provisione. ibid.83
 Devolutio ex negligentia fit ad superiorem, qui dolosè non procuraverit negligentiam collatoris. ibid.84
 Superior si ante devolutionem jure devolutivo conferat, collatio est nulla, quantumvis postea devolutio contingat. ibid.85
 Devolutio cessat in reservatis. ibid.87
 Devolutio fit si ij, ad quos spectat, provideant indignis, seu inhabilibus, & incapacibus. ibid.88
 Vicarius si contulerit beneficium indigno, non fit devolutio, nec est Episcopus conferendi potestate privatus. ibid.89

Dextera.

- Dextera pars nobilior est. 1.153.62

Diaconatus, & Diaconus.

- Diaconus Græcè, Latine minister dicitur. 2.244.2
 Diaconi à tribu Levi in veteri lege originem traxerunt. ibid.
 Diaconi septem ab Apostolis electi. ibid. p.245
 Diaconorum actus primarius, & secundarius. ibid.
 Diaconatus materia est liber Evangeliorum. 2.244.6

Diata.

- Diata quælibet continet viginti milliaria. 2.335.65

Dies.

- Dies martyrij Beati Petri fuit 26. Aprilis. 1.151.34
 Dies martyrij S. Jacobi fuit 25. Martij, qua & Christus carnem humanam suscepit & passus est, & ideo transfertur in diem 25. Julij, quia eo die inventum fuit ejus corpus. ibid.35
 Dies vinculorum S. Petri Apostoli non celebratur eo die, quo accidit, propter solemnitatem Pascharis, in quo evenit, sed die primo Augusti, quo catenæ Romam sunt adductæ. ibid.36
 Dies dominici, & festivi in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt, sunt omnes dies festivi de præcepto. 2.230.22

Digitus.

- Digitus carens, quando fiat irregularis. 2.428.18
 Digitus non est propriè membrum nostri corporis. ibid.19
 Digitus illo carens, qui medius est, non est irregularis. ibid.21
 Digitus senos habens in manibus, non est irregularis. ibid.22
 Digitos superfluos habens, potest eos sibi amputare, vel amputari permittere, dummodo nullum inde periculum sibi imminuat. ibid.23
 Digitos duos, & dimidium palmæ sine sua culpa amittens, potest habere beneficium non requirens celebrationem. 2.430.56

Dignitas.

- Dignitates, quæ de communi mensa præbendam non habent, licet habeant stallum in choro, vocem non habent, nec in Capitulo, nec in Episcopi electione. 1.13.18
 Dignitas major in superscriptione, & prima voce dignoscitur. 153.61
 Dignitatem majorem non semper arguit ad dexteram, vel sinistram sedere. ibid.63
 Dignitatis appellatione in juris, vel hominis dispositione Episcopalis continetur, quando materia est favorabilis. 2.176.16
 Dignitates non comprehenduntur nisi apertis verbis illarum meminerit rescriptum. Vide Rescriptum.
 Dignitates beneficiorum appellatione non veniunt. Vide Beneficium.
 Dignitates duas in eadem Ecclesia, vel unam simul cum Canonicatu, nullus absque Indulgentia Romani Pont. habere potest. 3.10.29
 Dignitas principalis in Collegiata cum regulariter habeat curam animarum, requirit ætatem 25. annorum inceptorum. 3.94.109
 Dignitatis creationi à Canonicis factæ non potest vicarius generalis Episcopi auctoritatem interponere. 3.115.86
 Dignitas Ecclesiastica est rerum Ecclesiasticarum administratio cum jurisdictione. 1.119.133
 Dignitates majores post Pontificalem in Cathedralibus, & principales in Collegiatis, juxta Provinciarum, & Ecclesiarum consuetudinem dignosci possunt. 3.152.95
 Dignitates, quæ reservantur in Regula quarta Cancellariæ, debent esse majores, seu principales actu. ibid.98
 Dignitas erecta in primam conditionaliter pendente conditione, & nondum purificata, non cadit sub reservatione Regulæ quartæ. 3.153.99
 Dignitas tantum una major in qualibet Cathedrali, & una principalis in qualibet Collegiata reservata est per Regulam quartam Cancellariæ. ibid.100
 Dignitates si duæ sint æquæ majores in Cathedralibus, & æquæ principales in Collegiatis, ambæ erunt reservatæ. ibid.101
 Dignitas una tantum si adsit major in Cathedrali, hæc erit reservata. ibid.102
 Dignitates principales Regularium Conventualium, seu Monasteria Fratrum, quæ non reguntur per Abbates, reservantur Regula quarta Cancellariæ. ibid.104
 Dignitas, quæ Parochialem perpetuè, & accessoriè unitam habet, concursu non confertur. 3.181.25
 Dignitas habens curam animarum in Ecclesijs Collegiatis, concursu non confertur, nec in illa examen est necessarium, quale requiritur in Parochialibus. ibid.29
 Dignitates omnes, & saltem dimidia pars Canonicatum in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesijs insignibus, ubi id commodè fieri potest, hortatur Concilium, ut non nisi doctoribus, vel Licentiatibus in Theologia, aut jure Canonico conferantur. 3.184.58
 Dignitatibus sine Sedis Apostolicæ auctoritate non licet onus imponere, quod quis nisi graduatus non possit eas obtinere. ibid.59
 Dignitas principalis in Ecclesia Collegiata exempta conferri debet doctori, vel Licentiatò, ut principalis dignitas in Cathedrali, non tamen necessariò. 3.158.63
 Dignitas principalis in Collegiata requirit ætatem viginti-quinque annorum inceptorum, cum habeat curam animarum

Index Rerum,

- rum in foro interiori, & exteriori. ibid. 64
- Dignitates in Cathedralibus possunt obtineri ab habentibus acatem viginti duorum annorum, nisi habeant curam animarum principaliter, secus si accessorie. ibid. 65
- Dignitates in Collegiatis possunt obtineri ab habentibus decimum septimum annum. ibid. 67
- Dignitatis suppressio, & extinctio alicujus, vel prae bendae, non potest fieri ab Episcopo ex causa cum consensu Capituli, quando bona Episcopi, & Capituli sunt communia, nec etiam si id caderet in utilitatem Capituli. 3. 219. 9
- Dignitates inferiores an possit Episcopus creare, ostenditur. 3. 221. 10. 11. 12
- Dignus.*
- Dignum, an verò digniorem ad pastorale munus eligere teneamur, ostenditur. 3. 65. & seq. 29. 30. 31. 32
- dignum quemlibet praesumimus, quem nescimus indignum. 2. 220. 16
- dignus de gremio Ecclesiae potest eligi, posthabito digniore extraneo. 3. 124. 103
- dignus praesentatus à majori parte patronorum est confirmandus, omisso digniori. 3. 262. 198
- dignior praetermissus potest ab instituyente appellare. 3. 263. 201
- Dignior est habendus, qui sit, de linea fundatoris, stante idoneitate. ibid. 202
- Dignior est habendus ad Ecclesiam juris patronatus intitularus in ea, nobilior, doctior, senior, & pauperior, dummodo Ecclesia non esset debitis onerata. ibid. 205
- Dignius, & potentius trahit ad se naturam minus digni, & minus potentis. 2. 320. 31
- Dimissio.*
- Dimissio facienda virtute decreti appositi per Summum Pontificem, videlicet ut ipse Orator infra duos menses à die habitae possessionis secundi primum dimittat beneficium, debet esse pura, & simplex, & non potest praedicto decreto satisfieri per aequipollens. 3. 150. 79
- Dimissoria.*
- Dimissoriae litterae à quibus per Regulares obtinendae. 2. 209. 31
- In Dimissoriis si concedatur tantum licentia, & facultas promovendi à quocunque Catholico Antistite in propria dioecesi residente, non tamen additum sit, *vel ab alio, eo ibi Pontificalia exercente*, an possit is, cui talis facultas conceditur, promoveri ab Episcopo in alterius dioecesi de licentia Episcopi illius dioecesis Pontificalia exercente. 2. 202. 11
- Dimissoriarum usus antiquissimus. 2. 205. 3
- Dimissorias concedere possunt, qui ad Ordines valent promoveri. ibid. 4
- Dimissoriae ab Episcopo excommunicato, vel suspensio declarato non sunt validae, possuntque subditi se facere ordinari viciniori Episcopo. ibid. 5
- Dimissorias Praelati inferiores concedere nequeunt, nisi ex consuetudine legitime praescripta, aut alio peculiari jure potestatem acquisissent eas dandi. ibid. 6
- Abbatas, alique exempti hodie hujusmodi dimissorias clericis saecularibus concedere non possunt. ibid. 7
- Ordinarius privative ad Episcopum habens jus visitandi, & congregandi Synodum, potest dimissorias concedere. 2. 106. 9
- Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato hujusmodi dimissorias concedere non potest. ibid. 9
- Capitulum Sede vacante, non nisi elapso anno à die obitus Praeulatus, potest dimissorias concedere, nisi aetatis beneficiis, sub certis poenis. ibid. 10
- Dimissorias litteras infra annum concedere potest Capitulum Sede vacante per Vicarium ab eo electum aetatis beneficiis, tam habitis, quam habendis. 2. 210. 11. §. aetatis. ibid. 11
- Amplia etiam si Capitulum haberet territorium distinctum ob immemorabilem possessionem. ibid.
- Vicarius à Capitulo Sede vacante concedens dictas dimissorias non aetato, & ante elapsam annum, quas poenas incurrat. 2. 207. 12
- Vicarius Papae non prohibetur, etiam statim post vacantem Sedem dimissorias impartiri. ibid. 13
- Dimissorias cum antiquitus Episcopi dabant, non cum examinabant cui concedebant, sed illum Ordinarius examinandum dimittebant. 2. 208. 19
- In dimissoriis concedendis quae servanda sint. ibid. 21
- Dimissoriae semper valent, tum vivente, tum defuncto dante. ibid. 23
- Dimissoriae datae à Capitulo Sede vacante per ingressum moderati Episcopi non expirant. ibid. 24
- Episcopus novus potest per edictum omnes, & quascumque dimissorias à praedecessoribus, sive à Capitulo Sede vacante concessas revocare. ibid. 25
- Pro Dimissoriis ad Ordines recipiendos nihil recipi debet ab Episcopo, ejusve ministris. ibid. 26
- Notarius pro singulis dimissoriis, seu testimonialibus litteris decimam partem unius aurei recipere tantum potest, nisi salarium sit ei constitutum, vel consuetudo ad sit nihil accipiendi. 2. 209. 27
- Episcopus absens à sua dioecesi potest suis subditis dimissorias concedere. ibid. 29
- Dimissorias cujus Episcopi, originis, ne, an domicilij, pertineat concedere novitius. 2. 210. 35
- Dimissorias, seu commendatitias litteras ad Ordines suscipiendos clericis suae dioecesis non potest Vicarius generalis concedere, nisi Episcopo in remotis agente. 3. 116. 97
- Dimissus.*
- Dimissi à Superioribus ex Societate Jesu, & ejeti ab alia Religione, an reincidant in irregularitatem ex defectu natalium, ita ut non possint exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri. 2. 443. 38
- Dioecesis.*
- Dioeceses, & Parochiae olim à Summis Pontificibus, praesertim à Dionysio I. distinctae fuerunt. 1. 37. 7
- Dioecesis una non est in duas dividenda. ibid. 9
- Dioecesium fines, de quibus constat, praescribi non possunt. ibid. 10
- Dioecesium fines qualiter probentur, ostenditur. ibid. 11
- Dioeceses Episcopatum non distinguuntur juxta terminos domnij temporalis, sed plerumque una dioecesis sese extendit infra fines alterius domnij. ibid. 15
- Dioeceses duae, etiam aequè principaliter unitae, respectu Episcopi reputantur una. 3. 118. 131
- Dioecesis quando veniat appellatione urbis, ostenditur. 3. 124. 169
- Dioecesium, Provinciarum, seu Parochiarum fines praescribi non possunt. 3. 563. 4
- Dioecesium fines, quatenus fines sunt, & habent rationem finiendi, praescribi non possunt, nisi considerentur respectu soli quod occupant, quoad dominium, & proprietatem ejusdem. ibid. 11
- Discipulus.*
- Discipuli Apostolicae castitatis amulatores fuerunt. 179. 11
- Discordia.*
- Discordia ubi est inter Episcopos suffraganeos super perceptione jurium Episcopatum in Ecclesia, quae est in sita confinibus duarum dioecesium, potest Metropolitanus eos cogere ut concordent. 1. 161. 30
- Dismembratio.*
- Dismembratio, seu diminutio beneficii eandem causam, & solemnitate requirit, quam unio postulat, seu alienatio rerum Ecclesiae. 3. 220. 16
- Reactoris, vel defensoris vocatio in dismembratione beneficii requiritur, & aliae solemnitates in alienatione rei Ecclesiae requisitae. ibid. 17
- Dismembratio beneficii causa cognita, & de consensu Rectoris valet. ibid. 18
- Parochialis pinguedo est causa sufficiens dismembrationis. ibid. 19
- Episcopus non potest dismembrare fructus unius beneficii, & illos alteri applicare sine solemnitatibus. ibid. 20
- Dismembrationis causa sufficiens est pinguedo Parochialis. ibid. 21
- Dismembrare non potest Episcopus fructus unius Beneficii, & illos alteri applicare sine solemnitate in alienatione bonorum Ecclesiae requisita, & de consensu Rectoris. ibid. 22
- Dismembrare non potest Ordinarius beneficia Curata, ac unire beneficiis simplicibus. ibid. 23
- Dispensatio.*
- Dispensatio est de lege jurisdictionis. 1. 4. 16
- Dispensatio quando excusabilis, laudabilis, & fidelis dicatur, ostenditur. 1. 100. 7
- Dispensationem debitam Episcopo denegante potest Archiepiscopus dispensare. 1. 160. 24
- Dispensatio ad omnes, seu quascumque dignitates, non extenditur ad Episcopalem, propter ejus excellentiam. 2. 177. 17
- Dispensatio in genere sumpta est iuxta distributio rei communis in singulos juxta cujusque necessitatem, 2. 377. 1
- Dispensare in jure nostro idem est, quod legibus solvere. ibid. 2
- Dispensatio definitur, quod sit juris communis relatio cum causa cognitione ab eo, qui habet potestatem dispensandi. ibid. 1
- Dispensatio emanans ab inferiore requirit necessario causae cognitionem, & expressionem. ibid. 4
- Dispensatio sine causa dicitur potius dissipatio. ibid. 5
- Dispensatio cessat cessante causa. 2. 378. 6
- Dispensatio est est quid odiosum, & stricti juris, strictèque intelligenda. ibid. 7
- Dispensatio facta ad unum effectum, vel in uno defectu, ad alios non extenditur. ibid. 9
- Dispensatio Episcopis quando tacite concedatur. 2. 379. 22
- Dispensatio

& Verborum.

- Dispensatio Episcoporum, ve aliorum inferiorum in propriis constitutionibus facta sine causa valida est. 2.381.2
- Dispensationes sunt stricti juris, & odiosae. 2.438.1
- Dispensatio concessa adversum unum impedimentum, vel defectum, non porrigit suum effectum ad alium. 2.439.3
- Dispensatio facta ad Ordines non extenditur ad beneficia, etiam simplicia. ibid.6
- Dispensationem obtinens ad aliquod beneficium simplex, si ad aliud praesentetur, dicitur habilitatus ad caetera simplicia. ibid.8
- Causa requiritur in dispensatione facienda per Episcopum. 2.441.20.
- Dispensatio an praesumatur, si illegitimus in habitu, & tonsura incedens Ordines suscepisse tali dispensatione praecedente alleget. 2.442.34
- Dispensatio promotis per saltum à Concil. concessa non operatur, ut ordinatus ascendat ad superiorem Ordinem, nec in suscepto ministrare possit antequam inferiorem omisum recipiat. 2.446.12
- Dispensare potest Episcopus cum ordinatis ab Episcopo haeretico, vel schismatico ignoranter. 3.447.5
- Dispensatio clerici ad bellum praeservat ab irregularitate. 2.455.8
- Dispensatio dicitur pura, & praeventiva, cum tempus dispensationis attendi debet, licet ut praeventionis executione, & effectu quis fruatur, expectandi sunt casus futuri expressi in dispensatione. ibid.11
- Dispensatio antecedens praeservat, subsequens tollit. ibid.13
- Dispensatus pro pensionibus, retinet clericatum illatum ad effectum dispensatum. ibid.15
- Dispensatio praesumpta, in qua fundatur regula de triennali, non tunc obtinentem beneficium in Ecclesia parentis sui. 3.209.9
- Dispensare non valet Episcopus cum illegitimis, ut habeant eadem beneficia, quae pater habuit, nec ad habendum ea, quae in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit. 2.211.30
- Dispensatio ut illegitimus valeat in Ecclesia ministrare, ubi pater habuit beneficium, debet esse in specie derogatoria Bullae Clementis VII. & Concilii Trident. ibid.31
- Dispensatio una non tollit omnes defectus. ibid.32
- Dispensatio praeventiva, & praeservativa removens de medio obstaculum Canonis inductivi bigamiae, impedit incursum bigamiae, & efficit ut remaneat non solum praeservatus clericatus habitu indelebilis, sed etiam exercitium ad effectum dispensatum. ibid.32. & 33
- Dispensare, & dispensari quinam possint.*
- Dispensare in votis, & juramentis Episcoporum suffraganeorum potest Archiepiscopus. 1.61.29
- Dispensare in foro conscientiae potest Archiepiscopus, dum visitat dioecesim suffraganei audiendo Confessiones in poenitentialibus. 1.163.51
- Dispensare in irregularitate ad Ordines suscipiendos quando possit Episcopus. 2.170.62
- In irregularitate ex delicto manifesto, quod non sit gravius adulterio post peractam poenitentiam dispensat Episcopus. ibid.63
- In irregularitate ex quocumque delicto graviore quantumvis manifesto dispensat Episcopus, si aliqua justa excusatione muniatur. ibid.64
- Dispensare possunt Episcopi in irregularitate ex quacumque etiam causa, absque delicto tamen proprio veniente. ibid.65
- Vel ubi subest necessitas dispensandi, ut ibid.66
- Vel propter Ecclesiae utilitatem, & meritorum praerogativam. ibid.67
- Dispensare non minus possunt Episcopi ad ministrandum in Ordinibus jam susceptis, quam ad eosdem suscipiendos. ibid.68
- Dispensare possunt Episcopi cum illegitimis in Beneficiis simplicibus, non autem in curatis, nec in dignitatibus. ibid.69
- Dispensare potest Episcopus cum eo qui recipit beneficium de manu laici, ut valeat illud retinere. ibid.70
- Et cum eo, qui propter beneficium quod obtinet, tenetur infra annum ordinari, si abesse velit causa studij. ibid.71
- Et ut beneficiatus non resideat ad tempus cum legitima causa. 2.171.72
- Dispensare in Matrimonio contrahendo quibus casibus possint Episcopi, ostenditur. ibid.73
- Episcopi in multis casibus Sedi Apostol. reservatis dispensare possunt, ubi necessitas magna coegerit, & periculum scandalum. ibid.74
- Dispensare non possunt Episcopi contra Canones, & Concilia, nisi tribus casibus relatis. ibid.75
- Dispensare, necne an debeant Episcopi in multis casibus, arbitrio eorum relinquitur. ibid.76
- Dispensat Ecclesia facilius ad retinendum, quam de novo acquirendum. ibid.77
- Dispensare possunt Episcopi quoties dispensandi facultas conceditur. 2.175.9
- Dispensare potest Capitulum Sede vacante in iis, quibus Episcopus ratione Episcopalis jurisdictionis valet dispensare, in delegata vero Episcopo jurisdictione non succedit. 2.388.10
- Dispensare potest Episcopus in praedictis quinque votis, etiam in penam. 2.191.7
- Dispensare ex legitima causa potest Episcopus cum eo, qui post votum simplex castitatis matrimonium ratum contraxerit, ad effectum ut possit petere debitum. 2.392.9
- Dispensare potest Episcopus, ut possit petere debitum ille conjux, qui post Matrimonium consummatum fecit votum castitatis. ibid.10
- Dispensare potest Episcopus, quando post Matrimonium conjuges mutuo consensu faciunt simplex votum castitatis, si detur periculum incontinentiae, & non possit de facili patere aditus ad Summum Pontificem. ibid.11
- Dispensare poterit Episcopus, ut incestuosus petat debitum ab uxore sua jam eidem affecta affine per praedictum incestum. ibid.12
- Dispensare potest Episcopus in omnibus quatuor votis, data gravi, & urgenti necessitate, & interveniente simul difficultate adeundi Pontificem. ibid.13
- Dispensare in voto de non contrahendo Matrimonio potest Episcopus. 2.393.17
- Dispensare in voto Virginitatis potest Episcopus. ibid.18
- Dispensare in voto suscipiendi Ordines potest Episcopus. ibid.19
- Dispensare potest in mutilatione membri, etiam voluntaria, si est occulta. 2.407.49
- Dispensare potest cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere. 2.408.50
- Et cum eo, qui mandavit servo, ut alterum percuteret, sed caveret ne occideret. ibid.51
- Dispensare potest Episcopus in homicidio occulto patratum causa defensionis, non servato moderamine inculparum tutelae. ibid.53
- Dispensare hodie non potest Episcopus in irregularitatibus provenientes ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad Ordines minores, nec ad simplex beneficium obtinendum. 2.409.59
- Dispensare an possit Episcopus, ut quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis, ostenditur. 2.412.33
- Dispensare non potest Episcopus, ut quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis, quando collatio esset facta per Papam. ibid.134
- Dispensare non potest Episcopus, ut quis retineat beneficium obtentum tempore excommunicationis, quando simul cum excommunicatione concurrat intrusio. 2.443.36
- Dispensare potest Episcopus cum ordinantis ab Episcopo haeretico, vel schismatico ignoranter. 2.447.5
- Dispensare in omnibus bigamiae speciebus potest Pontifex. 2.252.21
- Dispensare in bigamia vera, vel interpretativa ad Ordines, etiam minores, & simplex beneficium, non potest Episcopus. ibid.22
- Dispensare valet Episcopus in bigamia similitudinaria, si Clericus cum unica, & virgine matrimonium contraxerit. 2.453.26
- Dispensare poterit Episcopus in bigamia similitudinaria contracta etiam ex matrimonio cum vidua, vel corrupta si ex delicto oriatur. ibid.27
- Dispensare non potest Vicarius generalis ex generali vicariatus mandato. 3.117.121
- Dispensare non valet Episcopus cum illegitimis, ut habeant eadem beneficia, quae pater habuit, nec ad habendum ea, quae in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit. 2.11.30
- Dispensare potest Episcopus cum illegitimo ad beneficium simplex, cui unita est Parochialis. 3.217.44
- Dispensare non potest Episcopus cum Religioso, ut ad minus strictam Religionem transeat. 3.450.6
- Dispensari non potest, ut puella, quae duodecimum annum non complevit, possit habitum in monasterio suscipere. 3.417.10
- Dispensandi causa sufficit, quod extrajudicialiter cognoscatur. 2.355.39
- Iustae ad dispensandum causae quae. ibid.40
- Causa iusta ad dispensandum est quando creditur matrimonium injuste impediendum. ibid.41
- Vel quando virgo sub tutela iniqui tutoris est, qui eam viro ignobili & dispari tradere vult. 2.356.42
- Vel quando virgo erat à viro deflorata. ibid.43
- Vel si filij essent sub potestate novercali. ibid.44
- Vel quando magnates contracturi sunt matrimonium. ibid.45
- Vel quoties inter contrahere volentes adest disparitas conditionis, aetatis, divitiarum, & qualitatis. ibid.46
- Vel quando matrimonium esset contrahendum in mortis articulo. ibid.47
- Vel

Index Rerum,

Vel quando tempus, quo nuptiæ prohibentur, instat ita ut nequeant omnes denunciationes præmitti. *ibid.* 48
 Vel ubi contrahere volentes diu habiti fuerint pro conjugibus. *ibid.* 49
 Dispensandi potestas in votis, & juramentis conceditur supradictis respectu illorum, qui sunt verè, & propriè subditi ratione domicilij, non habitationis. 2. 389. 17
 dispensare potest Episcopus in votis solemnibus, si in pœnam fiant. 2. 391. 7
 Dispensare ex legitima causa potest Episcopus cum eo, qui post votum simplex castitatis matrimonium ratum contraxit, ad effectum ut possit petere debitum. 2. 392. 9
 dispensare potest Episcopus ut possit petere debitum ille conjug, qui post matrimonium consummatum fecit votum castitatis. *ibid.* 10
 dispensare potest Episcopus quando post matrimonium conjuges mutuo consensu faciunt simplex votum castitatis, si detur periculum incontinentiæ, & non possit de facili patere aditus ad Summum Pontificem. *ibid.* 11
 dispensare poterit Episcopus ut incestuosus petat debitum ab uxore sua jam eidem effecta affine per prædictum incestum. *ibid.* 12
 dispensare potest Episcopus in omnibus quatuor votis, data gravi, & urgenti necessitate, & interveniente simul difficultate adeundi Pontificem. *ibid.* 13
 dispensare in voto de non contrahendo matrimonio potest Episcopus. 2. 393. 17
 dispensare in voto virginitatis potest Episcopus. *ibid.* 18
 dispensare in voto suscipiendi Ordines sacros potest Episcopus. 2. 394. 19
 dispensandi potestatem habens in votis, & juramentis, potest illa commutare. *ibid.* 21
 delegata potestate dispensandi in juramentis, seu votis, censetur concessa potestas commutandi. *ibid.* 23
 Dispensandi potestas alicui concessa, non inter odiosa, sed favorabilia censenda est. *ibid.* 24
 Dispensandi potestas ab Episcopo concessa in terminis, de quibus agitur, potest extra diœcesim exerceri, & circa absentem. 2. 400. 7
 Dispensandi, & absolvendi potestatem in delictis occultis Episcopo concessam, sine ejus speciali mandato Vicarius generalis exercere non potest. *ibid.* 10

Dispensatus.

 Dispensati propter merita personarum cum laicis, & neophytis, ut possent Episcopi fieri. 1. 17. 46
 Dispensatus ad Ordines, intelligitur duntaxat dispensatus ad minores. 2. 439. 4
 Dispensatus ut promoveri possit ad Ordines sacros, multo magis censetur dispensatus, ut possit promoveri ad Ordines minores. *ibid.* 5
 Dispensatus simpliciter ad beneficium, ad alium quàm ad simplex non dicitur habilitatus. *ibid.* 7
 Dispensatus ad Sacerdotium non manet habilis ad beneficium curatum. *ibid.* 8
 Dispensatus ad curata, multo magis censetur dispensatus ad Canonicatus Cathedralium. *ibid.* 10
 Dispensatus ad beneficium curatum non censetur dispensatus ad obtinendam dignitatem, etiamsi exuberans esset dispensatio. *ibid.* 11
 Dispensatus ad Dignitates, non dicitur dispensatus ad majorem dignitatem post Pontificalem. 2. 440. 14
 Dispensatus à Summo Pontifice ad beneficium simplex obtinendum ante aetatem 14. annorum, an ex dispensatione Episcopi possit aliud simplex impetrare. 2. 443. 36
 Dispensatus pro pensionibus retinet clericatum illatum ad effectum dispensatum. 2. 455. 15
 Dispensatus ad unum, censetur dispensatus ad omnia consequutiva ad illud unum. 2. 478. 8

Dispositio.

 Dispositio omnis conditionalis in sua essentia à principio est perfecta. 2. 391. 6
 Dispositio bonorum temporalium fieri non potest à novitiis cum primùm recipiunt habitum, sed intra duos menses ante professionem, cum licentia Episcopi, vel ejus Vicarij. 3. 406. 1
 Episcopus confirmatus licet non consecratus, potest concedere licentiam, ut à novitio possit fieri dispositio bonorum temporalium. *ibid.* 3
 Archiepiscopus consecratus, etiamsi nondum pallium receperit, potest licentiam impertiri in dispositionibus faciendis per novitios de bonis temporalibus. *ibid.* 4
 Capitulum Sede vacante potest licentiam concedere, ut novitij disponant de bonis temporalibus. *ibid.* 5
 Abbates, & alij Prælari habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subjecti, possunt in suis diœcesibus licentiam concedere novitiis ad disponendum de suis bonis temporalibus. *ibid.* 6
 Prælari Regulares in monasteriis exemptis, & sibi subjectis non possunt facultatem concedere novitiis disponendi de

suis bonis temporalibus. *ibid.* 7
 Vicarius Episcopi, vel quorumcumque Prælatorum jurisdictionem Episcopalem habentium in sua diœcesi, ac etiam à Capitulo Sede vacante constitutus, potest facultatem concedere novitio disponendi de suis bonis temporalibus. *ibid.* 8
 Licentiam, quam Episcopi, vel eorum Vicarij concedunt novitiis disponendi de suis bonis temporalibus, possunt alteri delegare. 3. 407. 9
 Licentia, quam Episcopi, & habentes Episcopalem jurisdictionem, eorumque Vicarij concedere possunt novitiis faciendi dispositiones bonorum temporalium, non exigitur quod sit in scriptis, nec satis est petita, sed debet esse obtenta. *ibid.* 10
 Dispositiones omnes vel in personam, vel in locum terminantur. 3. 510. 2

Disimulare.

 Disimulare debet Episcopus, multis connivere, & omnia sic moderari pro loco, & tempore. 1. 96. 11

Distributio.

 Distributiones quotidianas in absentia an consequantur Canonici pro tribus mensibus sibi concessis. 3. 95. 124
 Distributiones quotidianas quomodo lucretur Canonicarum, & Parochialem habens, residens in Parochiali. *ibid.* 128
 Distributiones tenentur restituere assistentes in choro non cantando, vel de ordinario, & frequenter confabulando. 3. 96. 132
 Distributiones quotidianæ non possunt percipi à Canonici absentibus, & per substantiam Ecclesiæ suæ intervenientibus, nisi expresso id privilegio juventur. *ibid.* 135
 Distributiones quotidianas non lucretur Canonici associantes Prælatum quandoque volentem audire Missam in Ecclesia extra Cathedrali. *ibid.* 138
 Distributionum amissionem ob non residentiam non potest Episcopus, aut Capitulum remittere. *ibid.* 140
 Distributiones quotidianas non percipiunt Canonici duo intererentes Episcopo, ad mentem sacrorum Canonum. *ibid.* 141
 Distributiones, & fructus ut possit absens à servitio suæ Ecclesiæ lucrari, duo copulativè requiruntur, justa causa absentis, & licentia Ordinarij. 3. 98. 153
 Distributiones quotidianas lucretur Auditores Rotæ Rom. *ibid.* 155
 Et Inquisitores contra hæreticam pravitatem. *ibid.* 156
 Et Collector generalis Camerae Apostol. & Subcollectores, Advocati, Procuratores fiscales, & Notarij in causis spoliarum, & jurium præfatæ Camerae, eorum officio durante. *ibid.* & seq. 157
 Et Concilio generali intererentes. 3. 99. 158
 Et limina Apostolorum visitantes Episcopi nomine, vel ipsum comitantes. *ibid.* 159
 Et penitentiarius dum confessiones audit. *ibid.* 160
 Et examinatores beneficiorum à Diœcesana Synodo electi, pro tempore, quo causâ examinis absunt à choro. *ibid.* 161
 Et curam animarum exercentes, quæ illi Ecclesiæ ubi sunt Canonici, imminet, dum sunt in actu administrandi Sacramenta. *ibid.* 162
 Et visitans Ecclesiam, jura, redditus suæ præbendæ. *ibid.* 163
 Et obses datus ab Ecclesia, aut etiam repræsentiarum causâ captus. *ibid.* 165
 Et infirmus, qui personaliter divinis interesse non potest. *ibid.* 166
 Et absentes pro utilitate Ecclesiæ. 2. 100. 171. cum seq.
 Et medicinam tuendæ valetudinis causâ cum Medici consilio sumens. *ibid.* 169
 Et excommunicatus, suspensus, & interdictus, & incarceratus injustè. *ibid.* 173
 Distributiones quotidianas omissas à quo recuperet excommunicatus injustè, ostenditur. *ibid.* 174
 Distributiones quotidianas percipere non debent Canonici cessatione à divinis durante. 3. 101. 177
 Distributiones quotidianas suas faciunt provisum, quamvis fidei professionem non emiserint. 3. 199. 30

Dividere, & Diviso.

 Dividere prohibetur vendere prohibitus. 2. 271. 82
 Dividere Parochialem potest Episcopus sine majoris partis Parochianorum consensu. 3. 211. 4
 Dividere Parochiam tanquam Sedis Apostol. delegatus potest Episcopus, etiamsi subjecta sit Regularibus, ubi ob locorum distantiam ad divina officia audienda parochiani accedere non possunt. *ibid.* 6
 Diviso venit appellatione venditionis. 2. 271. 81
 Diviso Parochialis non est faciendâ ob locorum distantiam, quando in loco minimè difficili Oratorium adesset, vel Ecclesia cum fonte baptismali. 3. 221. 7

Divinatio.

 Divinatio quatuorplex sit. 3. 62. 121
 Divinatio quæ fit per dæmonum invocationem sapit hæresim, &

& Verborum.

& sic divinantes possunt per Inquisitores coëcereri, *ibid.* 123
Divini.
 Divinos omnes, & sacrilegos, & magicam artem exercentes, & docentes, à Diocesis suis penitus eradicare officium est Episcoporum. 2.167.7
Dives.
 Divites possunt compelli officio iudicis ad dandam elemosynam egentibus tempore magnæ famis, & necessitatis. 3.348.4
Docentes, & Doctores.
 Docentes sacram Scripturam, vel jus Canonicum, tunc percipiunt fructus præbendarum suarum, cum conducti, seu salariati docent, aut ratione stipendij, seu Cathedralis, quam habent. 3.133.27
 Docentes jus Canonicum, vel sacram Scripturam quoad privilegium percipiendi fructus, non habent ullam temporis determinationem, sed eo gaudent, quamdiu docuerint. *ibid.* 2
 Docentes non tenentur licentiam obtinere ab Episcopo quoad privilegium percipiendi fructus, sicut studentes. *ibid.* 33
 Doctorem, id est, potentem docere, Episcopum esse oportet. 1.88.1
 Doctores loquentes, & non facientes, damnati ab Isidoro. 1.89.7
 Doctores, ac Lectores in Theologia, vel Jure Canonico, famosique prædicatores tenentur petere ab Episcopo approbationem ad audiendas Confessiones. 2.196.14
 Doctores insignes licentiam petentes ad audiendas Confessiones, non censentur approbati, quamvis illis injustè negetur. *ibid.* 15
 Doctores asserentes Matrimonium clandestinum habere vim sponsaliorum, referuntur, & illorum fundamentis respondetur. 2.368.146
 Doctores, & professores non facientes professionem fidei. 1.38.269
 Doctores, & scholares Universitatis Bononiensis, qui conducunt domus alterius Doctoris, seu scholaris ante finitam locationem, sine ejus consensu. *ibid.*
 Doctoris gradum conferens Episcopus, nisi sub certa limitatione, à collatione gradus sit suspensus. 3.492.38
Doctore.
 à Doctorando, non recepto prius juramento, suspenditur Episcopus. 3.493.51
Doctoratus.
 Doctoratus gradus, vel licentiatuæ requisitus ad beneficia, seu dignitates, sufficit si habeatur sine scientia competentis. 3.127.5
 Doctoratus gradus ad beneficia, seu dignitates requisitus non sufficit si habeatur non facta professione Fidei, aut contra Academiæ statuta, vel consuetudines receptus. *ibid.* 6
Doctrina.
 Doctrina cum sit quid extrinsecum homini, inesse alicui non præsumitur. 2.20.17
 Doctrina non per testes, & famam, sed ex actuali examine probari debet. *ibid.* 18
 Doctrinam Christianam, & Fidei rudimenta pueris in singulis Parochiis Dominicis, & aliis festivis diebus edocenda meminit. Concil. Trident. *sess.* 24. *de reformat. cap.* 14. *in fine.* 3.29.37
 Ordinarius an possit multis, & pœnis cogere pueros ad discendam Doctrinam Christianam, ostenditur. *ibid.* 38
Doctus.
 Doctus minus, modò idoneus, cujus mores sunt noti, & approbati, præfertur doctiori, cujus vita ignoratur. 3.192.102
Documentum.
 Documentum authenticum, vide *Authenticum.*
Domicilium.
 Domicilium maternum est sequendum, quando deest paternum. 2.193.16
 Domicilij ratione efficitur quis subditus, & diocesanus Episcopi, ubi illud contraxit. *ibid.* 22
 Domicilium est habitatio animi destinatione perpetua, in qua qui rerum suarum magnam summam constituit. *ibid.* 23
 Domicilium, & habitatio in quo differant. *ibid.* 24
 Domicilium non contrahitur etiam per mille annos, dum quis habet animum recedendi. 2.194.25
 Domicilium ad Ordines capiendos contrahit quis etiam non longo tempore in aliquo loco degens, si habuerit animum perpetuò in eo permanendi. *ibid.* 26
 Domicilium contrahi potest in pluribus locis, & ab uno Episcoporum ordinari. 2.195.38
 Domicilia quando non sunt æquè principaliter, semper inspicendum est principalis. *ibid.* 39
 Domicilium contrahitur, quoad Ordines suscipiendos, in loco beneficii, etiam si residentiam non requirat. 2.190.47
 Domicilium facit præsumi habitatio decennalis, quando aliter non constat de voluntate habitantium. 1.154.28
 Domicilium acquirit officialis perpetuus in loco, in quo

officium exercet. 2.355.34
 Domicilium retinet relegatus in eo loco unde trahit originem, & in eo in quem relegatus est. *ibid.* 38
 Domicilium contrahens potest in pluribus locis, & ab uno Episcoporum ordinari. *ibid.*
 Domicilium habet Clericus, & est civis illius diocesis, in qua situm est ejus beneficium, si illud possidet. 2.356.43
 Domicilia duo ubi quis habet, ad validitatem matrimonij sufficit coram alterutro Parocho fuisse contractum. 2.360. *verl. Fuit.*
Dominium.
 Dominium ejusdem rei diversis respectibus in solidum penes duos stare potest. 3.111.19
 Dominij devolutio denuo in alium fit per præscriptionem à lege inductam, ne rerum dominia essent in incerto. 3.541.17
Dominus.
 Domini temporales prohibentes subditis suis ne cum personis Ecclesiasticis contrahant. 3.33.212
 Domini temporales quando excommunicationem nemini reservatam incurrant. 3.38.268
 Dominus de incendio per familiam admissio utrum, & quando teneatur, remissivè. 3.57.79
Domus.
 Domus Episcopi debet esse commune fidelium hospitium. 1.82.1
 Domus Episcopi ad hoc est instituta, ut omnes in hospitalitate recipiat. 1.83.8
 Domum suam diligenter Episcopi gubernare debent, alias Episcopatu indigni. 1.100.1
 Dominus, quæ in totum destruitur, si de novo reficiatur, non censetur eadem, nec durat obligatio respectu illius. 2.316.14
 Domum emens clericus ad suum usum, non solvit gabellam, secus si ad locandum. 2.243.13
 Domus in qua fabricatur moneta falsa sciente domino, cedit fisco. 3.56.69
Donans.
 Donans patrimonium alicui, rectè potest opponere conditionem de eo reddendo, cum ordinatus habuerit beneficium sufficiens, vel aliàs unde vivere possit. 2.277.31
 Donatarum rerum immensitas in sanctissimis Ecclesiis optima mensura est. 1.130.78
 Donata bona ut quis ad sacros Ordines promoveatur, dicuntur quasi quædam spiritualis merces, & præmium pro servitiis exhibendis. 2.275.17
Donatarius.
 Donatarius adversus donatorem de evictione agere non potest. 2.274.15
 Donatarius juris patronatus non potest præsentare donatorem, si donatio sit facta pro illa vice. 3.250.95
Donatio.
 Donatio, de terris & civitatibus Imperij illicita est, & invalida. 1.130.69
 Donationis veræ ad titulum potest quis ordinari, si ita Episcopus judicaverit assumendum pro necessitate, vel utilitate Ecclesiæ. 2.269.56
 Donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta consecrari non debet, seu imputari in legitimam. *ibid.* 64
 Donatio patrimonij absolute, & illimitate facta clerico causâ suscipiendi sacros Ordines, an ad hæredes transmittatur, an verò mortuo donatario ad donantem revertatur. 2.270.90
 Donatio ob causam insinuari non debet. 2.275.18
 Donatio causâ dotis, vel contemplatione Matrimonij non insinuatur, nec ex causa ingratitude revocatur. *ibid.* 19
 Donatio juris patronatus sine Episcopi consensu legitima præscriptione præsumitur. 3.237.16
 Donatio licet sine consensu Episcopi possit fieri compatrono, non tamen filio compatroni sine illius consensu. *ibid.* 29
 Donatio facta absque insinuatione ultra quingentos aureos in excessu solum vitatur, & firma remanet in summa à jure permessa. 3.377.10
 Donatio facta ab ingressu religionis, cum pacto de non revocando, & cum juramento, an revocari possit. Vide *Religiosus.*
 Donationes inter vivos comprehendit decretum Concilij dicto loco. 3.411.22
 Donatio, & renunciatio pari passu ambulant, & quod de una dicitur, in alia etiam procedit. *ibid.*
 Donationem Deo, seu B. Mariæ, aut Sanctis oblatam non comprehendit dispositio Concilij Trident. *sess.* 25. *de Regularib.* c.16. *ibid.* 27
 Donare potest Episcopus inter vivos, etiam non modicè, & in profanos usus. 3.506.33
 Donationes immodicas facere an liceat beneficiario in ægritudine constituto. 3.507.35.
 Donationes factæ ob solas quinque causas jure revocari possunt,

Index Rerum,

sunt, quod etiam ad alias similes ex identitate rationis extenditur. 3.47.18
 Donatio causa mortis quoad suum effectum, & efficaciam accedit, & assimilatur ultimæ voluntari. 3.506.32
 Donare potest Episcopus inter vivos etiam non modicè, & in profanos usus. ibid.33
 Donatio militi facta à consanguineo potius ratione sanguinis facta præsumitur, quàm militiæ. 3.511.13
 in Donatione facta Episcopo, & Ecclesiæ quomodo procedendum. ibid.19.20

Donator.

Donator tenetur de evictione, si expressè promittat se velle de illa teneri 2.274.16

Donec.

Donec, est restrictivum temporis. 2.272.89

Dormiens.

Dormiens inter somnando, si intra Ecclesiam aliquem occidat, quia furioso æquiparatur, Ecclesiam non polluit, & à pœna homicidij excusatur. 2.327.13

Dos.

Dos in Ecclesiæ ædificatione quanta requiratur. 3.206.3

Dotare, & Dotatio.

Dotare dicitur ad effectum consequendi juspatronatus, qui Ecclesiam dotat, quando sine illo est fundata, & constructa. 3.291.9

Dotare dicitur, ut acquirat juspatronatus dotem assignans, quæ sufficiat ad necessaria ministrorum, & luminaria. ibid.10

Dotans insufficienter, quod arbitratu Ordinarius, non acquirit juspatronatus. ibid.11

Dotans ut acquirat juspatronatus debet protestari coram Episcopo, se dotis nomine dare. 3.232.12

Dotans insufficienter, quamvis Episcopus consentiat, non fit patronus. ibid.13

Dubium.

Dubia, vel obscura in rescriptis ipse solus Papa interpretatur Vide Rescriptum.

Dubius in Fide quando dicatur hæreticus. 2.413.16

Ducatus.

Ducatum hominum suscipere non debet, qui nescit homines bene vivendo præire. 1.61.6

Dux.

Ducis officium habet Episcopus, ut rectum iter subditos ostendat. 1.8.17

Duellum.

Duellum facientes, campum dantes, & auxilium præstantes incidunt in excom. Papalem. 3.221.19

Duo.

Duo insimul eandem rem, & eodem modo insolidum possidere non possunt, non ita si diverso modo, & diversis respectibus. 3.111.38

E

Ebrietas.

Ebrietas quibus signis cognoscatur, ostenditur. 1.93.7

Vide Vinum.

Ebrietas nunquam præsumitur, nisi probetur per indicia, & conjecturas apparentes. 2.316.8

Ebrietatis tempore cognoscens solium esse hominem occidere, si occidit, non erit immunis à pœna. ibid.6

de Ebrietate, & quibus pœnis ebrii sint plectendi, vide apud Doctores citatos. ibid.9

Ebrietas damnabile, & grave vitium. ibid.10

Solitus inebriari sacris Ordinibus insignari non potest. 2.327.11

Ebrius.

Ebrius si homicidium patriverit in Ecclesia, quia non multum distat à furioso, illam non polluit. 2.326.5

Si quis sciens, se ebrietatis tempore, & vini furore captum solitum esse hominem occidere, si occidat, non erit immunis à pœna. ibid.6

Ebrius occidendo tunc Ecclesiam non polluit, quando verè ebrius est, & ebrietatis furore extra se positus. ibid.7

Ecclesia.

Ecclesiæ universalem potestatem, summamque auctoritatem Dominus noster in sancto Petro Apostolorum Principe collocavit. 1.3.5

Ecclesiæ gubernacula, periculum peccati timens, suscipere fugiens, sui tantummodo habet considerationem, & non quod in commune omnibus expedit. 1.60.17

Ecclesiæ auctoritas non consistit in fastu Prælati. 1.76.14

Ecclesia sine Episcopo comparatur arenti luto. 1.89.14

Ecclesiæ Claves Petro præcipuè, & per eum Ecclesiæ date fuerunt. 1.120.2

Ecclesiæ unitas sub uno summo Pastore ostenditur. ibid. & seq.6

Ecclesia cum læditur, vincit, & magis incipit esse uberrima,

cum ad finem sæculi erit perducta. 1.130.73

in Ecclesiis optima mensura est donatarum rerum immensitas. ibid.78

Ecclesiis quod donatur, Deo redditur, à quo omne bonum, & donum optimum provenire Apostolus docet. ibid.79

Ecclesiarum pollutarum, si fuerint consecratæ, reconciliationem non delegat Episcopus sine indulto Apost. 2.169.14

Ecclesias omnes, & Parochias, Monasteria, & Hospitalia, ac omnia loca pia sub sua potestate, & regimine continere debet Episcopus. ibid.46

Ecclesias ædificandas designare spectat ad Episcopum. 2.160.58

Ecclesia est locus idoneus pro consecratione Episcoporum, nisi consuetudo aliter haberet. 2.181.44

Ecclesiæ non sufficit inservire ad hunc effectum bis, vel ter, sed requiritur perseverantia, saltem pro majori parte temporis. 2.214.14

Ecclesia consecrata reconciliari non potest, nisi per proprium Episcopum, seu alium de ipsius licentia. Vide Episcopus Consecratio.

Ecclesia sine Episcopi consensu ædificari non potest. 2.310.1

Ecclesia, sive Monasterium mutari non potest de uno in alium locum sine licentia Papæ, & diocæsani. 2.313.8

Ecclesiarum consecratio tam festis diebus, quàm ferialibus fieri potest. 2.317.4

Ecclesia interdicti tempore consecrari non potest. ibid.4

Ecclesia consecrata non præsumitur, nisi probetur. ibid.5

Ecclesia si dubitetur an sit consecrata, est in dubio consecranda. 2.318.9

Ecclesia semel consecrata, amplius consecrari non debet. ibid.12

Ecclesia si corruat in totum quoad tectum, & parietes, aut in majori parte, ita ut oporteat ea noviter reficere, consecrationem amittit. ibid.13

Ecclesia si insimul, & in totum destruat, ut ex eadem materia postea reædificetur, iterum est consecranda. ibid.15

Ecclesiæ tectum si corruat illatis remanentibus parietibus, vel in totum, vel pro majori parte, non est ipsa consecranda. ibid.17

Ecclesiæ consecratio ad quæ respiciat. ibid.18

Ecclesia si non simul, & in totum, sed paulatim, seu per partes destruit, pars habita per modum accessorij consecrata habebitur. 2.319.19

Ecclesia, seu Altare an polluat, si per Episcopum excommunicatum consecrata, seu benedicta ipsa Ecclesia sit. 2.320.28

Ecclesia an polluta censeri debeat per homicidium casuale volitum in sua causa, quia aliquis dabat operam rei illicitæ disputatur. 2.327.15

Ecclesia in rei veritate non scdatur, nec polluitur. 2.328.20

Ecclesia quare polluta dicatur. ibid.21

Ecclesiæ nomine in hoc proposito intelligitur illa, quæ consecrata est, vel specialiter benedicta. ibid.22

Ecclesia non polluitur ex vulnere lethali extra illam accepto, quamvis intra illam mors contingat; secus è contrario. ibid.23

Ecclesia non polluitur ex eo, quod intra illam vulnus insignatur, si sanguis extra effundatur propter recessum repentinum. 2.329.24

Ecclesia polluitur propter voluntariam, & injuriosam sanguinis effusionem intra eandem contingentem. ibid.29

Sanguis hujusmodi debet esse hominis vivi. 2.330.32

Sanguis si effundatur è cadavere coram occisore, contra quem alia adsunt indicia, præsumptio est vehemens. ibid.

Mirabile quoddam narratur cujusdam cadaveris occisorem ostendentis. ibid.31

Sanguinis effusio, propter quam Ecclesia polluitur, non debet esse modica, sed copiosa. 2.331.34

Ex percussione levi, licet sanguis copiosè effundatur, Ecclesia non polluitur. ibid.36

Sanguinis effusio propter quam Ecclesia polluitur, debet esse publica. ibid.37

Ecclesia polluitur propter voluntariam humani seminis effusionem intra illam contingentem, sive sit hominis, sive mulieris, hæretici, aut infidelis, sive etiam per molliem, aut sodomiam. 2.332.41

Ecclesia non polluitur, si sanguinis, aut seminis effusio accedat supra tectum, vel infra Ecclesias in aliqua caverna, vel in aliqua camera, aut cella, vel in Choro, Sacristia, aut turri cymbarum. ibid.45

Ecclesia ut polluat ex seminis effusione, requiritur, ut contingat in sufficienti quantitate. 2.333.49

Ecclesia an per occultam, & peccaminosam seminis effusionem à parte rei polluat, ostenditur. ibid.50

Ecclesia non polluitur, quando actus luxuriosus fit, si tamen actualis effusio extra illam contingat. ibid.51

Ecclesia polluitur, si intra illam sepultus fuerit fidelis excommunicatus. 2.334.52

& Verborum.

communicatus nominatim denunciatus, aut notorius Clerici percussor. 2.134.52
 Proccidit etiam quando infidelis, vel hæreticus sepelitur, vel eorum infantes. ibid. 53
 Ecclesia non consecrata, sed tantum benedicta reconciliari potest per quemcumque simplicem Sacerdotem per solam aquæ benedictæ asperisionem. ibid. 57
 Ecclesia semper amat sapientes. 2.443.2
 Ecclesiam in Cathedralis solus Papa erigit, ac alia ratione mutat. 3.9.5
 Vide infra *Ecclesia Cathedralis*.
 Ecclesiam baptismalem obtinens, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, tenetur ad residentiam. 3.90.88
 Ecclesias verustate collapsas, quæ ob earum, & Parochianorum inopiam nequeunt restaurari, in matrices, vel alias viciniore abique speciali mandato Vicarius Episcopi transferre non potest. 3.115.81
 Ecclesia prima vacat per translationem Prælati ad aliam, literis tamen expeditis, & ostensis Capitulo. 3.167.11
 Ecclesiam commendans Papa simpliciter alicui in perpetuum, huic ad vitam ejus commendate videtur. 1.174.7
 Ecclesia simpliciter commendata per Papam alicui, commendatarius tunc non habet liberam potestatem statuendi de ejus fructibus. ibid. 8
 Ecclesiam ad certum tempus commendatam per Papam potest Episcopus conferre post elapsum tempus. ibid. 9
 Ecclesiam quæ minatur ruinam, si populus restaurare nolit, ea debet penitus dirui. 3.207.13
 Ecclesiæ verustate collapsæ quando reparari nequeunt, sunt in totum destruendæ. 3.208.19
 Ecclesiam subjectam Abbati, aut alij inferiori Prælati non potest Episcopus unire absque illius consensu. 3.214.18
 Ecclesiam simplicem in Curatam, & Parochialem, an ex causa possit erigere Episcopus, ostenditur 3.222.13
 Ecclesiam ab initio liberam non potest Episcopus subijcere juripatronatus alicujus. 3.234.35
 Nec servituti. ibid. 36
 Ecclesiæ inferiores Episcopis, & aliis visitantibus moderatas procuraciones solvere tenentur, juxta modum, & qualitatem jure præfinitam. 3.270.43
 Ecclesiæ militum S. Ioannis Hierosolymitani, quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam, Ordinario sunt subjectæ. 3.276.26
 Ecclesiæ appellatione quando comprehendantur loca pia, ostenditur. 3.284.37
 Ecclesiarum res minori spatio, quam quadraginta annorum præscribi non possunt. 3.286.55
 Ecclesiæ omnes, & loca diocesis Episcopi jurisdictioni, curæ & spiritali ejus potestati subijciuntur. 3.308.2
 Ecclesiæ exemptæ non censentur exemptæ Capellæ ipsi Ecclesiæ subjectæ, accedentes vel connexæ. Vide *Exemptio*.
 Ecclesia ad cuius favorem emanavit defuncti voluntas, quando negligens est, poterit Episcopus in alio loco, seu alio modo testatoris exequi voluntatem. 3.329.16
 Ecclesia exempta, quæ habet capellas, vel populum non exemptum, tenetur Episcopo ad canonicam, nisi populum pleno jure subjectus esset Ecclesiæ exemptæ. 3.342.14
 Pleno jure dicuntur Ecclesiæ ad aliquem pertinere, quando utroque jure, id est, in spiritalibus & temporalibus eidem subjectæ sunt. ibid. 15
 Ecclesiæ exemptæ non tenentur præstare Episcopo charitativum subsidium: quod ut intelligatur, ibi ostenditur. 3.350.47
 Pleno jure dicuntur Ecclesiæ ad aliquem pertinere, quando utroque jure eidem subjectæ sunt. 3.360.4
 Ecclesiarum res ultra triennium locari, at alienari non possunt. 3.377.3
 Ecclesiæ res inconsulto Romano Pontif. in emphyteusim dari possunt in casibus à jure permisis, & de bonis solitis ab antiquo dari in emphyteusim, & cum evidenti ecclesiæ utilitate. 3.379.22
 Ecclesiarum res alienari possunt causâ necessitatis ipsarum Ecclesiarum, ut si debitum urgeat ab ipsis Ecclesiis contractum, vel causâ pietatis, aut pro redemptione captivorum aut alimonia pauperum, vel quando res essent inutiles, aut incommodæ ipsis Ecclesiis. ibid. 23
 Ecclesiarum res ex causa majoris utilitatis alienari possunt. ibid. 24.
 Ecclesiæ res solitæ concedi in emphyteusim cum beneplacito Apostolico semel impetrato, ad Ecclesiam revertantur, possunt iterum emphyteuticari absq; solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum. 3.380.29
 Ecclesiæ res semel alienabilis, si cessavit prima causa concessionis, iterum alienari non potest. ibid. 33
 Ecclesiæ res, quæ servando servari non potest, inconsulto Romano Pontifice alienari permittitur. 3.381.17
 Ecclesiæ res, quæ servando servari non potest, dicitur mobili-

lis, quæ non duræ triennio, vel usu consumitur, & non fructificat. ibid. 38
 Ecclesiæ res immobilis parva, cum consensu Episcopi absque solemnitatibus alienari potest. 3.382.50
 Ecclesiarum res non acquisitæ, sed etiam acquirendæ, non possunt absque solemnitatibus alienari. 3.383.54
 Ecclesiarum res sine solemnitatibus alienari possunt, quando summa alienandi necessitas instaret, & Papa de facili adiri non posset. ibid. 58
 Ecclesiarum bona restitutioni subjecta absque solemnitatibus restitui possunt. 3.384.61
 Ecclesiarum res alienari possunt ob remunerationem meritorum. ibid. 62
 Ecclesiæ res, quæ in consilio Romano Pontifice alienari non possunt, remissivè. ibid. 66
 Ecclesiæ nomine potest quis venire contra proprium factum. Vide *Prælatum*.
 Ecclesia est corpus mixtum, cujus caput est Episcopus. 3.511.21
 Ecclesiæ, vel Episcopo quando conjunctim relinquitur, divisio inter eos faciendâ est, & quomodo? 1.512.22
 Ecclesia tanquam corpus fictum sine anima, confessionem per seipsam facere non potest. 3.536.1
 Ecclesia dū vacat, utpote carens legitimo defensore, jure agere prohibetur. 3.563.2
 Ecclesia quasi vacare dicitur ad hoc ut cōtra illam præscriptio non currat, quando licet Prælatum habeat, is tamen quoad res illius, ut oportet tuendas inutilis est. ibid. 3
 Ecclesia vacare dicitur ad hoc ut præscriptioni contra illam non currat, quando caret proprio, & immediato Pastore. 3.566.7
 Ecclesia Alexandrina Parochiali honore fungitur, quia B. Petri nomine à Marco Evangelista ejus discipulo consecrata est. 1.113.5
 Præcedit Antiochenâ antiquiorem quia Augustalis dicebatur, & magnificentiâ præ cæteris insignis. 1.114.15
 Vide *Constantinopolitana*.
 Antiochena Patriarchali honore fungitur. 1.113.6
 Germana Romanæ appellari meruit. 1.138.5
 Ejus Antistes dicebatur Catholicus. ibid. 6
 Ecclesia Bracharensis non in totum Prælati caruit illis temporibus, quibus Sarraceni Hispaniam occuparunt. 1.152.51.
 Ecclesia Bracharensis licet Maurorum invasionibus Pastore aliquando caruisset, in pristinum postea decus restituta jacentem, at penè dormientem statum reassumpsit, quasi postliminio reversa ad Primatiam dignitatem. ibid. 54
 Ecclesia Bracharensis cur suum Primatiæ jus non fuit prosequuta, ostenditur. 1.155.79
 Vide *Brachara*.
Ecclesia Cathedralis.
 Cathedralium translatio ex uno loco in alium. Vide *Translatio*.
 Cathedrali sine speciali Summi Pontificis mandato nullus potest Pastorem dare, &c. Vide *Papa*.
 Cathedralis administrationem nemo potest dare, nisi Papa. Vide *Administratio*.
 Cathedralis non potest Episcopus sine Apostolica autoritate in alium locum transferre. 3.207.15
 Collegiata habente curam animarum, talis cura non pertinet ad singulos Canonicos illis, sed ad totum Collegium unicam personam Rectoris representans. 3.161.164
 Constantinopolitanæ à Summis Pontific. Patriarchalis honos Imperatorum precibus datus est, ut scilicet post Romanum Pontificem primatus haberet honorem. 1.111.7
 Constantinopolitana Romana appellabatur. 1.135.4
 Constantinopolitanæ post Romanam primus locus datus fuit. ibid. 5.
 Constantinopolitana multis dishonestata erat ministris. ibid. 7
 Constantinopolitana, & Alexandrina parem dignitatem cum Ecclesia Romana non habuerunt. 3.136.8
 Episcopales, quæ sunt jurispatronatus regij non comprehenduntur sub reservatione prædictæ regulæ tertiæ. 3.151.86
 Hierosolymitana, si antiquitas spectetur, omnes, ac etiam Romanam videtur excedere. 1.113.9
 Ecclesia Militum S. Ioannis Hierosolymitani, quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam Ordinario sunt subjectæ. 3.276.26
 Ecclesia Parochialis quæ dicatur. 3.90.66
 Parochialis quomodo dignoscatur. ibid. 67
 Parochiale, seu curatum beneficium quoad residentiam non dicitur illud, quod non est actu curatum, sed habitu. ibid. 68
 Parochialem obtinenti Ecclesiam post Concil. Trid. studendi licentia, atque in absentia studiorum causâ fructus percipiendi non datur. ibid. 77
 Parochialem habens in qua Vicarium perpetuum legitime institui

Index Rerum,

institui obtinuit, eo vivente residere non tenetur. *ibid.* 79
 Parochialis non bene ex eo colligitur, quod percipiat, vel non percipiat decimas. 3.161.162
 Parochialis vacat ipso jure, si is qui eam assequutus est, intra annum Sacerdotio initietur. 3.166.209
 Parochialium provisio intra sex menses facienda est ab Episcopo, quando eorum collatio ad illum spectat; intra quatuor verò menses, quando ad Papam spectat. 3.171.3
 Parochialis, quæ est unita Canonicatui, concursu non confertur. 3.181.26
 Parochialis, cui unitus est Canonicatus, assumit naturam, consuetudines, & privilegia illius. *ibid.* 27
 Parochialis, quando est subjecta Monasterio, vel annexa, aut de ejus mensa, concursu non confertur. *ibid.* 31
 Parochiali, quam quis acquirit per regressum, non est necessarium examen per concursum, si eam jam possedit. 3.182.35
 Patriarchales quinque quare in Vrbe constitutæ, ostenditur. 1.116.38
 Patriarchales obtinentibus post Concil. Trident. studendi scientia, atque in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur. Vide *Licentia*
 Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales dispositioni Summi Pontificis reservantur. 3.151.85
 Romana Patriarchali honore fungitur, quia ad eam jubente Domino ex Antiochia Cathedram suam transtulit Petrus. 1.113.4
 Romana quare primatum obtineat, ostenditur. 1.114.14
 Romana omnium aliarum, omniumque fidelium mater est & magistra. 1.122.14
 Romanæ, & universalis Pontifex succedit Petro in Ecclesiastica monarchia. *ibid.* 15
 Romanæ nomine nullus potest agere in judicio super bonis, quæ Fratibus Franciscanis relinquuntur, sine speciali Romani Pont. mandato. 3.12.53
 Ejus bona, aut terras occupantes, & illius jurisdictionem usurpantes excom. 3.16.77
 Ecclesiam Romanam non esse caput omnium Ecclesiarum contumaciter asserentes, excommunicationem nemini reservatam incurunt, & ita deinceps in iis quæ sequuntur. 3.30.189
 Ecclesiæ custodia, vide *Custodia*.
 Ecclesiæ reparatio, vide *Reparatio*.
Ecclesiasticus.
 Ecclesiastica persona illa dicitur, quæ habet primam tonsuram. 2.454.1.2
 Ecclesiasticis personis ne quidpiam vendatur, prohibentes incidunt in excommunicationem Papalem. 3.18.93
 Ecclesiasticus, qui alium Ecclesiasticum ad forum laicale trahit, incidit in excom. Papalem. 3.22.115
 Ecclesiasticorum bona in quatuor partes olim divisa fuerunt, scilicet una Episcopo, secunda clericis, tertia pauperibus, quarta fabricæ Ecclesiæ. 3.500.3
 Ecclesiasticus iudex, vide *Index*.
Edictum.
 Edictum per totam provinciam potest mittere Archiepiscopus in casibus ad suam jurisdictionem pertinentibus. 1.161.38
 Edictum est de substantia, atque de forma in concursu Parochialium. 3.183.43
 Edictum debet apponi ad Ordinario loci, ubi existit beneficium, & ibidem examen est peragendum, etiam si ab Ordinario alterius diocesis sit conferendum. *ibid.* 44
 Edictum debet remanere affixum ad valvas Ecclesiæ per spatium decem dierum, quod per aliud simile poterit prorogari, non ultra. *ibid.* 45
 Edicti termino elapso nullus est admittendus, quod limitatur certis in casibus. *ibid.* 46
 Edicti transacto termino, qui descripti fuerint, ab examinatore in Synodo diocesana deputatis examinari debent. *ibid.* 47
 Edictorum affixio in vocatione Parochialis Ecclesiæ jurisdictionis Ecclesiastici, adeo est substantialis, ut institutio facta sine ea ipso jure annullatur. 3.25.123
 Edicti vi revelare nemo cogi potest id quod novit sub secreto naturali. 3.394.63
Effusio.
 Effusio seminis in somnio non sufficit ut Ecclesia polluat. 2.332.43.
 Effusio seminis Ecclesiam polluit, si intra eandem contingat, licet non cadat in ipsa Ecclesia materiali. *ibid.* 44
Ejectus
 Ejectus ab aliqua Regione ob delicta Ord. & habitu exutus ab Episcopo originis est ordinandus, dummodo habilis sit. 1.193.21
Electio.
 Electionis canonicæ consuetudo solum in Germania serva-

tur. 1.14.28
 Electionis confirmationem an perens amicus sine mandato, electum à pœna excuset, ostenditur. 1.19.4
 Electo per Rempub. Lusitanam Alphonsi I. in suum Regem, veluti in publicis comitiis legitime congregatam, potuit fieri absque auctoritate Summi Pontificis. 1.128.60
 Electione non celebrata intra tres menses, justo tamen impedimento cessante, ab iis, qui eligere debuerant, eligendi potestate ea vice carebant, & devolvebatur ad Archiepiscopum superiorem proximum. 1.159.4
 Electioni de se factæ in summum Pont. à paucioribus quam duabus Cardinalium partibus, assentientes, vel recipientes. 3.31.192
 Electio personæ ad præbendam Theologalem pertinet ad solum Episcopum, si vacet in suo mense ordinario, collatio verò ad quos antea pertinebat. 3.131.4
 Electio consultorum Theologorum, & in utroque Iure Doctorum, Promotoris, & Notarij, sive Secretarij Synodi in primis est facienda. 3.370.14
 Notarius Synodi omnium Synodo interesse obligatorum nomina legit. *ibid.* 15
 Electio reputatur secreta, & canonica, si electi fuerint à superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant. 3.415.20
 Electioni quando sit nulla, ostenditur in casu occurrenti. *ibid.* 21.23
 Electio officialium, qui administraturi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectat superiores. *ibid.* 17
 Electio Papæ, vide *Papæ*.
 Eligendi Episcopus potestas laicis concessa, vel permissa, quoad populos, & sæculares Principes abrogata reperitur. 1.12.9
 Eligendi Episcopus abrogata laicis potestate, illa penes omnes clericos & religiosos remansit, & in ea postea Clerici & Religiosi sunt separati. *ibid.* 10
 Eligendi Episcopus potestas ad solum Collegium in Collegiatis, & ad solum Capitulum in Cathedralibus redacta fuit. *ibid.* 11
 Eligendi Episcopus potestas non omnibus Clericis Cathedralium, sed solum eorum Canonicis, seu Capitulo facta est. 1.13.16
 Eligendi, seu nominandi jus super Cathedralibus competens Imperatoribus, Regibus, & aliis Principibus, in generalibus derogationibus non contrahitur. 1.15.31

Electi, & Eligentes, qui, & quales esse debeant.

eligere an possint Episcopi. 1.13.21
 eligentes Senatorem, aut Gubernatorem Urbis Romæ Imperatorem, Regem, Principem, Ducem, Marchionem, aut fratrem, vel eorum filium, aut alium potentia, & dignitate insignem, in Papalem incidunt excomm. 3.18.91
 eligentes per schedulam aliquo patenti signo signatam, faciunt electionem non secretam, & peccant mortaliter. 3.415.21.
Electus.
 electus Episcopus intra tres menses post consensum electioni de se celebratæ præstitum confirmationem electionis ipsius petere debet. 1.19.2.
 electus si intra tres menses confirmationem non petat, jus quod ex electione acquirit, amittit. *ibid.* 3
 electus à Superiore, cui subicitur, confirmationem, aut secundum alios, à Sede Apost. de jure antiquo petere debet. *ibid.* 5.
 electum in Episcopum Archiepiscopus confirmat. 1.159.9
 electo confirmato in Episcopum, Archiepiscopus Metropolitanus in consecratione intervenire debet, vel eam committere. *ibid.* 5
 electus, seu presentatus ad aliquod beneficium, acquirit tantum jus ad rem. 3.165.197
 electus si intra mensem à tempore electionis ei presentatus non consentit electioni, vacat Prælatura. 3.167.212
 electus si intra tres menses post consensum electioni præstitum non petierit confirmationem, ipso facto privatur jure sibi per electionem quæsito. *ibid.* 213
 electus, vel presentatus quando ante confirmationem, vel institutionem per se, vel per alium administraverit, eo ipso privatur jure sibi quæsito, & beneficium vacat ut prius *ibid.* 214

Elemosyna.

elemosynas tenetur Prælati dare in publico, & ad hoc ipsum ante se tuba canere. 1.85.25
 elemosyna, seu stipendium potest accipi pro celebratione Missæ, factoque exigi, sine labe simoniæ. 2.283.2
 elemosynæ taxatio pro sacrificio Missæ est justa, quæ in qualibet regione communi consuetudine recepta, & approbata est. 2.284.3
 elemosyna pro Missis, si multum crescat, ut constituta tenuissima

& Verborum.

nuissima sit, quid agendum, ostenditur, 2.335.7
 Eleemofynæ ut fiant, potest Episcopus subditos compellere. 3.320.3
 Eleemofynæ ut pauperibus erogentur, possunt divites ab Ecclesia cogi. ibid.4
 Eleemofyna pro ipsis Missis celebrandis, si adeo tenuis sit, sub hac reductione comprehenditur. 2.336.6
 Eleemofynæ inter pauperes distribuendæ prius debent dari illis, qui sunt de sanguine, & distribuendæ inter pauperiores, & nobiles, & uni omnes concedendæ non sunt. 3.330.17.18.19
 Divites possunt compelli officio iudicis ad dandam eleemofynam egentibus tempore magnæ famis, & necessitatis. 3.348.4
 Eleemofynas per novitios factas non comprehendit dispositio Concilij Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16 3.411.26
 Eleemofynas sponte datas in pios usus convertendas accipientes, non comprehenduntur decreto Concil. Trident. sess. 21. de reform. cap. 9. 3.482.5
 Eleemofynas per loca quæritandi licentias concedere spectat ad locorum Ordinarios. ibid.9
 Eleemofynas petendi licentiam potest dare Episcopus pro utu alicujus p[ar]ti loci, vel operis, & ibi assignantur qualitates, quas debent habere earum collectores. ibid.11
 Eleemofynas cujuscvis Sancti nomine petentes in Regno Portugallie, Castellæ, & Gallicie, n[on] permittuntur à Regis magistratibus, nisi regias litteras ostendant. ibid.13
Eli.
 Eli ob suos filios in via Domini non ambulantes privatus fuit Sacerdotio. 1.68.11
Emendatus.
 Emendatus præsumitur, qui crimen commisit occultè, & confessus est Sacerdoti cum satisfactione. Vide *Confessio*.
 Quando præsumatur criminofus. Vide *Crimen*.
Emens.
 Ementes rem Ecclesiæ, vel aliter acquirentes à schismatico 3.31.199
Emphyteuta.
 Emphyteuta excusatur à commisso, si Prælatus etiam solus absque Capitulo recipiat pensiones post commissum decurias. 3.384.65
Emphyteusis.
 ad Emphyteusim quare possit nominare pupillus, ostenditur. 1.13.20
 Emphyteusis concessa in quartam, vel quintam generationem, quoad tertiam permissam valida est. 3.377.8
 Emphyteusis perpetua bonorum Ecclesiæ concedi potest de rebus incultis parum utilibus Ecclesiæ. 3.380.26
 Emphyteusis fieri non potest de manso, seu passalibus Ecclesiæ, nec præscriptio, aut præscriptus titulus admittitur. ibid. 28
 in Emphyteusim concedi solita ut bona dicantur, sufficit unica concessio, & esse elapsos quadraginta annos. ibid. 36
S. Ephrem.
 S. Ephrem febrem simulavit, ne fieret Episcopus. 1.54.17
Episcopalia.
 Episcopalia in locis exemptis Episcopus nec exigit, nec percipit. 3.342.12
 Episcopalis dignitas, ejusque jurisdictio, & ordinaria, & ex officio, considerata saltem in generali, est instituta à Christo Domino. 1.4.24
 Episcopali Monarchia Ecclesia per Dominum instituta, ut eam regeret, non potest tota ipsa Ecclesia ipsum regiminis modum mutare. 1.5.25
 Episcopalis jurisdictio, sicut etiam munus ipsum Episcopale, si sumatur in particulari, non est de jure divino, nec ab eo habet certos jurisdictionis gradus, qui augeri, vel minui nequeant. ibid. 26
 Episcopali nullus Ordo majora, vel æqualis reperitur. 1.33.4
 Episcopalis sublimitas nullis potest cõparationibus adæquari. 1.51.1
 Episcopalis officij onus est pelagus laborum, & abyssus ærumnarum. 1.58.16
 Episcopalis administrationis finis est populos commissos doctrina, & exemplo ad Deum dirigere. 1.63.17
 Episcopalis dignitas n[on] venit sub amplissimis verbis quorumcunque beneficiorum in odiosis 2.117.17
 Episcopalis dignitas jus patriæ potestatis solvit. 2.178.10
 Episcopalis Ordinis collatio ante Sacerdotium valida est. 2.181.38
 Episcopalis status est perfectior statu religionis. 3.83.19
 Episcopalis dignitas, ejusq[ue] jurisdictio, considerata in generali, & in communi, est instituta de jure divino. 2.178.23
 Episcopali Sede vacante facultas visitandi dioccesim residet penes capitulum. 3.268.14
 Episcopalis autoritas in regulares versatur circa Cõfessiones audiendas. 3.455.29

Barbosa de Episcop. Pars II.

Episcopatus.

Episcopatu ipso nulla maior dignitas est in Ecclesia, & ideo Summus Pontifex hoc nomine non dedignatur, cum aliquando vel Vrbis Romanæ, vel Catholicæ Ecclesiæ Episcopum seipsum appellet. 1.8.11
 Episcopatum divisio qualiter à Divo Petro facta fuerat, ostenditur. 1.37.1
 Episcopatus dignitatem qui adipisci vult, debet prius cogitare, quæ facultates suppetant, & difficultates officiant. 52.6
 Episcopatus appetentes ratione bonorum, & sufficientiæ honorum, illicitè faciunt. ibid.8
 Episcopatum optans non propter officij dignitatem, sed propter annexum laborem, bonum opus desiderat. ibid.9
 Episcopatus munus quod. 1.56.4
 Episcopatus est onus animarum infirmarum. 1.58.15
 Episcopatus officio nihil est damnabilius apud Deum, si perfunctoriè agatur, & si ut decet, nihil periculosius. ibid. & seq. 18
 Episcopatum renuere non debet, qui potest prodesse. 1.60.26
 ab Episcopatu quis repellitur propter stolidam simplicitatem. 1.72.7
 Episcopatus culmen est omnium dignitatum. 2.174.4
 Episcopatus dignitas est. 2.176.11.12
 Episcopatus est ordo à Sacerdotio distinctus. 2.177.18
 Episcopatus est de per se, & sejunctim Sacramentum. ibid. num. 19
 Episcopatus dignitate qui præfulgere cupit, debet alicujus Academie, Gymnasij publici suffragio, & autoritate Magister, aut Doctor, vel Licentiatus in sacra Theologia, aut jure Canonico creari. 2.179.24
 Examinantur ad Episcopatus munus evhendi coram Sanctissimo in Curia, aut ejus Nuntiis in partibus, juxta novam Constit. Clem. VIII. ibid. 25
 ad Episcopatum promoveadus in sacro Ordine ante saltem sex mensium spatium constitutus esse debet de jure Concilij Trid. 2.181.36
 ad Episcopatum promovendus in omnibus sacris Ordinibus debet esse constitutus, juxta Bullam Gregorij XIV. ibid. 39
 Episcopatus in Ecclesia sunt de jure divino. 3.39.273
 Episcopatus renunciatio dupliciter potest fieri, vel renuntiando loco, vel loco simul, & dignitati. 3.500.1
 Episcopus renunciatio ex quibus causis fieri debeat. ibid. 2
 Renunciare Episcopatu potest, & tenetur Episcopus propter debilitatem corporis. ibid. 3
 Episcopatus potest renuntari per Procuratorem. ibid. 4
 Conscientia criminis est causa renuntiandi Episcopatu. 3.501.10
 Scientiæ defectus est causa renuntiandi Episcopatu. ibid. num. 7
 Malitia plebis est causa renuntiandi Episcopatu. ibid. 8
 Scandalum grave est causa resignandi Episcopatum. ibid. 9
 Irregularitas personæ est causa resignandi Episcopatum, 3.501.6
 In cõsionibus Episcopatum præstat consensus Cardinali, qui confecit processum, & est relationem in Consistorio facturus. ibid. 12

Episcopus.

 Episcoporum institutio, & successio perpetua in Ecclesia à Christo Domino instituta fuit. 1.3.6
 Episcopus esse de jure divino institutos, qui teneant, ostenditur. ibid. 8
 Episcopi aliam habent potestatem Ordinis, alteram jurisdictionis. ibid. 9
 Ordinis facultas in Episcopis quæ sit, ostenditur. ibid. 10
 Episcopus solus consecratus cognoscit de illis, quæ pertinent ad dignitatem Episcopalem; de illis vero, quæ ad simplicem jurisdictionem spectant, cognoscit electus & confirmatus, licet nondum consecratus. 1.4.11
 Episcopus cum eligitur, & confirmatur à Romano Pontifice, vel ab alio auctoritate ipsius, electio & confirmatio non est veluti conditio sine qua Episcopus jurisdictionem à Deo n[on] acciperet, sed est id per quod Romanus Pontifex dat ei jurisdictionem in provincia, cui præficit. ibid. 22
 Episcopi ubi probetur quod successerint Apostolis, ostenditur. 1.5.29
 Episcopi impropriè, videlicet per quandam similitudinem, & proportionem dicuntur Apostolis succedere. ibid. 32
 Episcopo Apostolis succedere dicuntur respectu Ordinis sacri Episcopalis. 1.6.34
 Episcoporum jurisdictio in particulari immediatè à Summo pontifice. ibid. 6
 Episcopus apud Ethnicos veteres fuit nomen Magistratus, cujus erat panis, & ceterarum rerum ad cibum, & vitam pertinentium curam habere. 1.7.1
 Episcopus Græcè dictus est qui Latine dicitur speculator vel super

V v 2 super

Index Rerum,

- superintendens, eo quòd illius præcipuum munus sit gre-
gis sibi commissi mores, & vitam explorare, & inspicere.
ibid. 2
- Episcoporum nomina. ibid.
- Episcopi Summi Sacerdotes vocantur, ad differentiam simpli-
cium Sacerdotum. ibid. 3
- Pontifices tantum, aliquando verò Summi Pontifices nominan-
tur Episcopi, cum ipsi Ecclesiasticos Ordines distribuunt,
disponant, & præordinatores sint in cunctis. ibid.
- Præsules dicuntur Episcopi, quia in Concilio præsentant. ibid. 5
- Antistites appellantur Episcopi, quia ante alios stantes præ-
eminent populo. ibid. 6
- Sanctissimi vocantur Episcopi, quia alios Sanctos, efficere de-
bent. ibid. 7
- Legati Christi nonnunquam appellantur Episcopi ibid. 8
- Pastores Episcopi non improprè dicuntur, sicut & subditi
eorum similitudine oves appellantur. ibid. 9
- Fratres vocat Episcopus Summus Pontifex, quasi sibi æquales;
Cardinales verò, & Reges filios. 1. 8. 10
- Illustres, & personæ egregiæ appellantur Episcopi. ibid. 12
- Præco Episcopus dicitur, ut annunciet populo scelera aliorum.
ibid. 13
- Sal terræ etiam dicitur Episcopus ut condiat aliorum mores
sapientissimis institutis, ac præceptis, ibid. 14
- Lucerna super candelabrum posita ideò appellatur Episco-
pus, ut omnibus luceat probitatis, & doctrinæ radiis.
ibid. 15
- Angeli dicuntur Episcopi, quia mittuntur ut nuntij prædica-
ruri verbum Dei. ibid. 16
- Ducis officium habet Episcopus, ut rectum iter subditis ostē-
dat. ibid. 17
- Medici appellantur Episcopi, ut sciant attemperare vinum
oleo in curandis vulneribus. ibid. 18
- Episcopum quem esse oporteat, à Christo Domino ostenditur
in Evangelio. ibid. 19
- Item ab Apostolo multis in locis. ibid. 20
- Episcopum custodem, mediatorem Dei, & hominum esse dicit
Beatus Clemens Petri successor. 1. 9. 21
- Episcopum virum divinum, ac divino numine afflatum dicit
Dionysius Arcopagita. ibid. 22
- Episcopum esse dicit Ignatius, qui omni principatui, & po-
testati supereminet, & quoad homini licet, imitator Christi
veri Dei, princeps Sacerdotum, Imaginem Dei referens.
ibid. 23
- Episcopus quot nominibus significetur, Nazianzenus, & frater
Basilius ostendunt. ibid. 24
- Episcopi dignitas, potestas, & jurisdictio ex institutione Di-
vina presbyteratui supereminet. ibid. 25
- Episcopis, quos creaverunt Apostoli, vita functis, totum jus eli-
gendi, & creandi Episcopos ad Romanum Pontificem per-
tinet, tanquam ad successorem Petri. 1. 11. 2
- Episcoporum electiones primis Ecclesiæ temporibus totius
Cleri, & populi autoritate fiebant. ibid. 4
- Episcoporum electiones aliquando Clero, & populo dabantur,
ut tam hi, quam illi Episcopum nominarent, & eligerent,
aliquando verò, ut Clerus eligeret, populus verò consen-
tiret. ibid. 5
- Principes sæculares aliquando autoritate propria electione,
& nominationem Episcoporum faciebant; aliquando verò
ipsa Romana Ecclesia potestatem eis eligendi, & nominandi
Episcopos concedebat. ibid. 6
- Hispaniarum Regibus à Romano Pontifice privilegium fuit
indultum eligendi, & nominandi Episcopos. ibid. 7
- Principibus aliquando concessum fuit, ut electio à Clericis
facta valida non esset, nisi Principis accederet consensus.
ibid. 8
- Episcopos eligendi potestas laicis concessa, vel permissa, quoad
populos, & sæculares Principes abrogata nascitur, optimis
rationibus. 1. 12. 9
- Episcopos eligendi abrogata laicis potestate, illa penes omnes
Clericos, & Religiosos remansit, & in ea postea Clerici à Re-
ligiosis sunt separati. ibid. 10
- Episcopum demum eligendi potestas ad solum Collegium in
Collegiatis, & ad solum Capitulum in Cathedralibus re-
ducta fuit. ibid. 11
- Episcopum eligendi potestas non omnibus Clericis Cathedra-
lium, sed solum earum Canonicis, seu Capitulo facta est.
1. 13. 18
- Episcoporum ad electionem Canonici, qui in pupillari ætate
existant, vocandi non sunt. ibid. 19
- Consuetudo specialis inducere, & efficere potest, ut Clerici
altarum Ecclesiarum, vel alias extranei, cum ipsis ad coeli-
gendum admittantur. 1. 14. 25
- Laici jus eligendi Episcopum consuetudine acquirere non
possunt. ibid. 26
- Consuetudo eligendi Episcopos ad Capitulum, & Canonicos
spectans duravit usque ad tempora Bonifacii VIII. & Cle-
mentis V. ibid. 27
- Reges Hispaniæ, & Lusitaniæ nominandi, & præsentandi Epis-
copos in Ecclesiis Cathedralibus quòd jus habeant, ostē-
ditur. ibid. 29
- Regibus Franciæ jus nominandi Episcopos indultu Pontificis
concessum. ibid.
- Lusitaniæ Reges in Cathedralibus eligendi Episcopos juspa-
tronatus, & privilegium obtinuerunt, quia vel Ecclesias
dotarunt, fundarunt, aut ab hostium potestate liberatas
erexerunt, vel propriis redditibus auxerunt. 1. 15. 33
- Episcoporum electionem ad populum jure divino pertinere
falso contendunt hujus tempestatis hæretici. ibid. 35
- Responderetur ad fundamenta hæreticorum. 1. 16. 36. 37. 38
- Episcopi sibi eligere, vel nominare successores non possunt,
nisi quatenus ex concessione Pontificis eis fuerit specialiter
permissum. ibid. 39. 40
- Successores Divus Augustinus, ac Beatus Valerius sibi elegerunt
ex concessione Romani Pontificis, ut aliqui putarunt:
vel melius secundum alios, sibi successores solum non ele-
gerunt, sed potius personas à se propositas Clerus,
& populus per acclamationem consentiens elegit. 1. 17
41
- Potestas assumendi Episcopos ad solum Pontificem lege Divina
immediate pertinet, vel ad eos, quibus concesserit. ibid.
42
- Qualitates quæ in eo requiruntur, qui est eligendus Episcopus
referuntur. ibid. 44
- Laicus non potest in Episcopum eligi. ibid. 45
- Dispensati propter merita personarum cum laicis, & neophytis
ut possent Episcopi fieri. ibid. 46
- Religiosus in Episcopum eligi potest. 1. 18. 47
- Episcopus nullis invitis dari debet subditis. ibid. 48
- Episcopus electus intra quòd tempus electionis confirmatione
petere debeat: & quid si intra tempus à jure præfixum ele-
ctionem suam confirmari non petat. 1. 18. & 19. 1. 2. &
seqq.
- Episcoporum electionis confirmatio juxta formam juris jam
ab aula recessit. 1. 19. 6
- Episcopus confirmatus, quamvis nondum consecratus, quæ
agere possit. ibid. 7
- Episcopus si velit ea, quæ sunt jurisdictionis, exercere, debet
obtinere literas Apostolicas, sine quibus nec admitti, & re-
cipi, tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesiæ sibi
collatæ consequi potest. ibid. 9
- Episcopi quomodo eligantur, & confirmentur, qui ad liberam
Papæ dispositionem spectant ostenditur. 1. 22. 3
- Episcopi pedes quare calcantur, & interioribus quibusdam
tunicis induantur, ostenditur. 1. 28. 1
- Vngitur in capite is, qui in Episcopum consecratur, ut decla-
retur eum esse caput, & Principem Ecclesiæ suæ. ibid. 10
- Vngitur in manibus Episcopus, ut sciat dignitatem non pro-
pter solatium, sed propter negotium suscipere. ibid. 11
- Episcopus post consecrationem collocatur in editiori supra
omnes loco, ut ita cunctos respiciat, & cunctorum oculi in
eum respiciant. 1. 30. 21
- Episcopi in majoribus populis, & frequentioribus civitatibus
sunt præficiendi. 1. 38. 12
- Episcopo nihil in sæculo sublimius, & excellentius reperiri
potest. 1. 52. 5
- Episcopi ambientes alios Episcopatus eo fine, ut possint suis
cognatis, & familiaribus providere, graviter peccant. 1. 53.
10. quod intellige ut ibi.
- Episcopus nemo læto animo creatur, si pericula, & supplicia
ei proposita consideret. ibid. & seq. 1. 2. 13
- Episcopi munus non tam honor, quam onus est. 1. 56. 1
- Episcopus monasterio, & labori inservire debet. ibid. 4
- Episcopi non ad propria commoda, sed ad labores, & sollicitu-
dines pro Dei gloria vocati sunt. ibid. 6
- Episcopus nemo sapiens læto creatur animo. 1. 58. 14
- Episcopus non solum mortifero vitio, sed illius suspitione
prorsus carere debet. 1. 61. 1
- Episcopi est non solum turpia vitare, sed virtutis suæ præstan-
tia multitudinem erudire. ibid. 2
- Irreprehensibiles esse convenit, quos præesse necesse est corri-
gendis. ibid. 4
- Irreprehensibilis ideo requiritur Episcopus, ut virtutes omnes
in eo comprehendantur. 1. 62. 9
- Episcopus debet ad exemplum vivendi pertrahi. 1. 63. 15
- Episcopi sunt astra cæli, quorum vita inter peccata, &
errores hominum quasi inter noctis tenebras lucet. 1. 65.
20
- Episcopus debet esse tantæ eruditionis, ut omnes motus, &
gressus, & universa opera ejus sint notabilia. 1. 72. 3
- Episcopus adversitates, & tribulationes perpeti debet. 1. 73.
14
- Episcopi nec fulgidis, nec sordidis vestibus se ornare debent,
sed inter utrumque medium quoddam est capiendum. 1.
75. 7
- Episcopi supellex qualis esse debeat, ostenditur. ibid. 9

& Verborum.

- Episcopus largam debet habere manum, necessitatem patientibus succutendo. 1.81.7
- Episcopus hospitalitatem exercens, & eleemosynam faciens, non sua, sed aliena elargitur. 1.84.12
- Episcopus debet esse sicut Melchisedech, sine patre, sine matre, & sine genealogia. 1.85.27
- Episcopus cessante fraude, & præsumpta consanguineorum affectione, poterit Bona Ecclesiæ solita dare in emphyteusim, potius in consanguineos, quam in extraneos alienare, & modicas facere donationes, ut eis subveniar. 1.87.34
- Episcopus omnium sacrarum interpretationum, atque factorum scientia debet esse præditus. 1.88.3
- Episcopus est veritatis lumen, ut lucis suæ radiis ignorantiae tenebras ab omnibus pellat. ibid.6
- Doctorem oportet esse Episcopum, ut etiam exemplo vitæ suæ doceat, laboretque in verbo & doctrina. ibid.7
- Episcopus quæ in ipsa prædicatione considerare debet. 1.91.20
- Episcopi præsentia velut spiritualis quidam sol tenebras flagitiosorum, & perditorum hominum virtutis suæ fulgore depellit. ibid.22
- Episcopi visitatio personalis quas utilitates portet, ostenditur. ibid.23
- Episcopum non sufficit mittere probos viros ad illustrandas parochias, sed oportet & ipsum ire. ibid.24
- Episcopis percussio licita est ex charitate, & correctionis causa ut in melius vita hominum redigatur. 1.94.1
- Episcopus propria manu neminem debet percutere. ibid.2
- Episcopus puniens debet assimilari patri carnali, qui filium flagellat, & omnia bona sua ei servat. 1.95.6
- Episcopus debet esse benignus, & ad benefaciendum paratus. ibid.8
- Episcopus subditis bene viventibus patet se æqualem, erga perverfos verò jura rectitudinis exercere non formidet. 1.96.16
- Episcopus verborum correptione, non verberibus timeri debet. ibid.18
- Episcopus qualiter subditos increpare debeat, edocetur. 1.97.25
- Episcopi, & omnes Clerici perversam habendi voluntatem, & amorem fugere & execrari debent. 1.99.2
- Episcopus debet esse sollicitus ad orationem. 1.101.4
- Episcopi arbitrio relinquuntur an oporteat ponere perpetuum Vicarium in parochialibus unitis. 1.109.41
- Episcopus Hierosolymitanus quartum Patriarchalis sessionis locum, & honorem habuit. 1.113.8
- Episcopus primus fuit S. Iacobus in Hierosolymitana Ecclesia constitutus. ibid.10
- Episcopi ubi se subscribunt nomine provinciae, quam sustinent, nationis, & provinciae attenditur dignitas, & nobilitas. 1.151.64
- Episcopi frequentius in Conciliis sedent secundum antiquitatem consecrationis uniuscujusque. ibid.65
- Episcopi secundum suæ consecrationis antiquitatem scripserunt, & sederunt in Concilio Trident. ibid.66
- Episcopus, qui in Metropolitana civitate non fuit ordinatus, intra duos, vel tres menses proprii Metropolitanæ presentiam visurus accedere tenetur. 1.153.8
- Episcopo negligente in executione ultimarum voluntatum, Archiepiscopus exequitur. 1.160.21
- Episcopus si promoveatur in Archiepiscopum an sit iudex appellationis à sententia, quam ipse protulit dum erat Episcopus. 1.164.62
- Episcopi à delegato non appellantur ad Archiepiscopum, sed ad Episcopum delegantem. ibid.71
- Episcoporum officium. ac munus in duobus præcipue consistit, primò in cultu divino, & Christiana Religione augenda: secundo in pascendis ac regendis ovibus sibi commissis. 2.167.2
- Episcoporum cura circa divinum cultum, & Religionem ad quatuor capita redigi potest. ibid.3
- Episcopi officium citra fidem, & venerationem Dei est curare, ut omnes suæ diocesis animæ Fidem Christianam suscipiant, & rudimenta sciant, ac de illa inanes disputationes tollere. ibid.4
- Curare ut verbum Dei populo prædicetur, & lectio sacræ Scripturæ ac Theologiæ habeatur. ibid.5
- Curare etiam ne verba, & sententiæ sacræ Scripturæ ad superstitiones, & alia profana adhibeantur. ibid.6
- Divinos omnes, & sortilegos, & magicam artem exercentes, & docentes à diocesis suis penitus eradicare. ibid.7
- Miracula nova, reliquias, & imagines approbare. ibid.8
- Voventes ut vota sua reddant, & cum impotentibus dispensare, & ut juramenta licita serventur, absolvendo eos qui possunt absolvi. ibid.9
- Festa in Dei, & Sanctorum venerationem, ut ritè & rectè celebrentur. ibid.10
- Episcopi curare debent ut Missæ purè, & piè celebrentur, modo, loco, ac tempore debito. ibid.11
- Divina officia, & horæ Canonice ut debite, ac devotè suis horis celebrentur. ibid.12
- Episcoporum curæ mandatur, ut populis diversarum linguarum Missæ, & officia, ac Sacramenta secundum eorum linguas, & approbatos ritus celebrentur. ibid.13
- Episcoporum officium est ministrare Sacramenta, specialiter verò Confirmationem, & attendere ut ea à ministris idoneis cum debita forma, ritu, & materia celebrentur. ibid.14
- Curare ne pro ministrandis Sacramentis aliquid indebitè exigatur. ibid.15
- Sacramentorum omnium jus ac virtus ut à Parochis suis populis exponatur. ibid.16
- Clericos, ac Regulares delinquentes corrigere. ibid.17
- Peregrinos clericos sine testimonialibus literis suscipere non debent. ibid.18
- Rationes ab testamentorum executoribus etiam Regularibus exigunt. ibid.19
- Abbatum negligentiam suppleant. ibid.20
- Confessorem Monialibus assignent. ibid.21
- Immunitates, & ecclesiarum reverentiam circa ea, quæ in eis fieri prohibentur, tueri, & conservare debent. 2.168.22
- Prædicare verbum Dei, & subditos suos docere, eisque monita salutis tradere, præceptum est Episcoporum officium. ibid.23
- Animarum curæ providere debent Episcopi, bonos, & idoneos Rectores, sive Curatos instituendo. ibid.24
- Excommunicatorum nomina subditis suis, & vicinis etiam Episcopis dare debent Episcopi, & si oporteat, publicare. ibid.25
- Vitia subditorum tenentur Episcopi arguere, errantes corrigere. ibid.26
- Victum pauperibus, & viduarum, orphanorum. & ac miserabilium personarum curam paternam gerere tenentur Episcopi. ibid.27
- Providere debent Episcopi ne subditi sui inanibus, & superfluis sumptibus intendentes substantias suas consumant. ibid.28
- Episcopi audita morte Romani Pont. tenentur cum suis subditis exequias celebrare, & quotidie pro felici novi Pont. electione fideliter orare. ibid.29
- Episcopi debent generaliter oves sibi commissas bonorum operum exemplo pascere, & pro eis frequenter orare, & sacrificia Deo offerre. ibid.30
- Visitare totam diocesim sæpius personaliter debent Episcopi. ibid.31
- Synodum quotannis convocare debent Episcopi. ibid.32
- Residere debent Episcopi. ibid.33
- Basilicas consecrare, & consecratas reconciliare, si violatæ fuerint, ad Episcopum solum spectat. 2.169.35
- Christma conficere, & Baptizatorum fontes Christmate signare ad Episcopum solum spectat. ibid.36
- Ordines Clericis conferre, Episcopos consecrare, & hujusmodi clericos solemniter degradare ad Episcopum solum spectat. ibid.37
- Episcopus quæ non possit alteri demendare, ostenditur. ibid.38
- Subjectas habere omnes & singulas personas suæ diocesis, pertinet ad jurisdictionem Episcopi. ibid.45
- Ecclesias omnes & parochias, monasteria, hospitalia, ac omnia loca pia sub sua potestate, & regimine habere debet Episcopus. ibid.46
- Bona ecclesiastica, ac beneficia, & jura omnia ecclesiastica quoad quædam sub suo regimine continere debet Episcopus. ibid.47
- Dimissorias pro ordinibus ab alio Episcopo recipiendi concedere pertinet ad Episcopum. ibid.49
- Constitutiones speciales in ecclesia & diocesi sua facere pertinet ad Episcopum. ibid.49
- Consuetudines bonas circa personas, & loca, ac res ecclesiasticas introducere pertinet ad Episcopum. ibid.50
- Episcopis licent circa celebrationem divinorum & administrationem Sacramentorum multa, quæ annexa Ordini communia sunt Presbyteris. ibid.51
- Episcopus capituli negligentiam supplere quomodocumque potest. ibid.56
- Episcopi non minus dispensare possunt ad ministrandum in Ordinibus tam susceptis, quam ad eosdem suscipiendos. 2.170.68
- Episcopi in multis casibus Sedi Apostol. reservatis dispensare possunt, ubi necessitas magna coegerit, & periculum scandalum. 2.171.74
- Episcopi in quibus casibus tanquam Sedi Apost. delegati procedere possint ostenditur. 2.172.85 & seqq.
- Episcopi jurisdictionem in privilegiatos & exemptos exercere, & manus in eis, quæ superiori referantur, apponere prohibentur. 2.175.104

Index Rerum,

- Episcopi Ecclesiam alteri' subjectam ab ejus subjectione sine causa liberare non possunt. ibid. 105
- Episcopi à multis gravaminibus Religiosorum cessare jubentur, quæ in Canonibus exprimentur, ibid. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112
- Episcopi Angelis præcellunt, quatenus Ecclesiam regere scientia divinitus communicata datum est. 2. 174. 5
- Episcopi per suas dioceses liberam habent potestatem, & tribunal ordinarium. ibid. 6
- Episcopi appellantur nonnunquam Præsules, interdum Antistites, aliquando summi Sacerdotes. 2. 175. 10
- Episcopus dicitur à verbo *Ἐπίσκοπος*, & significat eum qui specularur, & inspicit. 2. 176. 15
- Episcopus ante 30. annum conferatus non fit irregularis. 2. 179. 29
- Episcopus ex legitimo matrimonio natus esse debet. 2. 180. 32
- Episcopi in Apostolorum locum successerunt in Ecclesia. 2. 187. 2
- Episcopus carens minoribus Ordinibus poterit validè eisdem aliis conferre. 2. 189. 13
- Episcopus qualitercunque excommunicatus occultus validè Ordines confert, veramque dat eorum executionem. 2. 190. 17
- Episcopus licet ab ordinante ignoretur excommunicatus, si publicè pro tali habebatur, non liberat suscipientem à suspensione ordinis suscepti. ibid. 19
- Episcopus Sacramentum conferens, licet iniquus sit, tamen gratiam qua caret, largitur. ibid. 20
- Episcopi consensus non requiritur in domicilio mutando, tenetur tamen mutandus si ordinari velit, portare testimoniū circa probationem qualitatis, mores, & sufficientiam ab Episcopo loci unde digressus fuit. 2. 195. 41
- Episcopo diocesis subjectus quis efficitur quoad Ordines suscipiendos, in qua beneficium habet. ibid. 42
- Episcopus in cujus diocesi est beneficium, potest ordinare, vel dare literas dimissorias, etiam si quoad provisionem subjectum esset alteri Episcopo. 2. 196. 52
- Episcopus ratione beneficii sibi subditos non solum potest ordinare, sed etiam dispensare cum illis interstitiis, & etiā in illegitimitate ad minores Ordines. ibid. 54
- Episcopus faciens Ordines in aliqua diocesi de licentia diocessani, ordinare potest non solum personas eidem Ordinatio subjectas, verum etiam clericos, & Fratres aliarum diocesium legitimas licentias atque dimissorias habentes. 2. 197. 64
- Episcopus familiarem suum ordinare potest, si per triennium secum fuerat commoratus, & beneficium quacunque fraude cessante statim reipsa illi conferat. 2. 199. 1.
- Episcopi verbis asserentis quem esse familiarem, non creditur. 2. 200. 10
- Episcopus statim reipsa familiari suo beneficium conferre debet, seu paulò post. ibid. 11
- Episcopus ordinat familiarem suum ad titulum pensionis, si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum judicat ordinandum. ibid. 11
- Episcopus dispensare non potest cum suo familiari triennali, aliis non subdito, super illegitimitate, etiam ad minores Ordines, nec super interstitiis. ibid. 14
- Episcopus dispensare potest quoad interstitia cum familiari jam ordinato, cui collatum fuit statim beneficium. ibid. 15
- Episcopus in casibus in quibus potest ordinare familiarem, potest & illi dimissorias concedere. ibid. 16
- Episcopus titularis prætextu cujuslibet familiaritatis, aut cōtinuæ commensalitatæ suæ aliquem absq; proprii Prælati expresso consensu, aut literis dimissoriis, ordinare non potest. ibid. 7
- Episcopi titulares, si aliquem promoveant ad quemcunque Ordinem, sine licentia proprii Episcopi, sunt ab exercitio Pontificalium per annum suspensi. 2. 201. 1
- Pius V. summus Pontifex constitutionem edidit super exaudi hujusmodi titularibus Episcopis. ibid. 2
- Episcopus si in aliena diocesi advertenter Calices, vel corporalia benedicat, à suspensione non excusatur. 2. 202. 7
- Episcopus ordinarius ordines cōferens, seu Pontificalia exercens in aliena diocesi absque licentia Ordinarii loci, aut in personas eidem Ordinatio subjectas, suspenditur ipso jure ab exercitio eorundem Pontificalium. ibid. 9
- Episcopi si contra prohibitionem aliquem ad Ordines promoveant, validè eos conferunt, licet puniri possit. 2. 216. 10
- Episcopus alienus volens conferre Ordines in loco exempto, non solum debet habere licentiam Superioris loci exempti, sed etiam illius Episcopi intra cujus fines locus exemptus constitutus est.
- Episcopus Pontificalia exercere non potest in loco exempto, etiam vocatus, nisi accederet licentia Episcopi diocesis, ubi locus est constitutus. ibid. 13
- Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diocesi alicujus Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia. ibid. 14
- Episcopus, & Vicarius habent facultatem faciendi actus voluntariæ jurisdictionis extra territorium, possuntq; concedere dimissorias. 2. 203. 16
- Episcopus extra suam diocesium quando possit exercere contentiosam jurisdictionem. ibid. 18
- Episcopo hodie præcipitur ne ordinandum dimittat, nisi examinatum, & approbatum. 2. 208. 20
- Episcopus ex alia legitima causa, quàm ægritudinis, potest dimissorias literas subditis concedere ad Ordines apud alios Episcopos recipiendos. ibid. 21
- Episcopus cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, potest illum iterum examinare. ibid. 22
- Episcopus novus potest per edictum omnes, & quascunque dimissorias à prædecessoribus, sive à Capitulo Sede vacante concessas revocare. ibid. 25
- Episcopus absens à sua diocesi potest suis subditis dimissorias concedere. 2. 209. 19
- Episcopus translatus non potest Pontificalia exercere in Episcopatu, à quo fuit translatus. 2. 210. 18
- Episcopus alienum clericum sine expresso consensu, seu literis dimissoriis sui proprii Episcopi ordinans, suspensus est à collatione Ordinum. 2. 211. 1
- Episcopus suspensionem incurrit à collatione omnium Ordinum, si aliquem alieno clerico sine dimissoriis contulit. ibid. 2
- Episcopus ordinans per ignorantiam clericum alterius diocesis, non est suspensus. ibid. 3
- Episcopus ordinans extraneum bona fide, sub ratihabitione proprii Episcopi, non est suspensus. 2. 212. 4
- Episcopus Italus si aliquem Ordinem conferret clerico Ultramontano non habenti licentiam a suo Ordinario, graviori puniretur pœna, quàm si Italo illum conferret. ibid. 5
- Episcopus titularis si Ordinem aliquem, vel primam Tonsuram subdito alterius Prælati sine ejus expresso consensu cōferat, per annum ab exercitio Pontificalium suspensus est. ibid. 7
- Episcopo attestati se ordinasse clericum alienæ diocesis de licentia proprii Episcopi creditur. 2. 213. 18
- Episcopus confirmatus licet nondum consecratus, stando in jure cōmuni antiquo potest unire beneficia, & Ecclesias suæ diocesis ex legitimis causis. Vide *Beneficium*.
- Episcoporum munus est ordinationi faciendæ diligens scrutinium ordinandorum proponere. 2. 218. 1
- Episcopi, aut ab ipsis deputati prudentes viri, ordinandi genus, natalitia, personam, institutionem, patriam, vitam, mores, doctrinam, & fidem scrutari debent. ibid. 3
- Episcopus an cum verè neophyto dispensare valeat. 2. 219. 3
- Episcopus inquirere debet intentionem ordinandi, an illi adsit, vel desit intentio ascendendi ad altiores Ordines. 2. 220. 19
- Episcopus quæ inquirere debeat antequam aliquem ordinet. 2. 222. 31
- Episcopus suspensione durante si celebret, vel Ordines conferat, aut fiat irregularis, ostenditur. 2. 251. 9
- Episcopus super interstitiis temporum cum ordinando, dispensare censetur, si illum ad Ordines assumat, sciens non elapsam anni curriculum. 2. 259. 7
- Episcopus cum familiari suo triennali sibi non subdito an possit dispensare in interstitiis remissivè. 2. 260. 14
- Episcopus cum Religiosis dispensare potest in interstitiis. 2. 249. 10.
- Episcopus debet arbitrari patrimonij quantitatem, cum jure præscripta non sit. 2. 263. 11
- Episcopus ut rectè arbitretur congruam summam pro hujusmodi titulo concedenti, quæ debeat attentè rimari. ibid. num. 12
- Episcopus quibus concurrentibus poterit ad titulum servitij in Ecclesia aliquem ordinare. 2. 265. 27
- Episcopus tenetur ordinato à se sine titulo conferre beneficium, atque interdum alimenta largiri, etiam si talis ordinatus haberet patrem divitem, qui posset justè alimenta denegare. 2. 274. 10
- Episcopus tenetur providere illi, cujus titulus ad quem promotus fuit, chasmate vel alluvione perit. ibid. 11
- Episcopus beneficium pro patrimonio alicui concedens, & ad illius titulum ordinans, si postea evincitur, an de altero teneatur providere? discutitur. ibid. 14
- Episcopus tenetur supplere titulum ordinato habenti illum, sed non sufficientem. 2. 275. 20
- Episcopus tenetur providere ordinato à se sine titulo, quamvis illum solum promovisset ad Ordinem Diaconatus, vel presbyteratus, si ante sine illo promotus fuerat. ibid. 22
- Episcopo promovente mortuo, tenetur ejus successor, aut Sede vacante Capitulum, si tali promotioni non resistit. ibid. 23

& Verborum.

- Episcopi possunt admittere Sacerdotes externos habentes literas commendatitias ad Missæ sacrificium, & ad Sacramenta administranda. 2. 278. 7
- Episcopus potest prohibere ne celebrent exteri Sacerdotes in Ecclesiis Regularium, nisi prius ab ipso Episcopo visis literis commendatitiis admissi fuerint. ibid. 8
- Episcopus non habet potestatem concedendi licentiam, ut sanctissimum Sacramentum in capellis, & aliis Ecclesiis non parochialibus pro adoratione asservetur. 2. 279. 8
- De cultu, & veneratione sanctissimo Sacramento exhibenda. ibid. 9
- Miracula plura de hoc sanctiss. Sacramento facta. ibid. 10
- Miraculum refertur Neapoli factum. 2. 280. 11
- Miraculum refertur in diœcesi Bracharensi factum. ibid. 12
- Episcoporum privilegium, de quo in cap. ult. de privil. lib. 6. an per Concilium Tridentinum sublatum, ostenditur. 2. 281. 5
- Episcopus de jure communi poterat concedere, ut in sua diœcesi extra locum sacrum in Altari portatili celebraretur. ibid. 6
- Facultas hæc an sit revocata per Concil. Trident. disputatur, & pro affirmativa parte allegatur. ibid. 7
- Pro negativa tenent plures Doctores. 2. 282. 8
- Conciliantur hæc contrariæ opiniones, ita ut prima procedat deficiente necessitate, vel justa causa: posterior verò illa stante. ibid. 9
- Episcopus singulis diebus de congruentia, & bene esse dicere, vel audire Missam debet. 2. 283. 1
- Episcopus potest legem condere, ut certum stipendium pro Missæ sacrificio exigatur, ita ut laici non dent minus, nec Sacerdotes majus exigant. 2. 285. 8
- Episcopus non potest statuere, ut Sacerdotes non accipiant minorem pitantiam. ibid. 9
- Episcopus potest cogere Regulares, ut in offertorio Missarum conventualium declarent fidelibus, quæ festivitates, & jejunia in illa hebdomada occurrant. 2. 287. 11
- Episcopus non potest compellere obtinentem Capellaniam, quod Capellani celebrent. 2. 289. 29
- Episcopus de consensu patroni an possit pro una vice Capellaniam requirentem actu heretico non Presbytero conferre. 2. 292. 45 46
- Episcopi vigore privilegij, de quo in cap. ult. de poenitent. in suum Confessarium eligere an possint Sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit approbatus. 2. 297. 10
- Vbi resolvitur negativè. ibid. 21
- Episcopus an possit extra diœcesim confessiones eorum audire, qui essent sui subditi. 2. 300. 38
- Episcopus an possit dare Confessorem Monialibus subjectis Regularibus, quem scilicet voluerit, etiam alterius Ordinis, à suo Superiore tantum examinatum, ostenditur. 2. 307. 69
- Refertur S. Congreg. decisio num. seqq.
- Episcopus locum ædificationis assignat, Crucem figit, lapidemque ponit primum, & hoc potest alteri delegare. 2. 310. 2
- Episcopus quæ perpendere debeat in hujusmodi licentia Regularibus concedenda. 2. 312. 5
- Episcopi quem modum tenere debent in concedenda licentia pro Monasteriis novis ædificandis, ordinavit Clemens VIII. in constitutione relata. ibid. 7
- Episcopus proprius, vel alius de ipsius licentia Ecclesias consecrare debet. 2. 317. 1
- Episcopus si pro Ecclesiis consecrandis à Fratibus requisitus ipsorum Ecclesias noluerit consecrare, privilegium habent, ut quilibet alius Episcopus id ipsum facere possit. 2. 318. 11
- Episcopus Calices, ac Patenas consecrare debet. 2. 321. 35
- Episcopus benedicit Abbates, Abbatissas, & Moniales. 2. 323. 51
- Ex benedictione Episcopi consequitur Abbas, ut possit conferre Ordines Minores. ibid. 52
- Benedictio hæc Abbatibus dari debet illis diebus, quibus Ordines minores conferri possunt, & sine aliquo examine. ibid. 53.
- Episcopus tertio munitus renuens Abbatem benedicere, tunc poterit ipse Abbas non expectata benedictione Ordines conferre, & officium suum administrare. ibid. 54
- Benedictio hæc, & consecratio Virginum sunt Ordinis Episcopalis, & non possunt delegari non habenti illum Ordinem. ibid. 55
- Episcopus pro consecratione fororum, & earum confirmatione non potest claustra monialium intrare. 2. 324. 56
- Episcopus non contritus consecrans Ecclesias, Calices, Virgines, & conficiens Chrisma, vel benedicens vestes, non peccat mortaliter, si esset scandalum. ibid. 61
- Episcopus excommunicatus, suspensus, vel interdictus, consecrans Ecclesias, vel benedicens vestes, est irregularis. ibid. 62
- Episcopus benedictionem solemnem dare potest in sua diœcesi in fine divinorum officiorum, & simplicem suis populis in itineribus. ibid. 63
- Episcopus extra suam diœcesim privatim celebrans benedictionem dare potest. ibid. 64
- Episcopus, qui transiens per alienam diœcesim rogatus à personis devotis illas benedicit sine solemnitate, absque animo exercendi jurisdictionem, nullam poenam meretur. ibid. 65
- Episcopus non potest in sua diœcesi benedicere populum, & deferre vestes, præsentem Legato de latere. ibid. 68
- Episcopus potest aliquando ex justa causa concedere, ut Missa in alia Ecclesia, vel in alio Altari celebraretur, si nequeat celebrari in loco constituto. 2. 337. 8
- Episcopus non potest reducere ad minorem numerum Missas in fundatione Ecclesiæ impositas. ibid. 12
- Episcopus non potest etiam reducere ad minorem numerum Missas beneficiorum requirentium in sua fundatione certum illarum numerum. ibid. 13
- Episcopus etiam sine Synodo congregata potest Missarum numerum diminueri, Abbates verò & Generales non ita extra Capitula generalia. ibid. 15
- Episcopus graviter peccat, si multo tempore negligenter omittet confirmare. 2. 340. 9
- Episcopus tenetur Chrismatis tantum conferendi gratiâ ad loca suæ diœcesis accedere, ad cujus expensas tunc non obligantur Ecclesiarum Rectores. ibid. 10
- Episcopus in die feriali, etiam non jejunus, & non jejunis potest hoc Sacramentum administrare. ibid. 12
- Episcopus confirmans in sua diœcesi subditos alterius, à suspensione, & culpa excusatur. ibid. 14
- Episcopus potest in alterius diœcesi sine proprii Episcopi licentia dare subditis suis Tonsuram, benedictionem solemnem, & celebrare Missam de Pontificali. ibid. 16
- Episcopus ad Confirmationem admittere debet omnem hominem baptizatum, sive sit infans, sive adultus. ibid. 17
- Episcopus dum ministrat, debet esse sine conscientia peccati mortalis, & habere intentionem, saltem virtuales. 2. 341. 19
- Episcopi cum convictis de crimine infando, & judicio condemnatis, nullo modo possunt dispensare. 2. 437. 30
- Episcopus, si absens sit, vel Episcopalis Sedes in eodem tempore vacet, à quo hæc olea benedici debent, vicinior est petendus, ut ea consecret. 2. 347. 19
- Episcopus peccator si consecret Chrisma, aut oleum infirmorum, peccat mortaliter. ibid. 26
- Episcopus vigore privilegij sibi concessi à Trident. sess. 24. de reform. cap. 6. potest dispensare cum promotis per saltum, etiam postquam ministraverint. 2. 446. 5
- Episcopus unius contrahentis potest cum utroque, quamvis sint diversæ Diœcesis, in denunciationibus dispensare. 2. 355. 35
- Episcopus alteri delegare potest facultatem dispensandi in denunciationibus. ibid. 36
- Episcopo incumbit cura indagandi, an vera subsit causa dispensandi in denunciationibus, qui remittendo eas sine justa & rationabili causa peccat mortaliter. 2. 356. 59
- Episcopus in bigamia vera, vel interpretativa ad ordines etiam minores, & simplex beneficium dispensare nequit. 2. 452. 22
- Episcopus dispensare valet in bigamia similitudinaria, si Clericus cum unica, & virgine matrimonium contraxerit. 2. 453. 28
- Poterit dispensare in bigamia similitudinaria, contracta etiam ex matrimonio cum vidua, vel corrupta, si ex delicto oriatur. ibid. 27
- Episcopi jurisdictione suspensa per excommunicationem, aut suspensionem, potest ejus Vicarius validè interesse matrimonij, aliisque committere. 2. 365. 119
- Episcopus non valet dispensare à suspensione triennali. 2. 371. 166
- Episcopus non potest absolvere à suspensione temporali intra tempus, nec virtute Decreti Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 6. 2. 372. 167
- Episcopus in his quæ sunt de genere permissorum, potest ex rei natura intra propriam diœcesim ea omnia, quæ Summus Pontifex potest in Ecclesia universali, nisi per sacros Canones, aut per Summum Pontificem prohibeatur. 2. 379. 16
- Episcopi videtur absolvendi potestas esse concessa, quoties conditor Canonis censuræ abolitionem non reservavit. ibid. 17
- Refertur sententia asserentium Episcopos in lege Canonica posse dispensare, quando eis expressè, vel tacitè conceditur dispensandi facultas. ibid. 18
- Episcopis fit dispensandi facultas à lege, vel tacitè, vel expressè. ibid. 21
- Episcopus quando dispensat ex tacita legis permissione, si faciat

Index Rerum,

- ciat sine justa causa, non tenet dispensatio in utroque foro. 2. 380. 23
- Episcopus non potest dispensare in lege Concilij generalis, quamvis absolute permittat dispensationem. ibid. 25
- Episcopus super Concilio an data causa necessitatis possit dispensare. ibid. 26
- Episcopus, vel Archiepiscopus in suæ diocesanæ Synodi constitutionibus valide dispensant. 2. 381. 3
- Episcopi quamvis valide dispensent in prædictis constitutionibus sine causa, peccabunt mortaliter: si verò non detur scandalum, aut notabile aliorum damnum, peccabunt venialiter. 2. 382. 4
- Episcopus non potest dispensare in suis constitutionibus à se juramento firmatis. ibid. 5
- Nec etiam si constitutio transferit in contractum ad commodum alterius. ibid. 6
- Nec etiam si prædictæ constitutiones, sint autoritate Pontificia confirmatæ. ibid. 7
- Episcopus potest dispensare in impedimentis, quæ impediunt matrimonium contrahendum, sed non dirimunt contractum. 2. 383. 2
- Episcopus potest dispensare in impedimento dirimenti, quando illud fuerit occultum, & matrimonium publicum, neque conjuges possunt separari absque magno scandalo, nec ad Summum Pontificem, aut ejus Nuncium patet recursus. ibid. num. 3
- Intellige, quando Matrimonium contractum fuerit bona fide. ibid. 4
- Episcopus in prædictis dirimentibus impedimentis potest dispensare, dum postulaverit urgentissima necessitas. 2. 384. 5
- Episcopus data hujusmodi urgentissima necessitate, poterit dispensare in impedimentis cognationis ortæ ex Baptismo tempore necessitatis non solemniter collato. ibid. 7
- Episcopus potest ad petendum debitum dispensare cum conjugate cui debiti petitio est interdicta propter cognationem spirituales, vel affinitatem supervenientem post matrimonium. ibid. 8
- Episcopus potest dispensare ad petendum debitum in cognatione spirituali orta inter ipsosmet conjuges. 2. 385. 9
- Episcopus in prædictis casibus non potest dispensare, quando facile recurrit potest ad Nuncium Apostolicum. ibid. 10
- Episcopis conceditur potestas dispensandi in dictis impedimentis occultis pro solo conscientia foro. ibid. 11
- Episcopus potest delegare facultatem dispensandi in impedimentis matrimonium dirimentibus, casu quo potest ipse dispensare. ibid. 14
- Episcopus si dubitetur an res egeat dispensatione, potest declarare illam non desiderari, vel ad cautelam dispensare. ibid. 18
- Episcopus cum minoribus non habentibus requisitam ætatem ad matrimonium, potest dispensare, ut illud ineant quando sunt prope ætatem, & dubium est, an malitia eam suppleat. 2. 386. 20
- Episcopus habet potestatem suorum subditorum juramenta præstita intuitu divini obsequij, & vota dispensandi. ibid. 1
- Causa justa, & rationabilis requiritur ad dispensandum in his votis, & ne fiant in tertij præjudicium. 2. 387. 2
- Episcopi electi, & confirmati, quamvis nondum consecrati, possunt in prædictis juramentis dispensare. ibid. 6
- Episcopus non consecratus dicitur verè Episcopus quoad omnia quæ pertinent ad potestatem jurisdictionis. ibid. 7
- Episcopi, alique Prælati an possint facultatem concedere suis Confessariis, in quibus ipsimet Prælati dispensare possunt cum suis subditis. 2. 389. 21
- Episcopus non potest dispensare in juramentis, seu votis conditionalibus de materia aliàs reservata, etiam pendente conditione. 2. 391. 5
- Episcopus potest dispensare in voto castitatis ad tempus. 2. 393. 15
- Episcopus potest pro certa festivitate, vel occasione interdictum ad tempus suspendere, secundum aliquos. 2. 395. 1
- Contrarium defendunt alij. ibid. 2
- Distinctionis fœdere has contrarias opiniones ad concordiam reducant alij. ibid. 3
- Verior opinio est, quæ indistinctè tenet Episcopum nullum interdictum posse suspendere, etiam si illud protulerit. ibid. 4
- Episcopus violans suum interdictum, incurrit penas juris, & irregularitatem. 2. 396. 10
- Episcopus ex privilegio juris eximitur à generali interdictio loci, nisi dederit causam interdictio, vel in eo culpabilis sit. ibid. 11
- Episcopo licet tempore interdicti cum moderamine *cap. Alma mater* conficere Christma Feria quinta in Cœna Domini. 2. 397. 14
- Episcopo non licet ponere interdictum generale personale pro culpa unius privati hominis, nisi ex speciali commissione Papæ. ibid. 17
- Episcopis in quibus irregularitatibus, & suspensionibus de jure Concilij Tridentini concedatur dispensandi facultas. 2. 399. 1
- Episcopus electus, & confirmans, quamvis non consecratus, potest in casibus sibi permisis dispensare. ibid. 2
- Episcopi illarum regionum, in quibus adhuc Concil. Trident. publicatum non fuit, concessa ab eo Concil. dispensandi facultate non gaudent. ibid. 3
- Episcopus ad hoc ut absolvat aliquem ab irregularitatibus, & suspensionibus in casibus sibi permisis, debet habere in eum jurisdictionem ordinariam. 2. 400. 6
- Episcopus si sciat aliquem ordinandum esse irregularem, vel suspensum, & tandem eum admittat ad Ordines, censetur cum eo dispensare, si permittatur. ibid. 9
- Episcopus an possit committere aliis hanc dispensandi, & absolvendi potestatem, referuntur quatuor diversæ opiniones, ibid. & seq. 11. 12. 13. 14
- Episcopus potestatem, quam habent dispensandi cum sibi subditis, potest alteri demandare, ut secum dispenset. ibid. num. 15
- Episcopus poterit dispensare quando delictum non fuerit publicum, vel notorium, quamvis sit notum tribus, vel quatuor. 2. 401. 25
- Episcopus dispensare poterit, etiam si actus sit materialiter publicus, non verò formaliter in quantum delictum. ibid. 26
- Episcopus poterit dispensare in delicto deducto ad forum contentiosum, si de eo fuerit habita sententia absolutoria. 2. 404. 32
- Etiam si mediis depravatis obtinuerit absolutionem ab injecto crimine. ibid. 33
- Vel judicium non fuerit sententia finitum, eo quòd accusator per annum tacuerit. ibid. 34
- Episcopus non potest dispensare in delicto deducto ad forum contentiosum, puniro jam judicio finito. ibid. 35
- Episcopus potest dispensare cum eo, qui per saltum promotus ad Ordines celebravit, ubi delictum fuerit occultum. ibid. 40
- Episcopus potest dispensare cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renunciavit dignitati, vel Episcopatu, aut à censura irretito, dummodo delictum sit occultum. ibid. 42
- Episcopus non potest absolvere à censuris incurfis propter ingressum ad monasteria Monialium, etiam si delictum sit occultum. 2. 406. 45
- Episcopus potest dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio licito, vel facta autoritate legitima, & justa de causa. ibid. 47
- Episcopus dispensare valet in irregularitate ex homicidio casuali proveniente, modo delictum sit occultum. 2. 407. 48
- Episcopus jam non potest dispensare cum homicida voluntario ad retinendum Curatum. 2. 409. 61
- Episcopus in foro exteriori etiam post Concilium poterit dispensare pro minoribus Ordinibus, & simplicibus beneficiis in homicidio justo, vel casuali; exequuto sine diligentia. ibid. 62
- Episcopus quod non habet potestatem, & jurisdictionem examinandi, & approbandi nova miracula, quæ suadeant fundamenta, ostenditur. 3. 398. 1
- Contrarium verius. ibid. 2
- Episcopum posse post Concil. Trident. per seipsum, & non per suum Vicarium in foro conscientia absolvere in sua diocesi hæreticos sibi subditos, occultos tamen, tenent multi Doctores. 3. 414. 21
- Doctores prædicti reprehenduntur. ibid. 22
- Cap. 1. processus bulla in Cœna Domini*, refertur. ibid. 23
- Verior sententia tenet Episcopis esse sublatam facultatem absolvendi occultos hæreticos. 3. 415. 24
- Episcopi à S. D. N. Papa facultatem petunt absolvendi prædictos hæreticos occultos. ibid. 25
- Episcopis ab illustriss. DD. Cardinalibus Urbis, & Orbis generalibus Inquisitoribus quomodo concedatur licentia absolvendi occultos hæreticos. 2. 418. 34
- Episcopi in recipiendis hæreticis, seu schismaticis in locis, seu diocesis, in quibus ob multitudinem talium delinquentium ordo judiciarius plenè servari non potest, quam practicam, & modum retinere debeant, ostenditur. ibidem 35
- Episcopus non potest concedere, ut cum excommunicato communicetur. ibid. 37
- Excommunicatos tenetur vitare Episcopus, prout ceteri. 2. 419. 38
- Episcopus non potest concedere, ut cum excommunicato communicetur. 2. 425. 37
- Episcopus potest dispensare cum habente membrum occultum, sive manifestum, non sua culpa abscissum, & quando cessat homicidij præsumptio, atque hujusmodi membrum non reddit ipsum impotentem ad celebrandum. 2. 435. 59
- Episcopi

& Verborum.

- Episcopi est determinare, quando dubitatur sitne talis corporalis morbus, vel defectus, qui Ordinis executionem impediat, etiam respectu irregularium. *ibid.* 61
- Episcopus cum solemniter poenitentibus propter necessitatem, vel utilitatem ad suscipiendos Ordines minores dispensare potest. 2. 432. 8
- Episcopus dispensat in infamia facti, & in ea, quæ procedit ex delicto, in quo potestatem habet dispensandi. 2. 434. 31
- Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad minores Ordines, & ad beneficium simplex. 2. 440. 19
- Episcopus an possit cum illegitimo dispensare ad beneficium, quod non jure communi, sed statuto, vel consuetudine sacrum Ordinem requirit. 2. 441. 21
- Episcopus cum illegitimis potest dispensare ad Canonicatus Ecclesiarum Collegiarum. *ibid.* 22
- Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad dimidias portiones, seu inferiora beneficia Ecclesie Cathedralis. *ibid.* 23
- Episcopus dispensare potest cum illegitimo ad beneficium simplex habens accessorie annexam Parochialem. *ibid.* 24
- Capitulum Sede vacante potest, sicut Episcopus hujusmodi dispensationes impertiri. *ibid.* 25
- Episcopus non potest dispensare cum illegitimo super pluralitate beneficiorum simplicium. *ibid.* 28
- Episcopus cum illegitimis ab beneficia requirentia Sacrum Ordinem dispensare non potest. *ibid.* 30
- Episcopus cum illegitimis ad Canonicatus Ecclesie Cathedralis dispensare non valet. 2. 442. 31
- Contrarium sentiunt aliqui. *ibid.* 32
- Sub distinctionis fœdere componuntur. *ibid.* 33
- Episcopus an possit dispensare cum Clerico conjugato. *ibid.* & seq. 35
- Episcopus promovens ad Ordines illegitimum, seu alium qui de jure communi promoveri non potest, in casibus tamen in quibus potest dispensare, an intelligatur cum eo dispensasse. 2. 443. 37
- Episcopus potest dispensare ad Ordines cum illiterato aliquod principium Grammaticæ habente, & spem addiscendi in futurum ostendente. 2. 445. 13
- Episcopus vigore privilegij sibi à Trident. concessi potest dispensare cum promotis per saltum, etiam postquam ministraverint. 2. 446. 5
- Episcopus consecratus ab Episcopis excommunicatis, vel suspensis, an recipiat consecrationem. 2. 448. 13
- Episcopus cum ordinandis data aliqua legitima causa potest in hujusmodi interstitiis dispensare; & quæ sit legitima causa. 2. 458. 4
- Episcopus cum Religiosis dispensare potest in interstitiis. *ibid.* 10
- Episcopus in bigamia vera, vel interpretativa ad ordines etiam minores, & simplex beneficium dispensare non potest. 2. 452. 22
- Episcopus valet dispensare in bigamia similitudinaria, si clericus cum unica, & virgine matrimonium contraxerit. 2. 453. 26
- Episcopus in bigamia similitudinaria contracta etiam ex matrimonio cum vidua, vel corrupta, poterit dispensare, si ex delicto oriatur. *ibid.* 27
- Episcopo coadjutorem nemo dat nisi Papa. 3. 9. 8
- Episcoporum majores causas solus dirimit, & cognoscit. 3. 10. 10
- Episcopus è gradu dignitatis dejicit, & deponit, ac restituit. *ibid.* 11
- Episcopus admittit renunciationes. *ibid.* 12
- Episcopi, & locorum Ordinarij literas processus Bullæ in Cæna Domini, semel in anno solemniter publicare tenentur. 3. 17. 81
- Episcopus, aut patronus, tam Ecclesiasticus, quàm laicus, qui à collatione, aut præsentatione suspensus beneficium contulerit, aut ad id præsentaverit, in excommunicationem Papalem incidit. 3. 25. 147
- Episcopi, alijque Prælati permittentes ritum, habitumve Fratellorum, Bizocorum, &c. 3. 35. 239
- Episcopi quando excommunicationem nemini reservatam incurrant. 3. 37. 265
- Episcopi singuli cum nomen suum alicui actui, cujus ipsi sunt authores, inscribunt, post Deum Sedi Apost. Episcopatum acceptum referunt. 3. 39. 272
- Episcopus causa cognita potest diminuere, & relaxare de poenitentia, quam Papa imposuit. 3. 40. 278
- Episcopi omnes quorum casuum absolutionem sibi reservare possint. 3. 41. 285
- Episcopi cognoscunt de blasphemis, quæ hæreticales non sunt, & puniunt. 3. 58. 93
- Episcopus nominatim excommunicatus non toleratus, suspensus, irregularis, aut interdictus, non potest validè aliquem absolvere à reservatis, aut dare alteri Sacerdoti licentiam absolvendi. 3. 70. 1
- Episcopi in casus reservados à seipsis incidere non possunt, & cur. *ibid.*
- Episcopus si absit in longinquis partibus, Capitulum administrare debet, si Vicarium mori contingat, vel per potentiam Regiam è regno ejiciatur. 3. 71. 2
- Episcopus potest vices suas delegare absolvendi à casibus reservatis. *ibid.* 4
- Episcopus concedens alicui omnem suam auctoritatem ad audiendas Confessiones, non videtur ideo concedere casus sibi reservados. *ibid.* 6
- Episcopi ultra tres menses singulis annis quando possint à suis Ecclesiis abesse. 3. 78. 5
- Episcopus justè potest abesse ab Ecclesia, occurrente temporali persecutione personæ, & non Ecclesie, vel aliarum ovium suarum. 3. 79. 8
- Non potest abesse propter perpetuum morbum. *ibid.* 9
- Episcopi tempore Jubilæi an possint absque licentia speciali peregrinari ad Urbem, Jubilæi adipiscendi causa. *ibid.* 10
- Episcopi leges residendi Summi Pontificis consensu solvi possunt. *ibid.* 11
- Episcopus evidenti Reipubl. exigente utilitate potest esse Legatus, sive Orator Principis sæcularis. 3. 80. 16
- Episcopi in Curia Regum, & aliorum sæcularium Principum fungentes munere, & officio Regij Præsidis, Confessarij, vel Consiliarij, quando à residentia excusentur. *ibid.* 17
- Episcopus absque justa causa à sua Ecclesia absens, quas poenas incurrat, ostenditur. 3. 81. 21
- Episcopus si initio mensis, vel per momentum abfuerit à sua diocesi, nihil illi proderit, si eodem mense redeat antequam vacet beneficium, quominus Papa de eo provideat. 3. 85. 43
- Episcopus si initio mensis præsens fuerit, & vacaverit beneficium, illudque vi alternativæ contulerit, moxque recesserit, nihilominus irrita erit illius provisio, & Papa providebit, tanquam de reservato. *ibid.*
- Episcopus quando fuit præsens tam in principio mensis, quàm tempore vacationis, sed ante ipsam vacationem recessit ad modicum tempus, an possit uti alternativæ. *ibid.*
- Episcopo non residente in aliquo ex quatuor mensibus sibi à Papa mutatis, si contingat casus vacationis, Papa non confert jure devolutivo, sed ex titulo primævo reservationis. 3. 87. 50
- Episcopus in principio mensis recedens, cur ita absens non gaudeat alternativæ in reliqua parte mensis. 3. 89. 64
- Episcopus potest compellere Rectores ad residendum, non obstante consuetudine residendi in loco distante à Parochia per sex milliaria. 3. 90. 76
- Episcopo non licet pro Cathedrali Ecclesie servitio, & item suo, aliquem ex Curatis suæ diocesis ex ipsorum Ecclesiis, constituto in illis idoneo Vicario, ad certa negotia adhibere. 3. 91. 85
- Episcopus non potest uti opera Parochi in visitatione, vel in alio servitio suæ diocesis, nisi pro tempore duorum mensium, & tunc relicto idoneo Vicario. *ibid.* 86
- Episcopus procedens per subtractionem adversus Parochos non residentes, juxta Trid. tenetur servare intervalla, de quibus *sess. 6. cap. 1.* 3. 92. 104
- Episcopus ob legitimam causam dare potest Canonicis suis facultatem, ut possint abesse per quatuor menses. 3. 95. 123
- Episcopus Canonicis sibi servientibus indulgere potest, ut in absentia præbendarum, seu portionum suarum fructus percipiant. 1. 97. 143
- Episcopus Canonicum, seu Capellanum ex causa legitima comprehensa in cap. unic. de cleric. non resid. à residentia sine consensu aliorum Canonicorum excusare potest. *ibid.* 144
- Episcopus ob legitimam causam potest dare Canonicis licentiam absentie quatuor mensium. *ibid.* 145
- Episcopus non potest creare Vicarium ante apprehensionem possessionis Episcopatus. 3. 107. 3
- Episcopus etiam data facultate Vicario conferendi beneficia potest prævenire. 9. 114. 65
- Episcopus in remotis agere quando dicatur. 3. 116. 98
- Episcopus an teneatur Vicarium sibi constituere, ostenditur, 3. 118. 125
- Episcopus potest binos principales Vicarios creare, ut causarum expeditioni facilius consulatur. *ibid.* 126
- Episcopus duarum diocesium etiam æquè principaliter unitarum, non potest duos Vicarios generales constituere in principalibus locis prædictarum diocesium. *ibid.* 129
- Episcopus si fuerit majori excommunicatione notatus, & publice denunciatus, ejus officialis, seu Vicarius generalis jurisdictionem suam exercere non potest. 3. 120. 146
- Episcopi jurisdictione Sede vacante ad Capitulum devolvitur. 3. 121. 157

Index Rerum,

- Episcopus provifus non potest Episcopatum administrare, nisi literis expeditis, & ostensis. 2. 122. 161
- Episcopus per se rationem administrationis officij gesti à Vicario Capituli Sede vacante exigere; ac in aliquo delicto compertum punire potest. 3. 125. 182
- Episcopus universa is Ecclesie est Summus Pontifex. 3. 140. 3
- Episcopus Episcoporum dicitur Summus Pontifex. ibid. 5
- Episcopo dignitatum, vel beneficiorum facta collatio non valet ex dispensatione Papæ. 3. 149. 75
- Episcopo tutelari, vel qui renunciavit Episcopatu, facta collatio, præsertim de beneficiis simplicibus, valet. ibid. 76
- Episcoporum nominatio, Lusitanie, Hispanie, & Gallie Regibus juspatronatus titulo competit. 3. 151. 88
- Episcopus, vel is ad quem spectat collatio, si intra sex menses non disposuerit, collatio devolvitur ad Superiorem. 3. 172. 10
- Episcopus an possit statuere, seu limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium, remissivè. 3. 184. 51
- Episcopus potest secundum beneficium conferre illi, cui primum ad eum honeste sustentandum non sufficit. 3. 200. 5
- Episcopus non potest indulgere cuiquam, ut ante decimum quartum annum inceptum beneficium simplex obineat: quod si faciat, peccabit mortaliter, & collatio erit nulla. 3. 187. 75
- Episcopi parochianos ad Ecclesiam reparandam, in casibus quibus teneantur, cogere possunt. 3. 207. 8
- Episcopus sine licentia Papæ non potest de superfluis fabricæ unius Ecclesie, fabricæ alterius assignare. ibid. 17
- Episcopus potest unire beneficia absque patroni ecclesiastici consensu, si juspatronatus ecclesiastici sint. 3. 216. 31
- Episcopus non potest dismembrare fructus unius beneficii, & illos alteri applicare sine solemnitatibus. 3. 220. 20
- Episcopus quando beneficia permutata sunt inæqualia, potest ex officio mundare, cessante pacto, quod recipiens beneficium pinguius, solvat aliquam pensionem suo tempore duraturam. 3. 225. 14
- Episcopi, coram quibus resignantur beneficia, debent observare, ut resignantes, si sint in sacris constituti, habeant aliunde unde vivere, & vitam commodè sustentare possint. 3. 227. 47
- Episcopi admittentes liberas beneficiorum resignationes, non debent illa suis conferre, quod an in Hispania servetur, dubitat Garcia. 3. 228. 48
- Episcopi beneficia coram ipsis resignata, si consanguineis resignantium, aut suis conferant, quam pœnam incurrant, ostenditur. ibid. 49
- Episcopus non potest erigere juspatronatus ex augmento dotis. 3. 232. 16
- Episcopus antequam præstet consensum super Ecclesie ædificatione, quæ de necessitate debeat requirere, ostenditur. 3. 234. 29
- Episcopus regulariter non potest derogare qualitatibus in beneficii fundatione apposis. ibid. 34
- Episcopo pertinet in erectionis limine examinare locum, dotis congruentiam, & futurum regimen. 3. 235. 38
- Episcopus quas leges, & conditiones per fundatorem peractas admittere, vel retinere poterit. ibid. 40
- Episcopi consensus non requiritur in donatione juspatronatus facta Religiosis per patronum etiam laicum. 3. 237. 26
- Episcopus licet confert beneficium filio legitimo, vel nepoti idoneo. 3. 250. 94
- Episcopus elapso tempore ad præsentandum, potest patronum ad præsentandum admittere. 3. 258. 170
- Episcopus præsentans intra tempus facit firmam collationem, sed ex patronum dissensu potest irritari, qui si intra terminum non reclamaverint, manet omninò firma collatio. 3. 259. 171
- Episcopus solus de jure communi potest præsentatos à patronis instituire. ibid. 176
- Episcopi in collatione beneficiorum suæ Diocesis de jure communi fundatam habent intentionem. ibid. 177
- Episcopi male instituentis culpa patronis non nocet. ibid. 179
- Episcopi tenentur visitationem per seipfos exequi, nisi aliquo legitimo impedimento detineantur. 3. 285. 2
- Episcopus in delictis, tam gravibus, quam levibus contra Canonicos necesse est ut cum adjunctis procedat. 3. 266. 9
- Episcopus si aliquam Ecclesiam à se generaliter eximat, non potest visitationem, & correctionem à se abdicare. 3. 267. 12
- Episcopus duobus modis potest esse in capitulo, primò ut Episcopus, secundò ut Canonicus. ibid. 16
- Episcopus quando est in Capitulo tanquam Episcopus, debet sedere in superiori loco ornato, & præparato, & proponere sicut caput Ecclesie, & Capituli, & ordinare omnia quæ in illo actu debent fieri. ibid. 17
- Episcopus non habet vocem decisivam in rebus pertinentibus ad Capitulum, sed solum potest proponere, exquirere, & reassumere. ibid.
- Episcopus an & quando possit Capitulum convocare. ibid.
- Episcopus vocem in Capitulo non habet. ibid.
- Episcopus quando assistit in Capitulo ut Canonicus, qui in eadem Ecclesia est præbendatus, obtineatque jus Canonice debet sedere in sua propria sede parata, & ornata, & primus debet dicere suam sententiam. ibid. 18
- Episcopo visitatione aggrediendi non licet proponere edicta, quibus subditi jubentur crimina detegere, multoque minus proposita pœna excommunicationis. 3. 269. 29
- Episcopus visitans quando tanquam suspectus recusari possit, ostenditur. 3. 270. 38
- Episcopus potest præstituire terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & præscribere comitatum, & equitatum. ibid. 40
- Episcopus visitando de proprio intendere tenetur quando Rector Ecclesie pauper est, & ille non indiget. 3. 272. 52
- Episcopus per seipsum Ecclesias exemptas visitare potest, licet inferioribus Prælati sint subjectæ. 3. 275. 15
- Episcopi incumbentes correctioni, & visitationi exemptorum, tanquam Sedis Apost. delegati, possunt contra Conservatores impediens procedere. 3. 276. 23
- Episcopi valent laicos compellere ad executionem piarum voluntatum. 3. 287. 60
- Episcoporum arbitrio relinquitur, an tempore Quadragesimæ, Adventus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus prædicandum sit. 3. 291. 31
- Episcopus si negligens fuit in erectione Seminarij, Archiepiscopus supplet ejus negligentiam. 3. 294. 4
- Episcopus potest compellere hæredem, vel legatarium ad executionem legatorum ad pias causas, etiam testator prohibuisset. ibid. 8. sed verius n. 10
- Episcopus qui post Concilium provinciale celebratum infra sex menses non convocat omnes Abbates, Presbyteros, Clericos, & universam plebem suæ diocesis, eisque omnia gesta in Concilio provinciali non refert, suspensionem duorum mensium ab officio incurrit. 3. 295. 21
- Episcopus, qui sciens Sacerdotem subditum suum pro Sacramentis administrandis aliquid præmij accipere, nisi fuerit sponte, & voluntaria oblatio, & cum negligit corrigere, suspenditur ad duos menses. ibid. 22
- Episcopus qui condonaverit pœnam contentam adversus incendiarios in cap. pessimam, 23. quæst. 8. per annum ab officio Episcopali suspenditur. ibid. 23
- Episcopus per annum suspenditur non servans constitut. Concilij Lugdunens. relatum in cap. quamvis de elect. in 6. ibid. 24
- Episcopus habens amplam diocesium, volens cognoscere de causis in loco multum remoto à partibus, possunt partes petere causam committi in loco propinquo. 3. 308. 5
- Episcopus potest animadvertere in Rectores Hospitalium, leprosariorum, &c. qui negligunt administrare, ut oportet. ibid. 12
- Episcopus debet jus dicere in loco honesto, & more majorum, & sine incommodo litigantium. ibid.
- Episcopus non potest cogere subditos ad litigandum in loco valide distant, quando causa est modica, sed debet vel ipse accedere ubi vertatur litigium, vel alium delegare. ibid.
- Episcopus extra diocesium privatus habetur. 3. 309. 8
- Episcopus expulsus à sua diocesi, petita, licet non obtenta licentia, potest in aliena subditis suis jurisdictionem administrare. ibid. 10
- Episcopi arbitrio relinquitur quantum una Ecclesia ab altera distare possit, ut commodè Sacramenta sumere inde possint parochiani. 3. 312. 2
- Episcopus potest sibi sepulturam eligere ubicumque voluerit etiam extra diocesium, & ultra limites provincie. ibid.
- Episcopus, & Canonici deputati à Capitulo non debent exigere rationes quot recitantur Horæ canonicæ, & Divina celebrantur. 3. 326. 44
- Episcopi an possint presbyteris singulos aureos, aut alia summam singulis annis solvendam imponere, ostenditur. 3. 340. 13
- Episcopalia in locis exemptis Episcopus nec exigit nec percipit. 3. 342. 12
- Episcopus, cui legatum absolutè relictum est, potest intinimul Canonicam vendicare portionem. 3. 344. 30
- Episcopus subsistente manifesta, & rationabili causa potest subditos Clericos compellere ad charitativum subsidium solvendum. 3. 348. 5
- Episcopi, Archiepiscopi, Primates, seu Patriarchæ in civitatibus, & Diocesis suis possunt data manifesta, & rationabili causa subditos ad subsidium charitativum cogere. ibid. num. 7
- Episcopum posse eximere à sua potestate, qui teneant referuntur. 3. 360. 1
- Episcopus

& Verborum.

- Episcopus non potest in totum à sua potestate eximere. *ibid.* 2
- Episcopi locorum Ordinarij hodie non possunt dare licentiam legendi libros prohibitos, cum hoc tantum tribuatur illustrissimis Cardinalibus Inq. in plena Congregatione. *ibid.* 7
- Episcopi, & Inquisitoris hæreticæ pravitatis examen, & approbatio librorum imprimendorum extra urbem requiritur. 3. 362. 10
- Episcopi quibus in locis, tam juris communis, quam Concilij Trident. facultas concedatur, ut tanquam delegati Sedis Apost. procedant, remissivè ostenditur. 3. 165. 1
- Episcopi cum tanquam delegati Sedis Apostolicæ cognoscunt, quod Ordinariam jurisdictionem habeant, adducuntur aliqua fundamenta, sed contrarium verius. 3. 366. 3
- Respondetur fundamentis primæ opinionis. *ibid.* 4
- Episcopus, qui in suis constitutionibus, vel per edictum publicavit excommunicationem latæ sententiæ ipso jure incurrendam contra clericos omnes, tam studentes, quam ludum spectantes, an incidat in eam ipsemet, & qui cum eo aliqua die recreationis causâ iuserint, ostenditur. 3. 371. 27
- Episcopus, qui commisit contra præceptum in diocesi alterius Episcopi sub pœna excommunicationis, non incidit in illam. *ibid.* 28
- Episcopus quibus casibus possit statuere contra Canones, & Constitutiones Summorum Pontificum, ostenditur. 3. 372. 31. & sequent.
- Episcopus tanquam delegatus Sedis Apostol. procedit in monitoriis vigore *difficavit* expeditis à Summo Pont. 3. 391. 41
- Episcopus extra suam diocesim existens potest facultatem concedere, ut in ea publicè reliquiæ alicujus Sancti canonizati collocentur venerandæ. 3. 401. 16
- Episcopus confirmatus, licet non consecratus, potest concedere licentiam, ut à novitio possit fieri dispositio bonorum temporalium. 3. 406. 3
- Episcopus, vel illo impedito, ejus Vicarius, aut ab eis deputati quomodo voluntatem virginum Deo dicandarum explorare teneantur, ostenditur. 3. 412. 1
- Episcopus non ingreditur clausuram, sed stat ante fenestellam cancellorum, cum explorat puellæ voluntatem. 3. 413. 6
- Episcopus potest animadvertere contra Abbatissas, aliâsque superiores habitum sacrum dantes, vel patientes profitei Moniales. *ibid.* 10
- Episcopi procurare debent, ut in omnibus monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apost. autoritate clausura Monialium inviolabiliter observetur. 3. 424. 2
- Episcopus non potest impediri quominus ingrediatur septa monasterij ipsi Regularibus subjecti, ad effectum videnti, si clausura servata sit, vel non. *ibid.* 8
- Reprobatur opinio Fr. Ludovici Mirandæ. 3. 425. 9
- Episcopi consensus absque alia Superioris Regularis voluntate an sufficiat, ut possit aliquis ingredi septa monasterij Monialium exemptarum in casibus necessariis, ostenditur. 3. 432. 40
- Episcopi ingredientes monasteria Monialium sibi non subjecta sine licentia Superioris in scriptis, includuntur sub decreto Concil. *Seff. 25. de Regular. cap. 5.* *ibid.* 42
- Episcopi, & Superiores Prælati, sicut possunt aliis facultatem concedere ingrediendi monasteria Monialium sibi subjecta in casibus necessariis, ita etiam & ipsi visitationis, aut alterius causæ necessariæ gratiâ intrare possunt. *ibid.* 43
- Episcopus, vel alius Superior, qui electioni Abbatissæ præesse potest, claustra Monasterij ingredi non valet, sed ante cancellorum fenestellam vota singularum audire. 3. 433. 49
- Episcopus imponens pœnam eunti ad monasterium suæ diocesis, comprehendit tam subditum, quam non subditum. 3. 438. 75
- Episcopus, subsistente manifesta, & rationabili causa, potest subditos Clericos compellere ad charitativum subsidium solvendum. 3. 348. 6
- Episcopi, Archiepiscopi, Primates, seu Patriarchæ in civitatibus, & diocesis suis possunt data manifesta, & rationabili causa subditos ad subsidium charitativum cogere. *ibid.* 7
- Episcopus quoties rationabilis causa subsit, non solum semel, sed & compluribus vicibus potest charitativum subsidium exigere. *ibid.* 8
- Episcopi de jure communi intentionem fundatam habent, tam in civilibus, quam in criminalibus contra Abbates, & Regulares. 3. 450. 2
- Episcopus hodie nullum potest ad professionem monasticam admittere. *ibid.* 5
- Episcopi super Regulares, etiam Ordinis S. Joannis Hierosolymitani, habent auctoritatem in concernentibus eam animarum, quam ipsi exercent. 3. 455. 28
- Episcopus habet potestatem abrogandi, vel subrogandi dies festos, prout sibi magis expedire videbitur. *ibid.* 37
- Episcopus procedere potest contra laicos non observantes festa. 1. 456. 41
- Episcopus per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellere potest Superiores Regulares, ut novitiis nolentibus profiteri, omnia bona restituant, quæ tempore ingressus in monasterium detulerunt. 3. 457. 47
- Episcopi locorum Ordinarij, & hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedere possunt, & severe animadvertere in Regulares audentes publicè asserere, quod B. Virgo fuerit concepta cum peccato originali. *ibid.* 58
- Episcopus punit Regulares Mendicantes (exceptis Prædicatoribus) qui cum debeant esse contenti unica campana, plures habent. 3. 459. 62
- Regulares punit Episcopus, qui sibi Episcopalia arrogat. *ibid.* 63
- Episcopus amota omni appellatione componit controversias omnes inter Regulares in processibus publicis contingentes. *ibid.* 71
- Episcopus potest judicare, & punire delinquentes. 3. 474. 5
- Potest suas sententias exequi. *ibid.* 6
- Episcopus, sive ejus Vicarius, punire poterit excessus officialium laicorum, qui Curia Archiepiscopali inserviunt. 3. 475. 15
- Episcopi pro Pastoralis officio omnia crimina in suis diocesis à quibuscunque commissa punire possunt, ac debent. 3. 477. 31
- Ad Episcopum solum spectant causæ plures civiles, & non ad laicum. 3. 478. 32
- Episcopi quoque cognoscere possunt, si victualia plus æquo vendantur advenis, quam civibus, vel etiam ipsis civibus: vel si aromatarij, & hujusmodi merces falsas pro bonis vendant. *ibid.* 35
- Episcopi, ac reliqui Ecclesiarum Prælati, & Ecclesiastici iudices, nedum contra laicos delinquentes censuris Ecclesiasticis procedere possunt, sed etiam eos personaliter capere & in carcerem detrudere valent. *ibid.* 36
- Consuetudo quid hodie teneat, explicatur. *ibid.* 37
- Episcopus in pravos elemosinarum quæstos, quamvis laicos, potest animadvertere. 3. 482. 12
- Episcopus contra exemptos cognoscit in omnibus criminibus actualem, seu solemnem degradationem requirentibus. 3. 487. 31
- Episcopus ordinans aliquem eodem die, vel duobus continuato jejuniis ad duos Ordines sacros, suspensus est à collatione utriusque. 23. 489. 12
- Episcopus ordinans in aliena diocesi absque licentia expressa Ordinarij loci, aut ordinans de licentia Episcopi sibi non subditos, à Pontificalibus suspenditur. *ibid.* 13
- Episcopi titulares conferentes Ordines, aut primam Tonsuram alicui non habenti litteras dimissorias, incurunt suspensionem per annum à Pontificalibus. *ibid.* 14
- Episcopi, & Prælati Ecclesiæ, qui procurant, ut Clerici capiantur à Dominis temporalibus, ut beneficia renuncient, vel ut citati ad Apostolicam Sedem ad ipsam ire non possint, suspenduntur à perceptione fructuum suarum Ecclesiarum ad triennium. 3. 491. 29
- Episcopi suspenduntur per triennium ab officio, si odio, gratiâ, amore, vel lucro in crimine hæresis contra aliquem procedere omiserint. *ibid.* 30
- Episcopus accipiens aliquid in visitatione, in pecunia, vel victualibus, ultra id quod sibi debetur, suspenditur ab ingressu Ecclesiæ, donec duplum restituat. *ibid.* 31
- Episcopus suspenditur à pontificalibus, & ingressu Ecclesiæ, si non servaverit ea, quæ in *Extravag. 2. de elect. Joan. XXII.* statuta sunt. *ibid.* 32
- Episcopi suspenduntur, quæ in causis alienationis rerum Ecclesiasticarum, in detrimentum Ecclesiarum utuntur potestate eis commissa. 3. 492. 37
- Episcopus in illis casibus, in quibus beneficiorum resignationes potest recipere, si contrafecerit, à beneficiorum collatione tamdiu sit suspensus, donec remissionem à Romano Pont. meruerit obtinere. *ibid.* 39
- Episcopus qui iudicem casuum, gratiarum, & indulgentiarum soluto certo pretio proponit, incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesiæ, & perceptione fructuum. *ibid.* 40
- Episcopus etiam ignorantè consecratus ab aliquo censura irritato, non tolerato, suspenditur ab Ordine Episcopali, seu Pontificalibus. 3. 493. 43
- Episcopus negligens procedere contra simoniacos suspenditur. *ibid.* 50
- Episcopus consecratus sine consilio, & presentia Metropolitanæ, suspenditur. *ibid.* 52
- Episcopus deponi, aut privari à provinciali Concilio non potest. 3. 495. 2
- Episcopi, eorumque causæ Summo Pontifici immediate submittuntur. *ibid.* 5
- Episcoporum numerus præscriptus à Concilio, an requiratur quando

Index Rerum,

- quando cognoscitur contra Episcopum à iudice per Papam delegato, ostenditur. 3.496.10
- Episcopi, ac alij beneficiarij non Monachi testari non possunt ex fructibus suorum beneficiorum, qui à lege Canonica prohibentur. 3.500.5
- Episcopi quare de acquisitis intuitu ecclesie, sicut clerici secundum hodiernam consuetudinem testari non valeant, ostenditur. 3.501.7
- Episcopus de bonis intuitu episcopatus, tam verè, quam præsumpivè acquisitis, præter ecclesiam nullum potest facere hæredem. ibid. 9
- Episcopus translatus tenetur priori episcopatus relinquere fructus jam perceptos, & res ex illis emptas, ac etiam libros, ornamenta, & argentaria de redditibus prioris episcopatus quæsitâ. 3.503.16
- Episcopus titularis acquirit Pontifici. 3.506.31
- Episcopus non tenetur ratam habere alienationem factam à prædecessore, cum Ecclesia relinquatur hæres. 3.508.1
- Episcopum non teneri ratam habere alienationem prædecessoris, qui teneant. ibid. 6
- Episcopus non potest concedere furtum in præjudicium successoris. 3.509.12
- Episcopus successor non potest revocare officia suæ Audientie concessa ab antiquo, & quæ ex diuturno tempore, & longa quasi possessione possidentur. ibid. 14
- Episcopo resignanti quod mille remaneant, vel non remaneant, cui probare incumbat, ostenditur. 3.520.14
- Episcopus in sua civitate Episcopali pensionem super Episcopatu impositam solvere tenetur. ibid. 7
- Episcopus proprius necessariò est ad eundem, si Clericus adversus Clericum negotium habeat. 3.525.1
- Episcopus eo ipso quod exercet jurisdictionem in una parte diocesis, videtur constitui in quasi possessione exercendi dictam jurisdictionem quoad alias partes, in quibus alter non habet particularem quasi possessionem. 3.533.36
- Episcopo negligente præstare absolutionem ab excommunicatione à se lata in eum, qui ex justa causa petit absolvi, potestas absolvendi an ad Archiepiscopum devolvatur ex capite negligentia, ostenditur. 3.542.22
- Episcopo negligente concedere justè petitum consensum ad decimas, ad Romanum Pont. pro consensu præstando recurrendum est, & non ad Archiepiscopum. 3.543.28
- Amplia quamvis negligens sit inferior Episcopo. 3.544.33
- Episcopus in conferendo negligens potest beneficium sic devolutum unire. 3.548.63
- Episcopo negligente intra debitum tempus conferte beneficia ad suam collationem separatam à Capitulo spectantia, collatio devolvitur ad ipsum Capitulum. 3.551.75
- Episcopus ubi fuerit exemptus, & Rom. Pont. immediatè subjectus, eo negligente potestas ad solum Rom. Pont. devolvitur. ibid. 79
- Episcopus exerceat jurisdictionem in loca, & personas suæ diocesis, licet exemptionem allegent, nisi privilegio exhibito, & diligenter excusso. 3.556.25
- Episcopo sine possessione non datur mandatum de manuteneudo in quarta decimarum, super qua habet de jure communè fundatam intentionem. 3.557.40
- Episcopus si aliquam Ecclesiam à se generaliter eximat, non potest visitationem, & correctionem à se abdicare. 3.559.2
- Episcopi ut ad synodum celebrandam allicerentur, statutum fuit ut Cathedralium in honorem Cathedralis solveretur ab omnibus vocatis ad synodum. 3.561.4
- Episcopus contra Episcopum locum per se conversum ad Fidem triennio præscribit. 3.564.13
- Episcopo capto à paganis, aut schismaticis, tunc sedes Episcopalis pertinet ad Capitulum, non verò ad Archiepiscopum. 3.567.17
- Episcopus quando captus fuerit à paganis, vel schismaticis, ad quæ extendatur, & circa quæ versetur administratio Capituli, remissivè. ibid. 20
- Episcopus absens, vide *Absens*.
- Episcopi absolutio, vide *Absolutio*.
- Episcoporum consecratio, vide *Consecratio*.
- Episcoporum electio, vide *Electio*.
- Episcopi Jurisdictio, vide *Jurisdictio*.
- Episcopi Suffraganei absentia, vide *Absentia*.
- Epistola.*
- Epistola, quam ad nepotem scripsit Clemens IV. refertur. 1.86.12
- Epistolam canere, vel Sacristæ officio fungi in Ecclesiis parentum filij illegitimi nullo modo possunt. 3.202.30
- Per Epistolas cum absentibus, tanquam præsentibus loquimur. 3.439.79
- Eques.*
- Equites Capellani Religionis S. Stephani Papæ ad Ecclesias sæculares præsentari possunt. 3.162.174
- Eremita.*
- Eremitæ antiqui tenuissimo victu usi fuerunt. 1.71.18
- Eremitæ, qui nullam profitentur Religionem, exempti non sunt à potestate sæculari, nec privilegio Canonis gaudent. 2.239.42
- Eremitæ professionem emittentes, privilegio fori, & Canonis gaudent. ibid. 43
- Vel vorum aliquod apud Prælatum Ecclesiasticum. ibid.
- Error.*
- Error communis ad validitatem gestorum non sufficit, sed ulterius oportet ut illum præcesserit titulus officij exerciti. 2.305.63
- Et.*
- Et principales dignitates in Collegiatis, non comprehendunt plures dignitates, quam unam in qualibet Collegiata. 2.440.15
- Regula 3. Cancellaria reservat tantum unam principalem in qualibet Collegiata. ibid. 16
- Reprehenduntur contrarium tenentes, veluti alienæ felicitatis, ac honoris impatientes. ibid. 17
- Ethnici.*
- Ethnici Principes patci, & sine fastu vixerunt. 1.77.17
- Eriam.*
- Et Eriam, unum casum exprimit, & alium includit. 3.270.36. & 374.12
- Evangelium.*
- Evangeliorum liber quare novo Præsuli tradatur, ostenditur. 1.29.16,
- Evaristus.*
- Evaristus Presbyter hybernis noctibus in puteum se mergebat, ut carnis affectiones effugeret. 1.80.21
- Eucharistia.*
- Eucharistie Sacramentum ex antiqua Ecclesie consuetudine in sacratio asservatur. 2.279.1
- Tabernaculum ubi est asservandum quale debeat esse, ostenditur. ibid. 2
- In Sacratio sacra alia præter Sanctiss. Eucharistie Sacramentum non debent teneri, sed in alio separato decenti loco. ibid. 3
- Deferendum ad infirmos per Christianorum stratas, præeuntibus luminariis, sonante campana, Parocho superpelliceo induto deferente, & Psalmos, seu Orationes inter eundem recitante. ibid. 4
- Eucharistie Sacramentum prohibetur administranti sæcularibus, & Religiosis, & quid in hoc Minoribus concessum sit, ostenditur. 3.19.98
- Eucharistia sanctissima abutentes sunt suspecti de hæresi, & curia sæculari traduntur. 3.64.135
- S. Eugenius.*
- S. Eugenius primus Toletanæ Ecclesie Episcopus, à quo sit constitutus, non invenitur. 1.151.43
- S. Eugenius antequam in primum Toletanæ Ecclesie Episcopum crearetur an. 94. vel 95. mittitur à Clem. Summo Pont. post Petrum IV. in Galliam ad Evangelium prædicandum. ibid. 44.
- S. Eugenius primus Toletanæ Ecclesie Episcopus secundum veterem revelationem martyrio coronatur anno 97. ibid. 46
- Ex.*
- Et Ex, naturalitatem exigit, nec est civilicontentum. 2.192.10
- Examen.*
- Examen Fidei, & salutis principia debet promovendus in Episcopum non ignorare. 1.28.7
- Examinis alter modus an servetur. 2.210.11
- Examine se supponentes pro alio beneficium Ecclesiasticum impetrante, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.23.124
- Examine se supponentes pro aliis amittunt ipso jure beneficia 3.169.246
- Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialium, quæ sunt juri patronatus laicorum, sed sufficit quod deputatus à patronis examinetur ab examinatore in Diocessana Synodo deputatis, & idoneus iudicetur. 3.186.18
- Examen per concursum in vacatione Parochialium, quæ sunt juris patronatus laicorum, quando sunt plures præsentati, pertinet ad Episcopum qui eligere potest, quem ceteris magis idoneum judicaverit. ibid. 19
- Examen per concursum fieri non debet in resignationibus Parochialium factis in manibus Papæ in favorem. 3.181.21
- Examen per concursum quado requiratur in permutationibus Parochialium, ostenditur. ibid. 23
- Examen in Parochialibus præcisè necessarium est, nec omitti potest, ex eo quod provirus notoriè dignus sit, etiamsi esset famosissimus Doctor, vel Vicarius Episcopi. 3.188.86
- Examine subicere non potest Episcopus pro simplici beneficio illum, quem examinaverat pro Ordinis sacri promotione. 3.189.89.
- Examen novum est optimus modus probandi scientiam examinati, & aliàs rejeçti, & gravamen ab examinatore illatum. ibid. 90
- Examen in notoriè litterato non requiritur. 3.253.119
- Examen in Parochialibus præcisè necessarium est, nec omitti potest ex eo, quod provirus notoriè dignus sit. ibid. 120
- Examen

& Verborum.

Examen per concursum non requiritur in Parochialibus juris-
 patronatus laicorum, nisi plures sint presentari. *ibid.*
 121.
 Examen per concursum requiritur in Parochialibus juris-
 patronatus Ecclesiastici. *ibid.* 122
Examinare.
 Examinare, & visitare potest Episcopus quoscumque Canoni-
 cos, & dignitates, & alios clericos exemptos, & non exem-
 ptos ad curam animarum exercendam constitutos, quoad
 eorum inhabilitatem. 3.276.19
 Examinari denuo debet promotus ad simile, & æquale benefi-
 cium, si in priori examine minus idonee, & apte respondit,
 aut si creditur eum post examen se negligenter in studio
 litterarum gessisse. 3.253.119
 Examinati, & approbati ab Episcopo, prius debent presentari,
 & potest institui ab inferioribus, si ad eos pertineat institu-
 tio. *ibid.* 125
 Examinans Episcopus parum diligenter electionis processum,
 & personam electam ad regimen animarum, suspenditur,
 Vide *Episcopus.*
Examinator.
 Examinatores beneficiorum à Synodo diœcesana electi, si cau-
 sa exâminis absunt à choro, possunt ex statutis Capituli
 quotidianas distributiones lucrati. 3.99.161
 Examinatores debent singulis annis proponi in Synodo ad
 minus sex, & ab ea Synodo probari. 3.183.47
 Examinator ut dicatur probatus à Synodo, debet dimidiam
 partem suffragiorum ferre ab iis, qui vocem habent in Sy-
 nodo. 3.184.48
 Examinatores si omnes decedunt, vel in longinquas partes
 recedunt, Episcopus intra annum ad celebrandum Synodum
 ex antiquis, qui fuerunt sex, non pauciores subrogare
 debet & si non extabunt, alios supplere de novo approba-
 tos à Capitulo usque ad sex. *ibid.* 49
 Examinatores Synodales eligi debent qui ut Magistri, aut
 Doctores, seu licentiati in Theologia, seu jure Canonico,
 si extant, alioquin alij clerici sunt eligendi, qui ab id vide-
 buntur magis idonei. *ibid.* 50
 Examinatores synodales nihil prorsus occasione exâminis,
 nec ante, nec post accipere possunt. *ibid.* 52
 Examinatoribus deputatis Synodo pro concursu Parochia-
 lium non potest Ordinarius statuere aliquod stipendium
 etiam minimum, nisi contrarium usu receptum sit, ut in ali-
 quibus Hispaniæ Ecclesiis. *ibid.* 53
 Examinatores ad beneficia scientiam examinandorum, juxta
 beneficiorum qualitatem debent attentè rimari. *ibid.* 57
 Examinatores peracto examine debent eos ex communi sen-
 tentia renuntiare Episcopo, quos idoneos repererint, vel
 data causa eos ad Ordinarium remittere. 3.189.92
 Examinatores ab Episcopo, vel Vicario, quibus beneficia pro-
 videre incumbit, deputati tenentur significare, & subscribere
 quis sit dignus, & quis dignior, sub peccato mortali. 3.190.93
 Examinatorum relatio quominus executionem habeat, non
 potest impediri per ullam devolutionem, aut appellatio-
 nem, etiam ad Sedem Apostolicam interpositam. *ibid.* 94
 Examinatores tenentur examen facere de ætate, moribus, do-
 ctrina, prudentia, & aliis rebus ad vacantem Ecclesiam gu-
 bernandam opportunis, ita ut non sufficiat solum de scientia.
ibid. 95
 Examinatorum vota quomodo danda, ostenditur. *ibid.* 96
 Examinatoribus non incumbit, sed ad Episcopum spectat eli-
 gere ex approbatis magis idoneum sub peccato mortali, li-
 cet in foro exteriori non invalidetur actus, si prætermisso
 digniore eligatur dignus. *ibid.* 97
 Examinatores semel in Synodo deputati, si Synodus quotannis
 non fiat, munus suum debent exercere, donec Synodus ha-
 beatur. 3.184.48
 Examinatorum Synodaliū officium expirat, si anno elapso
 aliqui ex eis mortui fuerint. *ibid.* 49
 Examinatores Synodales si non adsint eo tempore, quo debet
 fieri provisio per concursum, potest Episcopus, non obstante
 Concilij forma, deputare examinatores absque celebratione
 Synodi. *ibid.* 50
 Examinatores ad minus sex eligentur in Synodo diœcesana, tã
 per vota secreta, quàm aperta, qui promovendos ab bene-
 ficia curata examinent. 3.370.18
 Examinatores deputare pro collatione Parochialium spectat
 ad Episcopum de jure communi. 3.556.30
Examinatus.
 Examinatus, & approbatus semel ad unum beneficium sim-
 plex, non amplius examinatur ad aliud simile. 3.189.89
Exceptio.
 Exceptionem rei judicatæ nunquam præstat informatio de
 genere. 3.110.47
 Exceptio impuritatis debet plenè & concludenter probari.
ibid. 50
 Exceptio si opponatur Episcopo visitanti Hospitalis, aut Con-
 fraternitatem, quod sit immediatè sub Regnum protectione,
Barbosa de Episcop. Pars II.

non ad sæcularem judicem, sed ad Episcopum pertinet de
 ea cognoscere. Vide *Visitatio.*
Excommunicare qui possint.
 Excommunicare potest subditos de jure communi Episcopus
 electus, & confirmatus. 1.4.13
 Excommunicare, & absolvere potest subditum suum Episco-
 pus extra territorium existens. 2.203.17
Excommunicationis vis & effectus.
 Excommunicationis majoris vinculo obstrictus sacros Ordines
 suscipiens indulgentia solum Summi Pont. munere, &
 officio suo fungi potest. 3.10.21
 Omnes generaliter quando in Excommunicationem Papæ re-
 servatam incidant. 3.30.88
 Excommunicationem nemini reservatam quando omnes ge-
 neraliter incurrant. 3.38.270
 Excommunicationes ad finem revelationis pro rebus deperditis,
 seu ablatis, sine speciali facultate non potest decernere
 generalis Vicarius. 3.117.115
 Excommunicatio imposita à Concilio contra vendentes, aut
 apud se retinentes libros sine Episcopi licentia, illi est re-
 servata, nisi tales libri essent hæreticorum. 3.363.13
 in Excommunicatione magna est circumspetione utendum.
 3.387.1
 Excommunicationes diebus festis, exceptis insignioribus, pu-
 blicari possunt. *ibid.* 2
 Excommunicationes pro rebus deperditis inveniendis à ne-
 mine concedi possunt, præterquam ab Episcopo. *ibid.* 3
 Excommunicationum monitiones si deneget Episcopus, licet
 parti appellare ad Metropolitanum. *ibid.* 4
 Excommunicationes dare pro rebus deperditis prætextu ge-
 neralis cõmissionis, potest Vicarius Episcopi. *ibid.* 9. & seqq.
 Excommunicationes pro rebus deperditis concedere non potest
 Vicarius foraneus. 3.388.9
 Excommunicationes pro rebus deperditis concedere potest
 Vicarius generalis Capituli Sede vacante. *ibid.* 10
 Possunt concedere Legatus à latere, & Nuntius Apostolicus.
ibid. 11
 Non possunt concedere Inferiores Ordinarij, etiam exempti,
 & immediatè Sedi Apost. subjecti. *ibid.* 12
 Excommunicationes pro rebus deperditis dirigere non pos-
 sunt Prælati regulares in subditos. 3.389.13
 Excommunicationes pro rebus deperditis dantur in substi-
 tutionem, deficientem scilicet alia probatione. *ibid.* 14
 Excommunicationes pro rebus deperditis non sunt concedendæ,
 quoties quis coram competenti judice ob indicia, quæ sunt
 contra reum, procedere potest. *ibid.* 15
 Excommunicatio pro furto, seu rebus subtractis, non ligat
 communiter, nisi illos qui moraliter furtum fecerunt. 3.
 390.28
 Excommunicatio pro furto à pluribus dato, potest publicari,
 quamvis eorum singuli datum acceperint. *ibid.* 29
 in Excommunicatione per annum perseverantes, tanquam
 suspecti de hæresi, leviter puniuntur ab Inquisitoribus. *ibid.*
 Excommunicatio est pœna, quæ cum sit lata contra euntes, &
 loquentes, non comprehendit mittentes. 3.439.82
Excommunicatus.
 Excommunicatus à Suffraganeis suis absolvunt Patriarchæ.
 1.116.36
 Excommunicatorum nomina subditis suis, & vicinis etiam
 Episcopis dare debent Episcopi, etsi oporteat publicare.
 2.168.25
 Excommunicatus injustè à quo recipere possit omittas distri-
 butiones. *ibid.*
 Excommunicatus injustè si fuit in mora petendi absolutio-
 nem, pro eo tempore, pro quo mora considerari potest, non
 recuperat distributiones quotidianas. *ibid.*
 Excommunicatus si ordinetur, characterem recipit. 2.183.7
 Excommunicari, suspensum, vel interdictum ab Ordinibus sunt re-
 pellendi. 2.222.39
 Excommunicatus, vel notorius peccator non potest instare
 pro concessione monitorij excommunicationis pro rebus
 deperditis. 3.389.20
 Excommunicatus pro violenta manuum injectione in cle-
 ricos solus Papa absolvit. 2.420.1
 Episcopi hujusmodi excommunicatos absolvunt, quando per-
 cussio est levis. *ibid.* 2.
 Excommunicatus vitare tenetur Episcopus, prout ceteri. 2.
 425.38
 Excommunicatus à legato Papæ, si per annum manet in ex-
 communicatione, post annum absolvitur à solo Papa 3.18.
 87
 Excommunicatus à Papa clericus ad divina scienter admittens
 incidit in excommunicationem Papalem. *ibid.* 88
 Excommunicatus ob Ecclesiæ fractionem cum spoliatione,
 post denunciationem Papa absolvit. *ibid.* 90
 Excommunicatus pro causa Ecclesiæ, & defensione ipsius ju-
 rium, lucratur fructus, & distributiones beneficij. 3.100.
 173
 X X Excom

Index Rerum,

- Excommunicatus** iniquè distributiones quotidianas exigere potest. ibid. 174
- Excommunicatus** beneficium obtinere non potest. 3.250.96
- Excommunicatus** presentari, seu nominari ad beneficia non potest. ibid. 97
- Veritus loqui** cum excommunicato, est insuper prohibitus nuntium, vel litteras illi mittere. 3.439.80
- Excusatum.*
- Excusatum** subsidium in Regnis Hispaniarum quando inceperit, & quomodo solvebatur, & ad quod tempus. 3.352.60.61.
- Excusari** ad concessionem tenentur S. Hieronymi & Cisterciensis Ordinum Religiosi. ibid. 62
- Pensionum** ratione à S.R.E. Cardinalibus obtentorum an excusatum solvi debeat. ibid. 63
- Cruciatæ, subsidij & primæ decimæ** excusati officia vendi non possunt. ibid. 64
- Executio, & Executor.*
- Executionem** litterarum S. Pœnitentiariæ impediens incidunt in excommunicationem Papalem. 3.28.180
- Executio** testamenti non impeditur ante aditam hæreditatem. 3.122.20
- Executio** facta non servato ordine dato in l. à. D. Pio, §. in venditione, ff. de re judic. non subiacet nullitati. 3.391.39
- Executores** litterarum Apost. possunt cognoscere de causis sibi commissis in prima instantia. 3.316.17
- Executor** omnium piarum dispositionum est Episcopus. 3.320.2
- Executor** qui non adimplet voluntatem defuncti, peccat mortaliter secundum negligentiam qualitatem. 3.312.16
- Executor** testamenti ad implendam defuncti voluntatem potest statim post aditam hæreditatem cogi ab Episcopo, seu quocumque alio diocesano, vel Capitulo Sede vacante, nisi aliud refragetur. ibid. 18
- Executores** an possint diem à testatore designatum ad executionem suæ voluntatis alterare, vel commutare. 3.323.21
- Executores** testamentorum an, & quando possint esse Regulares. 3.325.36
- Executor** monitorialium Papalium an possit absolvere ab excommunicatione, postquam paruit is, qui in eam incidit, ostenditur. 3.391.42
- Exemplar.*
- Exemplar** probitatis Episcopus præbere debet. 1.63.16
- Exempla** potius, quam verba homines malunt. 1.61.3
- Exemplum** ex originali sumptum, ut eandem vim, & auctoritatem cum originali habeat, vicarius generalis auctoritate non potest. 3.117.113
- Exemptio.*
- Exemptionem** à jure, & potestate Episcoporum solus ipse concedit. 2.10.13
- Exemptio** à visitatione non comprehenditur sub generali concessionem exemptionum. 3.275.6
- Exemptio** generalis non censetur eximere à charitativo subsidio per Papam imposito. 3.349.24
- Exemptio** Ecclesiarum pleno jure à potestate Episcoporum concedi non potest ab Episcopis, & Prælatibus inferioribus, sed solum à Romano Pont. 3.360.3
- Exemptiones** à se concessas non potest Episcopus revocare in illis casibus, in quibus valet subditos à sua jurisdictione eximere. 3.361.10
- Exemptionis** privilegium quando datur respectu certi loci & eo circumscribitur, si exempti extra illum delictum committant, coram Ordinario conveniri possunt. 3.518.5
- Privilegium** exemptionis concessum personis per viam legis, seu in corpore juris clausum, an per delictum amittatur, ostenditur. ibid. 6
- Exemptio** quando data est respectu generis jurisdictionis, per delictum non amittitur. ibid. 7
- Exemptionis** privilegium quando conceditur personis respectu delictorum, ut scilicet pro illis ab Ordinariis puniri non possint, satis Pontifex sub ea forma censetur eximere delinquentes quoad effectus expressos à potestate Ordinariorum. 3.519.8
- Exemptio** quando conceditur respectu certi Iudicis, veluti eximendo à Potestate proprii Ordinarij, tunc si exempti delinquant, conveniri poterunt coram Ordinariis locorum in quibus deliquerunt. ibid. 9
- Exemptio** quando est simplex & absoluta respectu omnium, & quorumcumque Iudicium, tunc exempti ratione delicti ab Ordinariis locorum, in quibus committitur, puniri non poterunt. ibid. 10
- Exemptio** concessa iudicatur, si Pontifex eximat ab Ordinarij potestate, vel cum plena libertate. ibid. 11
- Item** si dicat, ne audeat Episcopus ibi Cathedram suam collocare, vel quamlibet potestatem exercere, aut ordinationem aliquam, quamvis levissimam facere. ibid. n. 12
- Item** si dicat locum, sive Ecclesiam esse liberam, seu quod potatur libertate Ecclesie Romanæ, aut quod ejus specialiali prerogativa gaudet. ibid. 13
- Item** si dicat, quod gaudeat plena libertate. ibid. 14
- Exemptio** an plenè probata censetur, si in privilegio dicatur, ut quis existat juris B. Petri, vel specialiter pertineat ad Romanam Ecclesiam, ostenditur. ibid. 15
- Privilegium, sententia, aut scriptura** quando non fiunt principaliter super exemptione, seu libertate, sed incidenter propter aliud, narrant aliquam Ecclesiam, vel personam esse Juris B. Petri, tunc per talia verba exemptio non probatur. 3.530.16
- Princeps** privilegium exemptionis concedens, aut Iudex de exemptione ipsa sententiam proferens, quando apponunt verba quod Ecclesia sit Juris B. Petri, aut ad Ecclesiam Romanam pertineat, tunc exemptio plenè probatur. ibid. 17
- Exemptio** an plenè probata censetur, quando verbis privilegij narrantibus quod Ecclesia sit Juris B. Petri, accedit solutio census. ibid. 18
- Exemptio** an plenè probetur ex verbis narrativis privilegij, aut sententiæ, non principaliter ad exemptionem concedendam, sed propter aliud prolatis, si sententia, aut Princeps in illi principaliter suam fundat intentionem, ostenditur. ibid. 19
- Exemptio** à potestate Ordinariorum concessa videtur, si Papa recipiat in subiecto Ecclesie Romanæ, secus verò si recipiat aliquos in filios, & assignatur ratio differentie. ibid. num. 20
- Exemptio** à potestate Ordinariorum non probatur ex solutione census facta Sedi Apost. nisi appareat quod sit in signum subjectionis, & perceptæ libertatis. 3.531.21.22
- Exemptio** ab Ordinariorum potestate an probetur ex receptione sub protectione Sedis Apostolicæ. ibid. 26.27
- Exemptio** simplex neminem eximit à visitatione, si de illa specialis, & expressa mentio non fiat. 3.532.30
- Exemptionis** generale privilegium minimè sufficit, ut exempti ab onere procuracionis liberi censentur, sed requiritur specialis de illa mentio. ibid. 13
- Exemptio** prodest quoad potestatem Ordinarij, non quoad potestatem Legati de latere. ibid. 32
- Exemptionis** privilegium à jurisdictione Episcopi non suffragatur, nisi probetur quasi possessio exemptionis, & præcipuè ad effectum impediendi manutentionem. ibid. & seq. 34.37
- Exemptionem** à jurisdictione alicujus per quasi possessionem non dicitur habere subditus ex eo solo, quod non appareat superiorem in illum exercuisse jurisdictionem, nisi probetur quod venerit casus exercendi, & volens exercere fuerit repulsus, & repulsioni acquieverit. 3.533.38
- Exemptionis** privilegio renunciari non potest etiam in præjudicium exempti. ibid. 44
- Exemptionem** à reverentia debitam Episcopo nemo in totum præscribit. 3.558.6
- Exemptio** extinctivè præscribi non potest sed translativè. ibid. n. 8
- Eximere, Eximi.*
- Eximere** à se, & à Romana Curia an possit Summus Pontifex. 3.10.14
- Eximere** posse Episcopum è sua potestate, qui teneant, 3.360.1
- Eximere** non potest Episcopus in totum à sua potestate. ibid. n. 2
- Eximi, & ad Religiosos transferri** potest Ecclesia à potestate Episcopi per præscriptionem. 3.360.7
- Exemptus.*
- Exempti** subjiuntur Episcopo in illis omnibus, quæ sunt Ordinis Episcopalis, nempe in petitione Chrismatis, &c. *Vide Confirmatio.*
- Exemptus** locus, & locus extra diocesim, sive territorium, iudicantur à pari. 3.509.9
- Exemptis** an possit Episcopus indulgentias concedere. 3.559.26
- Exempti** habentur instar extraneorum. ibid. 27
- Exempti** exemptione data ab Episcopo ad jus reverentiale illi tenentur, secus si Pontifex exemerit ab Ordinario. 3.360.6
- Exempti** omnes, qui aliàs cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur. 3.370.8
- Exemptos**, si fugæ sit periculum, potest Episcopus capere, & remittere ad competentem iudicem. 3.459.64
- Exempti** subjiuntur Episcopis in iis omnibus, quæ sunt Ordinis Episcopalis. ibid. 65
- Archiepiscopi, & Episcopi**, possunt in locis exemptis suæ diocesis facere solemnes benedictiones, & divina Officia celebrare. ibid. 66
- Ordinarius** audiri potest ex defectu justitiæ in exemptis, ut suppleat. ibid. 67
- Exempti** in causis matrimonialibus subduntur Episcopis. ibid. 72

& Verborum.

Exempti subdantur Episcopo ad hoc ut per eum possint denunciarī, & mandari ut evitentur, quando essent notorie excommunicari à jure, vel ab homine. *ibid.* 73

Exempti ratione delicti, contractus, vel rei sitæ, coram Ordinariis locorum conveniri possunt. 3.527.1

In contrarium fundamenta adducuntur. *ibid.* 2

Concordantur opiniones. *ibid.* 1

Concordia & distinctio reprobatur. *ibid.*

Exempti tantummodo Romano Pontif. immediatè manent subjecti, & in totum eximuntur ab Ordinariorum jurisdictione. 3.532.19

Exemptus non potest privilegio suo renunciare. 3.533. 40.41 42.43.

Exemptus, seu privilegiatus manentionem consequitur contra Episcopum, si in possessione illius exemptionis, & privilegij reperiat. 3.556.17

Exorcista.

Exorcista debet habere ætatem 12. annorum. 2.226.2

Exorcista quis dicatur, & de ejus officio, forma, & materia. 2.228.11.

Exorcista manus exorcizandi exercere potest præsentè aliquo in supremo Ordine constituto. *ibid.*

Expensa.

Expensæ factæ pro doctorando filio non sunt conferendæ. 2.269.66

Expensæ factæ à patre, ut filius nancisceretur aliquando beneficium Ecclesiasticum, non sunt conferendæ. 2.270.69

Respondetur contrariis. *ibid.* 70

Expensæ causâ studij factæ veniunt appellatione alimentorum. 2.274.8

Experientia.

Experientiâ compertum est in Ecclesia Dei à propinquis, & consanguineis Episcoporum multa mala inventa fuisse. Vide *Electio.*

Exponens, & Expositus.

Exponentes proprios partus feris peiores. 3.65.143

Exponens pater filium legitimum & naturalem, vel naturalem tantum, arbitrio judicis est puniendus. *ibid.* 144

Exponens pater filium, sive alium eo consentiente, vel ratum habente, amittit jus filiationis. *ibid.* 145

Exponens filium licet perdat patriam potestatem, non per hoc eximitur ab onere dotandi. 146

Exponens filios graviter peccant, si eos nutrire & alere commode possint. *ibid.* 147

Expositus.

Expositus, cujus parentes ignorantur, non solum judicabitur, municeps, & incola ejus loci, in quo natus est, sed etiam loci in quo est expositus. 2.19.317

Expositi ab eo sunt ordinandi Antistite, qui ejus est loci ordinarius, in quo expositi sunt, quia illius effecti sunt cives. 2.195.37

Expositi non sunt capaces censendi ubi habentur statuta requiruntia qualitatem nobilitatis, & alia hujusmodi. 3.66.151

Expositus est civis illius loci, & civitatis, cui exponitur. *ibid.* 152

Exteriora.

Exteriora indicant interiora. 2.426.8

Externus.

Exterum non expedit eligi ad vicariatum. 3.107.2

Extrema Unctio.

Extremæ Unctionis Sacramentum valide non confertur, si aliud oleum per errorem adhibeatur præter oleum infirmorum. 2.347.16

Exul.

Exules facere à tota provincia delinquentes in sua diœcesi potest Archiepiscopus. Vide *Archiepiscopus.*

F

Fabrica.

Fabrica Ecclesiæ trahit laicum reum ad forum Ecclesiasticum. 3.327.51

Fabricæ Ecclesiæ Cathedralis ratio quomodo reddenda. *ibid.* 52

Facies.

Facies sæpe indicat quale sit corpus. 2.426.4

Facies deformis quando inducat irregularitatem. 2.428.25

Facultas.

Facultas Episcopis concessa à Conc. Trid. sed. 24. de reform. cap. 6. ut possint absolvere à casibus occultis, etiam summo Pont. reservatis, an fuerit abrogata per Bullam in Cœna Dom. & alias constit. summorum Pont. 2.406.44

Falcidia.

Falcidia de legatis ad pias causas non detrahitur. Vide *Legatū.*

Falsitas, & Falsum.

Falsa impedimenta denuntians ut matrimonium impediatur, arbitraria pena punitur. 2.353.24

Barbosa de Episcop. Pars II.

Falsarij vel habentes penes se literas falsas Papæ, vel aliorum officialium Curie expressorum, incidunt in excommunicationem Papæ reservatam. 3.18.85

Falsificantes litteras Apost. aut supplicationes à quocunque auctoritatem habente signatas, item & falso fabricantes litteras Apost. excommunicantur in Bulla. 3.13.63

Falsificatis litteris utentes non incidunt in excommunicationem Papæ reservatam. 13.18.85

Falsitas testium ut evitetur, eorum dicta sunt improprie intelligenda. 3.52.29

Falsitas nemini nociva pœna ordinaria non punitur. *ibid.* 30

Falsitas tria essentialia requirit, dolam scilicet, mutationem veritatis, & quod alteri noceat. *ibid.* 32

Falsum deponens in judicio nullo, includitur sub reservatione hujus secundi casus. *ibid.* 35

Falsum deponens sine dolo, non est ordinaria pœna falsi plectendus. *ibid.* 27

Falsum testimonium dolose dicens, quod tamen non valuit, ordinaria pœna non est puniendus. *ibid.* 31

Falsum deponens circa extrinseca, & extra factum principale, non dicitur falsus. *ibid.* 34

de Adulterantibus, & utentibus falsis ponderibus, & mensuris, referuntur plures Doctores. 3.53.40

Fama.

Fama non sufficit ad probandam sanguinis impuritatem, nisi sit perpetua, & illæsa apud omnes, & appareat oriri potuisse ex aliqua probabili causa. 1.111.51

Fama in factis antiquis, nempe centum annorum plenam efficit probationem. 1.130.75

Fama sola non sufficit ad probandum jus patronatus, sed debent concurrere aliæ conjecturæ in antiquis. 3.245.46

Familia.

Familia, nulla cognatio, patriæ sapientis est, præter virtutes, & actiones ejus. 1.205.14

Familiam armatam Episcopus tenere non potest, secundum aliquos. 3.473.1

Multo plures tenent eum habere posse familiam amatam. *ibid.* 2

Familia Episcopo quamvis sit laica, ponitur fori privilegio. 3.474.9.

Familiaris.

Familiares Episcopi quomodo edocendi, ostenditur. 1.101.5

Familiares Episcopi convenit ut sint viri spirituales. *ibid.* 6

Familiares si non sunt spirituales, non diligunt te, sed tua. 1.102.8

Familiares quales debeant habere Episcopi, ostenditur. *ibid.* 10

Familiarium nomine intelligi debent illi, qui vel patriæ potestati subjiciuntur, vel dominicæ, & expensis domini continuè aluntur, indeque commensales dicuntur. 2.199.2

Familiaris ad effectum de quo in præsentè, dicitur qui cū Episcopo fuerit commoratus, & præsens servierit, non tamen si absens fuerit, etsi sumptibus Episcopi vixit. *ibid.* 6

Familiares, vel famuli familiarium Episcopi, qui expensis Episcopi aluntur, dicuntur ejus familiares. *ibid.* 7

Familiares triennales Episcoporum possunt etiam ordinari ad titulum patrimonij, pro necessitate, & commoditate Ecclesiarum. 2.100.12

Familiaris bona fide cum spe beneficij statim obtinendi ordinatus ab Episcopo, ejus est familiaris, nec manet suspensus ab Ordinis executione, si Episcopus beneficium ei statim non conferat, aut si Episcopus moriatur nondum collato beneficio. *ibid.* 14

Familiares Papæ, vel Cardinalium, nec non Episcoporum in Curia residentium post triennium servitutis possunt à Vicario Sanctissimi ad quoscunque Ordines elevari. *ibid.* 19

Cardinalis etiam Episcopus familiarem ordinat, sicut Episcopus non Cardinalis. *ibid.*

Familiaris quis dicatur. *ibid.* 20

Familiares, & continui commensales Papæ ad effectum reservationis Regulæ quartæ Cancellariæ, qui dicantur. 3.153.106

Familiares familiarium habentes partem, seu expensas ab ipso Papa, an dicantur ejus familiares. 3.154.07

Familiares Cardinalium qui dicantur. 3.155.108

Familiares domestici dicuntur, etiam si aliquando abesse pro dominorum negotiis gerendis contingat. *ibid.* 110

Familiares Cardinalium non dicuntur, qui in eorum domibus habent expensas, seu partem, non ut familiares, & servitores, sed ut amici, aut consanguinei. *ibid.* 111

Familiaris beneficium dicitur reservatum, etiam si is mortis suæ tempore familiaris esse desierit. *ibid.* 113

Familiaris habens beneficium reservatum ratione familiaritatis in Ecclesia, in qua adest consuetudo optandi, an possit eo dimisso quod habet, optare aliud, & optandum non maneat reservatum. *ibid.* 114

Familiaris, & de familia alicujus dicitur, qui est deputatus ad aliquod servitium, & officium. 3.475.10

Familiaritas.

Familiaritas sola sine beneficio, non sufficit in prima Tonsurâ. Vide *Titulus.*

Index Rerum,

- Familiaritas rectè probari potest per libros tinelli. 2.199.3
 Et per fidem Archiciclini, seu Magistri domus, vel calcula-
 toris. ibid. 4
 Item per fidem quod sit descriptus in rotulo familiarium,
 ibid. 5
- Famula.*
- Famulas seculares pro torius monasterij obsequio possunt
 Moniales habere, quando ibi non sunt convertæ, quæ istud
 ministerium exercere valeant, dummodo foras non exeant,
 & admittantur de licentia superiorum. 3.436.65
- Febris.*
- Febris quartana neminem retrahit ab Ordinibus suscipiendis.
 2.429.47
- Felix.*
- Felix Barcharæ Archiepiscopus in invasione Maurorum cum
 27. viris passus est. 1.152.50
- Ferdinandus.*
- Ferdinandus Martius Mascarenhas, Regni Portugalliæ gene-
 ralis Inquisitor laudatur. 2.419.38
- Festum.*
- Festa de præcepto observanda, & jejunia, ut in offertorio Mis-
 sarum conventualium populo declarent, potest Episcopus
 cogere Regulares. Vide *Exemptus.*
- Festa facta in propria diocesi cum Clero, & populo indicare
 valet Episcopus in honorem alicujus Sancti in Sanctorum
 numerum adscripi. 3.455.36
- Festa observanda de præcepto potest Episcopus in Synodo abs-
 que populi consensu indicare 3.456.39
- Festis diebus quibus rebus liceat operam dare, ostenditur.
 ibid. 40
- Episcopus procedere potest contra laicos non observantes fe-
 sta. ibid. 41
- Laici Superiores pro festorum observatione possunt etiam sta-
 tuere, & penas violentibus imponere: quod quomodo sic
 intelligendum, ibi ostenditur. ibid. 42
- Fidejussio.*
- Fidejussionem comprehendit dispositio Conc. Trid. sess. 25. de
 Regularib. c. 16 3.411.24
- Fidelis.*
- Fidelis baptizans, vel confirmans filium infidelis, non contra-
 hit cognationem cum patre, vel matre infideli. 3.343.3
- Fides.*
- Fidei professio, vide *Professio.*
- Fidei rudimenta, ad quæ tenemur sub peccato mortali, qualia
 sint, ostenditur. 3.291.39
- Filia.*
- Filiabus legitime susceptis quam dotem Clemens IV. ante
 Pontificatum, & quæ beneficia nepotibus Clericis contu-
 lerit, ostenditur. 1.86.32
- Pius V. Collegium Illustriss. DD. Cardinalium consuluit, pos-
 set ne sexcentos aureos fratris sui filiarum collocandæ dare.
 1.87.31.
- Filius.*
- Filios habens non potest habere frontem alios de incontinen-
 tia redarguendi. 1.67.2
- Filios habens an possit in Episcopum eligi, quæstio dubia: pro
 parte affirmativa rationes expenduntur. 1.68.6
- Clemens IV. & Alexander VI. filios habuerunt. ibid. 8
- Expenduntur rationes pro contraria opinione. ibid. 9
- Filios habens, & nepotes, an possit in Episcopum eligi, ostenditur.
 1.86.30
- Filius dicitur oriundus, seu originarius loci in quo pater ejus
 natus est, succeditque in honoribus, seu maneribus, tam
 personalibus, quam realibus, non modò in temporalibus,
 verum etiam in spiritualibus, 2.193.12
- Filius non poterit ordinari ab Episcopo originis matris, nisi
 sit naturalis. ibid. 15
- Filius Clerici an prohibeatur obtinere beneficium, vel servi-
 re tanquam capellanus amovibilis in Ecclesia, in qua ejus
 pater, tanquam capellanus amovibilis, seu Vacarius tempo-
 ralis servavit. 2.215.3
- Vide *Antiphona.*
- Filij hæreticorum quando excludantur à clericatu, ostenditur.
 2.212.37.
- Filius clerici in sacris constituti suæ matri potest succedere.
 2.249.13
- Contrarium ostenditur, ad id citatis pluribus Doctoribus.
 ibid. 14
- Filius ut non succedat matri, sufficit esse susceptum ex coitu
 damnato vel punibili. ibid. 16
- Filius ordinandus non est sine patrimonio, quamvis haberet
 patrem divitem, sed nihil assignantem pro victu, & portione.
 2.269.60
- Filius potest patrem compellere ad sibi præstandos sumptus, &
 expensas in studio. 2.274.6
- Filij impuberes possunt per Episcopum absolvi ab excommu-
 nicatione pro violenta manuum injectione in Clericos. 2.
 413.20.
- Filius verberans patrem, nec ille pater, nec ille filius est cen-
 sendus. 3.61.108
- Filius etiam leviter patrem percutiens peccat mortaliter. ibid.
 113
- Filius percutiens, vel occidens patrem venientem contra fi-
 dem Christi, non punitur. ibid. 115
- Filius occidens patrem suum, ignorans sibi patrem esse, non
 punitur ut parricida. ibid. 119
- Filij naturales procreati tempore, quo parentes eorum non-
 dum erat effecti clerici, non possunt parentum beneficia
 obtinere. 3.209.6
- Filius Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium,
 quod olim ejus pater absque legitimo titulo, & minus pa-
 cificè aliquando possedit. ibid. 8
- Filij Presbyterorum beneficia legitime obtenta retinere non
 prohibentur, in quibus fuerunt beneficia eorum parentes,
 qui ante Concilij publicationem à vita migrarunt. ibid. 10
- Filij non prohibentur obtinere parentis Ecclesiam, quæ ac-
 cessorie alteri est unita. ibid. 11
- Filius illegitimus non prohibetur obtinere canonicatum, qui
 erat portio tempore, quo pater illum obtinebat, ibid. 12
- Filius illegitimus non prohibetur succedere in capellania,
 quæ absque Episcopi auctoritate fundari solet. ibid. 13
- Filius illegitimus non potest obtinere beneficium in Ecclesia,
 in qua ejus pater habuit solam sedem in choro, ratione di-
 gnitatis. ibid. 14
- Filius illegitimus non potest obtinere canonicatum in Ecclesia,
 ubi pater fuit canonicus. ibid. 15
- Filij legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quæcum-
 que in eadem Ecclesia, ubi genitores habuerunt, vel etiam
 habent. ibid. 16
- Filius illegitimus beneficium patris potest obtinere, si in eo
 mediatè post triginta annos successerit. 3.210.19
- Filij legitimi ministrare, aut Epistolam canere, vel Sacrificæ
 officio fungi in Ecclesiis parentum nullo modo possunt.
 ibid. 20
- Filius illegitimus Antiphonam ratione oneris beneficii alte-
 ri Ecclesiæ annexi in eadem Ecclesia, ubi parens habet be-
 neficium, canere non potest. ibid. 21
- Filius & pater processionaliter possunt insimul incedere, unus
 tanquam beneficiatus, alter tanquam capellanus diversa-
 rum Ecclesiarum. ibid. 22
- Filius, & pater possunt Missam celebrare in eadem Ecclesia,
 dummodò ambo non obtineant beneficium in ea. ibid. 23
- Filij illegitimi clericorum non prohibentur à Concilio Trid.
 cum patribus habitare. 3.211.24
- Filij spirituales ex vi monitorij tenentur denunciare patrem
 spiritualement. 3.39.54
- Filij possunt esse testes contra patres spirituales. ibid. 55
- Filij licitè exheredari possunt à parentibus ex quatuordecim
 tantum causis expressis, ex quo non excluduntur similes.
 3.427.17
- Filijusfam. percutiens Clericum potest ab excommunicatione
 absolvi. 2.424.49
- Fingens.*
- Fingentes causam, vel fraudem aliquam, quo Iudex ipse vadat
 ad accipiendum testimonium alicujus scemina. 3.32.207
- Finis.*
- Fines dicuntur, eo quòd finiunt aliquid, & termini vel limi-
 tes, quia terminant, & limitant. 3.562.1
- Fines dupliciter considerantur, vel in quantum fines sunt, per
 quos prædia à prædiis distinguuntur, vel non quantum fi-
 nes sunt, sed in quantum solum, vel pars aliqua prædij ab
 illis occupatur. ibid. 2
- Fines prædiorum, etiam Ecclesiasticorum, præscribi possunt.
 3.501.3
- Fines diocesium, provinciarum, seu parochiarum præscribi non
 possunt, quia non privata, sed publica auctoritate constitui
 sunt. ibid. 5
- Fines ipsi præscribi non possunt ad effectum, ut definant esse
 qui antea erant, & restringantur, ut alij extendantur, &
 sint ubi non erant. ibid. 7
- Finibus diocesium coherentia præscribi non possunt. ibid.
- Fines diocesium quatenus fines sunt, & habent rationem fi-
 niendi, præscribi non possunt, nisi considerentur respectu
 soli, quod occupant quoad dominium & proprietatem ejus-
 dem. ibid. 11
- Fiscalis.*
- Fiscalem suum potest Episcopus assumere ad visitationem
 Capituli absque ejus assensu. 3.266.8
- Fiscalis, nunci, custodes carcerum, ac lictores Episcopi gau-
 dent fori privilegio. 3.475.13
- Fiscus.*
- Fiscus beneficio restitutionis in integrum gaudet. 3.284.41
- Fiscum habent Episcopi. 3.475.16
- Fragans.*
- in Fragranti quis deprehendi dicitur, quando incarcerandus
 nec fugere, neque inficiari potuerit. Vide *Carcer.*

& Verborum.

Flamen.

Flamines, proflamines, & archiflamines in juridicis conventibus ad sua sacrificia peragenda Ethnici soliti erant constituere. 1. 147. 9

S. Petrus Apostolus in urbibus, in quibus apud Ethnicos erant primi eorum flamines, & prima judiciaria potestas, instituit ut Primates essent. ibid. 10

Fœmina.

Fœminis non competit clavium potestas. 2. 221. 25
Fœminæ jure divino incapaces sunt eorum, quæ sunt ordinis. ibid. 28

Fœmina, quæ coram Parocho suæ parochiæ contraxit matrimonium invalidum, postquam se transtulerit in domum mariti commorantis in alia Parochia, cum intentione ibi perpetuo manendi, non potest postea matrimonium de novo coram eodem Parocho valide celebrare. 1. 358. 65

Fœminæ in virorum monasteria qualiter ingredi prohibeantur, ostenditur. 3. 440. 85. 86

Fœminam cogentes ad monasterij ingressum, non ut profiteatur, nec ut habitum sumat, sed ut ibi sæculari habitu re-
tento educetur, incidit in excommunicationem Concilij Tridentini sess. 23. de Regularibus, cap. 18. 3. 444. 5

Fœtus.

Fœtus postquam est vivificatus, si occiditur, verum homicidium committi dicitur. 3. 65. 140

Foraneus.

Foraneus vicarius, Vide *Vicarius.*

Forensis.

Forensis alio in loco domicilium habens, potest collectari ratione honorum immobilium, quæ habet in loco, in quo Ecclesia constituitur. 3. 207. 10

Forma.

Forma vicariatus qualis. 3. 113. 56. & seqq.

Forma ponitur, qua Vicarius à Capitulo Sede vacante creari solet. 3. 122. 159

Forma dat esse rei, & ad unguem est servanda. 3. 247. 58

Fornicatio.

Fornicatio clerici cum soluta non est adulterium. 2. 240. 10

Fortis.

Fortis vir non est, cui non crescat animus in ipsa rerum difficultate. 1. 59. 24

Fortuna.

Fortuna nulla est, quanquam humilis, & abjecta, quæ doctrinæ splendore, atque ornatu non fiat illustrior. 1. 88. 2

Forus.

Fori privilegio gaudet, qui passus est sine licentia proprii Episcopi ab alieno ordinari. 2. 213. 19

Francia.

Francia Regibus jus nominandi Episcopos indultu Pontificis concessum. 1. 14. 29

In Francia regno idoneus ad Episcopatum judicatur, qui in 27. constitutus anno reperitur. 2. 179. 29

Francia Reges peculiari privilegio olco è Cælo dimisso ungebantur. 2. 346. 11

S. Franciscus.

S. Franciscus noluit fieri Sacerdos, quia tantam, ut decet, non putavit animæ suæ esse puritatem. 1. 54. 21

S. Franciscus nudum corpus in nivibus volutavit. 1. 80. 22

Franciscus de Caldas Pereira laudatur. 1. 130. 76

Francisci Salgado doctrina circa primas instantias Ordinariis locorum competentes. 3. 314. 2

Franciscus Salgado præter communem omnium sensum existimavit clericum Romæ degentem non posse ibi contrahendo se obligare in forma Camerae, absque licentia sui Ordinarij. 3. 318. 22

Franciscus Salgado reprobat, & ejus doctrina ut perniciosa rejicitur. 3. 319. 26

Frater.

Frater à Summo Pontifice Episcopi vocantur, quasi sibi æquales. 1. 8. 10

Frater facti Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani, à quocumque Catholico Antistite sub Rom. Sedis obedientia Constituto sacros Ordines etiam extra tempora tribus diebus festivis, & in quibusvis tam sæcularium, quam Regularium Ecclesiis, absque alicujus licentia suscipere possunt. 2. 198. 65

Frater Tertij Ordinis Sancti Francisci, quando gaudeat fori privilegio. 2. 238. 41

Frater Minores, & omnes qui illorum privilegis fruuntur, possunt extra statuta tempora dominicis, vel aliis festivis diebus sacros Ordines suscipere. 2. 255. 6

Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus, ac etiam Patribus Societatis Jesu conceditur, ut ubicumque fuerint, sine Parochialis juris præjudicio, cum Altari valeant viatico celebrare. 2. 280. 3

An post Concilium Trident. sublata sint hujusmodi concessiones, disputatur. 2. 281. 4

Frater Minores habent privilegium à Sixto IV. ut possint *Barbosa de Episcop. Pars II.*

administrare Sacramenta Eucharistiæ, & extremæ unctionis illis, quorum Confessiones audierint, quando Rectores, seu Curati eorum malitiose, aut sine rationabili causa denegaverint. 3. 19. 97

Frater cujuscumque Ordinis Mendicantium, transcurrens ad Religionem non Mendicantium, excepta Carthusiana, sine licentia Sedis Apostolicæ, necnon & tales recipientes incidunt in excommunicationem Papalem. 3. 20. 105

Frater S. Francisci de Observantia, quæ in electione Ministri Generalis, Provincialium, & Custodum, pro se, aut pro alio subornaverint, in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 25. 148

Frater Prædicatores Ordinis S. Dominici, qui ad effectum consequendi officium Magistri generalis pro se, vel aliis ad favores extra Religionem recurrunt, incidunt in excommunicationem Papalem. 3. 27. 162

Frater Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, qui ad Tribunalia sæcularia quovis prætextu appellare, vel confugere præsumunt, in excom. Papalem incidunt. ibid. 166

Frater Prædicatores præcedunt alios Religiosos Mendicantes. ibid.

Frater Minores de Observantia præcedunt Conventuales. ibid.

Frater tertij Ordinis non ligantur dispositione Concilij sess. 25. de Regular. cap. 15. 3. 47. 7

Frater Ordinis Prædicatorum promotus ad Episcopatum, suspenditur à Pontificalibus, si consecratur antequam resignet Ordini libros, & alia quæ habet. 3. 492. 42

Frater S. Spiritus de Urbe à superioritate & jurisdictione omnium Prælatorum, præterquam Magistri generalis exempti fuerunt à Sixto IV. 3. 452. 12. vers. Frater.

Fraternitas.

Fraternitates quomodo componendæ dum inter eas contenditur de præcedentia, remittive. 3. 303. 39

Vide *Confraternitas.*

Fraus.

Fraus non præsumitur, sed probanda est ab allegante. 2. 359 77. in decis. 5. Nota vers. Domini.

Frequentia.

Frequentia alloquendi cum Monialibus ex quibus vicibus inducatur, ostenditur. 3. 437. 70

Fructus.

Fructus beneficij, ad cujus titulum fuit quis promotus, non possunt hypothecari, nec obligari, nec etiam in subsidium aliorum bonorum in causam judicati capi, ut in aliis executio fieri possit, si Clericus egeat. 2. 268. 48. 49

Fructus filio dati loco alimentorum, & ad supportanda onera Matrimonij, non sunt conferenda. 2. 269. 65

Fructus amittuntur duntaxat pro rata illius temporis, quo quis abest sine licentia, nec potest componi restitutio debita fructum malè perceptorum obtinentibus Bullam Cruciatæ. 3. 92. 101

Fructus non residentium debet Episcopus applicare fabricæ Ecclesiæ Parochialis. ibid. 103

Fructus præbendæ, quibus Canonici, qui absuerint à servitio Ecclesiæ ultra tres menses privandi sunt, applicantur in usum Ecclesiæ, aut proportionabiliter servantibus, & residentibus. 3. 97. 150. 152

Fructus, & distributiones ut lucrari possit absens à servitio suæ Ecclesiæ, duo copulative requiruntur, justa scilicet causa absentia, & licentia Ordinarij. ibid. 151

Fructus amissi ob non factam Fidei professionem, sunt impendendi vel in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ. 3. 199. 31

Fructus amissi ob non factam Fidei professionem Ordinarius condonare non potest. ibid. 32

Fructus dicuntur deductis expensis. 3. 354. & seq. 79

Fructus Ecclesiarum an ultra triennium, intra tamen modicum tempus, alienari possint, ostenditur. 3. 375. 19. 20. 21

Fructus civiles, quorum de tempore resignationis adhuc non venerat dies solutionis, spectant ad successorem, ad quem etiam spectant fructus pendentes. 3. 513. 1

Fructus à solo separati ante diem resignationis debentur resignanti, ceteri verò omnes resignatario. ibid. 2

Fructus beneficij Ecclesiastici qualiter in heredem beneficiati defuncti, & successorem in beneficio sint dividendi. ibid. 3. & seqq.

Fructus inter beneficiatum defunctum, seu etiam renunciantem, & successorem, dividendos esse pro rata anni, tenent DD. citati. ibid. 4

Fructus à solo separatos inexactos spectare ad successorem, non autem ad heredem prædecessoris, concludunt alij. ibid. 5

Fructus ante obitum ejus, qui beneficium habebat, collectos ad heredem defuncti transire pendentes verò ad Ecclesiam, vel successorem in beneficio pertinere, tenet communis, & probabilior sententia. ibid. 6

Bulla Julij III. quid super fructibus decedentium beneficiatorum statuat, ostenditur. 3. 514. 7

Index Rerum,

Bulla prædicta Julij III. non est usu recepta in regnis Hispaniarum. ibid. 8

Frumentum.

Frument., fruges, legumina, & animalia cujusvis generis extra statum S. Rom. Ecclesiæ quovis modo exportantes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 26. 153

Frumentum & legumina extra Urbem & statum Ecclesiasticum extrahentes, aut ferentes impediens. 3. 17. 263

Frumentum, & aliæ res tempore penurix ut vendantur potest Episcopus laicos cogere. 3. 320. 8

Fundatio.

Fundare quis dicitur Ecclesiam, quando assignat fundum ubi constitui debet. 3. 231. 2

Fundare, & construere Ecclesiam non sufficit, ut jus patronatus acquiratur, sed requiritur illius perfectio. ibid. 8

Fundationi standum est, qua statutum fuit, ut beneficium simplex, etiam minor quatuordecim annorum consequi valeat, cum ei non fuerit derogatum per Concilium Trid. 3. 187. 77

Fundatio antiquior in præcedentiis componendis maximè attendenda est. 3. 301. 28

Fundator, & Fundatrix.

Fundator in limine foundationis potest apponere quascumque conditiones, etiam si sint contra jus, nisi sint naturæ impossibiles, vel aliàs à jure improbatæ. 1. 107. 28

Fundatrices possunt ingredi à se constructa Fratrum monasteria, absque incurfu alicujus censuræ. 3. 441. 96

Furiosus.

Furiosus eligere non potest. 1. 13. 21

Furiosi, mente capti, & ij, qui in furorem aliquando versi insaniverunt, non possunt fieri Clerici. 2. 430. 50

Furiosus percutiens patrem non incidit in pœnas parricidij. 3. 60. 117

Furor.

Furore captus non consentit ex defectu voluntatis, nec pœnam meretur. 2. 326. 4

G

Gabriel.

Gabriel Alexandrinus Patriarcha Romæ 15. Januarij 1595 per suos Legatos fidei professionem fecit, obedientiamque Romanæ Sedi, ac S. D. Papæ Clementi VIII. in Consistorio promisit. 2. 117. 44

Gabella.

Gabellam solvunt Clerici negotiatores. 2. 242. 8

Gabellam non solvit Clericus emens domum ad suum usum, secus si ad locandum. 2. 243. 13

Gabellam, & tributa non solvunt Militares Religiosi. ibid. num. 14

Gabellam, & tributa an viduæ quæ fuerunt Militarium Religiosorum uxores, solvant, ostenditur. ibid. 15

Gabella an debeat ex bonis confraternitatum, si vendantur, sub distinctione resolvitur. 3. 281. 34

Vera resolutio ponitur. ibid. 35

Gabellarius.

Gabellariis in Regnis Hispaniæ tenetur Clericus denunciare res, quas portat. 2. 243. 16

Gallus.

Galli cantus an faciat præsumi esse jam noctem versus diem inclinatam. 3. 164. 187

Gallicus morbus.

Gallico morbo laborantes, si foris appareat, horroremque & scandalum gignat, irregulares fiant. 3. 429. 46

Genus.

Genus, de quo in Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 7 idem significat quod legitimus, vel liber, & non refertur ad descendentes ex genere Hebræorum. 2. 218. 5

Generis differentia ad Ecclesiastica beneficia, publica que officia obtinenda operatur gravia inter utrumcumque populum dissidia. 1. 106. 19

Generalis.

Generalis, Provincialis, seu alius Prælati inferior, si ad Episcopatum præsentatur, & acceptat, statim vacat Prælatiura. 1. 21. 17

Germanus.

Germanus, & Lepandus Advocati, & D. Leonardi fratres, in numerum Sanctorum relati sunt. 3. 305. 20

Gesta.

Gesta per Judicem delegatum putativum non sustinentur ex errore communi. 2. 305. 59

Gesta à Vicario ignorante mortem Episcopi longè distantis valida sunt. 3. 121. 152

Gibbosus.

Gibbosi, vel curvi dicuntur corpore vitiati præcipuè si nimia in eis sit deformitas. 2. 429. 42

Gigas.

Gigantes, & Pygmaei, quando irregulares sint. 2. 430. 53

Glossa.

Glossas super Clem. Exivit, edentes excommunicantur. 3. 35. 233

S. Goaris.

S. Goaris incurabilem morbum impetravit à Domino, ne vocaretur in Episcopum. 1. 54. 18

Gothi.

Gothorum Reges in provincialibus & nationalibus Conciliis præsentati erant. 1. 153. 59

Gothorum Reges ungebantur. 2. 346. 9

Gradum.

Gradensis Patriarchæ ubi fiat mentio, ostenditur. 1. 141. 4

Gradensis civitatis descriptio. ibid. 5

Gradensem Patriarcham Nicolaus V. ad inelytam Venetiarum civitatem transtulit. ibid. 6

Gradus.

Gradus quantò altior est, tantò ruina gravior. Vide Episcopus.

Gradus quos continet Ordo, sunt novem secundum Canonistas. 2. 185. 16

Graduum computatio in matrimoniis contrahendis secundum jus Canonicum semper facienda est. 3. 67. 168

Graduum computatio ad susceptiones, & reliqua civilia, ætento Cæsareo jure facienda est, nisi aliter de consuetudine receptum sit, vel ipsa lex civilis secus statuerit. ibid. 162

Gradus affinitatis quomodo computentur, ostenditur. 3. 68. 166

Graduatus.

Graduatus in aliqua scientia, & littera, & majori habilitate præditus, præfertur has qualitates non habenti. 3. 129. 101

Gratia.

Gratiis amplioribus honorandi, qui renati sunt fonte Baptismatis, pristina cæcitate dimissa. 1. 105. 12

Gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis, morte Pontificis, vel Regis expirat. 2. 305. 60

Gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis, morte ipsorum expirat. 3. 164. 191

Gratianus.

Gratiani Canones in decreto inserti nullam habent juris auctoritatem. 1. 13. 19

Gratificatio.

Gratificationi locus est quando duo æquè idonei cumulativè præsentati fuerint. 3. 263. 199

Gravitas.

Gravitas debet esse in incessu Episcopi, ut scilicet raro, & moderato gressu incedat. 1. 74. 1

S. Gregorius.

S. Gregorius Magnus ad Pontificatum electus infirmitatis suæ conscius fugam iniit. 2. 54. 19

S. Gregorius onus suum multis depingit lachrymis. 1. 57. 7

S. Gregorius deplorat infirmitatem suam, cum Episcopus sit. 1. 58. 9. 10. 11. 12

S. Gregorius Episcopale onus timens cum amicis ubertim lacrymatus est. 1. 59. 19. 20

S. Gregorius peregrinos quotidie ad mensam adhibebat. 1. 85. 19

S. Gregorius Nazianzenus è patria discessit ne ad Episcopalem dignitatem ascendere cogeretur. 1. 54. 15

Onus suum multis depingit lachrymis. 1. 57. & seq. 7. 9

Episcopale onus timens cum amicis ubertim lacrymatus est. 1. 59. 19

Et in Virginitatis amorem summoperè exarsit. 1. 79. 15

Gregorius V. Sum. Pont. primus cōcessit illis septem Germaniæ magnatibus, nempe tribus Ecclesiasticis, & quatuor sæcularibus, potestatem eligendi Imperatorem. Vide Imperator.

S. Gualterus.

S. Gualteri corpus, qui fuerat Seraphici P. discipulus, in cœnobio S. Francisci oppidi Vimaranen. situm est, ac multis claret miraculis. 3. 178. 10

Guardianus.

Guardiani Mendicantium conservatores esse non possunt. 3. 464. 15

Gubernator.

Gubernator locorum status Ecclesiæ, qui licentiam ferendi arma tribus palmis breviora, etiam ad brevissimum tempus concesserit, incidit in excommunicationem Papalem. 3. 25. 140

Gubernator Ecclesiastici status, & officialis, qui aliquem homicidam, aut exulem ab exilio revocaverit, vel salvum-conductum ei fecerit, in excommunicationem Papalem incidit. ibid. 143

Gubernatores, qui pœnas, seu multas pecuniarias alteri quam Camera Apost. applicare præsumunt. 3. 36. 254

H

Habilis.

Habilis de jure communi, & ex dispensatione Papæ, idem est. 2. 455. 6

Habilis

& Verborum.

Habilis de jure idem est, quam ex privilegio, tam in odiosis, quam in favorabilibus. *ibid.* 7

Habitans.

Habitans in confinio duarum parochiarum, censetur Parochianus illius, in qua domus aditum habet principale, & magis frequentatum, si duos habet. 2.359.71

Habitatio.

Habitatio solum facit incolam seu domiciliarium, non tantum ortum, seu oriundum. 2.192.11

Habitatio decennialis facit presumi domicilium, quando aliter non constat de voluntate habitantium. 2.194.28

Habitatio inæqualitas si detur, illius Parochiæ erit parochianus, in qua majori temporis parte habitaverit. 2.359.70

Habitatio simulata, & in fraudem Concilii Tridentini, & proprii Parochi præjudicium habita, an ad matrimonij validitatem suffragari possit. *ibid.* 7

Habitatio majoris partis anni in loco sufficit ad hoc, ut ubi possunt recipi necessaria Sacramenta, domicilium verò requiritur, ut recipi valeant voluntaria. 2.389.19

Habitus.

Habitus Monasticum non amittit Monachus factus Episcopus. 1.211.17

Habitus clericorum proprius quis sit, nullibi determinatur. 2.214.1

Contra non deferentes habitum clericalem quæ pœna imponatur, ostenditur. 2.216.12

Habitus semel dimittens non est privandus beneficio, vel fori privilegio. 2.217.20

Habitus Regularis à novitiis deferendus est de essentia, atque substantia anni probationis. 3.429.29

Hæres, & Hæresitas.

Hæres etiam laicos potest Episcopus compellere ad solutionem relictorum ad pias causas per defunctos factorum. 3.20.13

Hæres obligatur ex quasi contractu, non in diem, neque sub conditione, sed purè. 3.322.10

Hæres institui qui de jure non potest, quandoque legare potest ad pias causas. 3.325.16

Hæreses, vel fidejussores Prælati, qui fecit locationem, si ipse decedat ante illius impletum tempus, non tenentur de evictione, neque conductor ab eis petere potest quantum sua intersit locationem impleri. 3.374.11

Hæredem mulierem instituens ea lege, ut monialis fiat, si minus ad monasterium bona pertineant, non incidit in excommunicationem latam contra cogentes Virginem monasterium ingredi. 3.444.4

Hæres Prælati alienantis bona Ecclesiæ tenetur stare alienationi in quantum hæres est. 3.509.7

Hæres adeundo hæreditatem in quantum contrahat, & cum quibus. *ibid.* 8

Hæreditati paternæ non potest filius renunciare, & retinere jus patronatus. 3.236.4

Hæreditati, legato, vel alteri juri querendo an solus Prælati renunciare possit. 3.512.25

Hæresis, & Hæreticus.

Hæresim occultam confessus non dolens de peccato, in excommunicationem incurrit. 2.414.19

Hæresis delictum pertinet hodie ad Inquisitores privative ad omnes alios iudices, non excluso tamen iudicio Ordinarij in causis propriæ ovium. 2.419.9

Hæresis crimen sine peculiari commissione vicarius Episcopi non punit. 3.116.85

Hæretici sunt irregulares etiam occulti. 2.222.14

Hæreticorum fautores, credentes, & defensores clericatu habentur indigni. *ibid.* 36

Hæretici occulti qualiter dicantur. 2.411.4

Hæretici purè occulti possunt absolvi non solum ab Episcopis, quibus subsunt, sed etiam à quolibet Confessario per suum Superiorem approbato. *ibid.* 5

Hæretici omnino occulti, & purè mentales non sunt ipso jure excommunicati, neque incidunt in pœnas contra hæreticos statutas. *ibid.* 6

Canonistæ contrarium timentur, sed illorum fundamentis responderetur. 2.412.7

Hæretici occulti per accidens, & à fortiori qui tales probari possunt, in excommunicationem, & alias pœnas per Ecclesiam adversus hæreticos latis incidunt. *ibid.* 10

Hæretici occulti per accidens, & qui tales probari possunt, comprehenduntur in cap. i. processus Bulla in Cana Domini. *ibid.* 11

Hæretices quando dicatur dubius in fide. 2.13.16

Hæretici occulti ad hoc ut in excommunicationem incurrant, quales actus, seu signa, vel opera exteriora facere debeant. *ibid.* 17

Hæreticus mentalis, si coram Inquisitoribus occultissimam hæresim confiteatur, vel eam revelet amico, petens ab eo consilium, non incidit in excommunicationem propter illum actum. *ibid.* 18

Hæreticus purè mentalis non est excommunicatus, quamvis per jocum dixerit se aliquando hanc, vel illam hæresim credidisse, sed melius sub distinctione resolvitur. 2.414.20

Hæreticorum pœnas in foro interiori non incurunt, licet graviter peccent, qui metu mortis aut cruciatuum, seu tormentorum, vel divitiarum cupidi, se hæreticos fingunt, integram tamen fidem in corde retinentes. 2.417.32

Hæretici dicto modo proximè explicato, cum in excommunicationem non incurant, à quolibet idoneo Confessario absolvi poterant. 2.418.33

Hæretici cujuscumque sectæ excommunicantur, eorundem fautores, libros legentes, tenentes, aut imprimentes, & schismatici. 3.13.58

Hæreticorum filij, ac nepotes non sunt privati nec privandi beneficiis antea obtentis. 3.168.229

Hæreticus potest puniri ubi reperitur, & non datur remissio ad locum delicti. 3.315.9

Hæreticorum librorum perversa dogmata melius est ignorare, quam per experientiam in aliquem laqueum erroris incurere. 3.361.3

Hæreticorum libri tanquam aspidum ova sunt fugiendi. *ibid.* 4

Hæreticum patrem revelare tenentur filij. 3.394.50

Hermaphroditus.

Hermaphroditus an, & quando ordinari possit. Vide *Illiteratus.*

Hermaphroditus, qui habet utrumque sexum parilem, aut prævalet in femineo, ordinari non potest. 2.211.28

Herus.

de Hero Archiepiscopo Bracharenfi mentio fit circa ann. 980. 1.152.53

Hierosolyma.

Hierosolyma quando exstructa, & quibus nominibus dicta fuerit, ostenditur. 1.140.1

Hierosolyma in medio totius orbis sita. *ibid.* 2

Hierosolyma mater omnium Ecclesiarum habita. *ibid.* 3

Hierosolyma quamvis Metropolitanano honore condecorata fuerit, non tamen propterea à subjectione Cæsarensis exempta mansit. *ibid.* 4

Hispania.

Hispaniarum Regibus à Rom. Pontifice privilegiis fuit indultum jus eligendi, & nominandi Episcopos. 1.11.7

Hispaniæ, & Lusitanæ Reges nominandi, & præsentandi Episcopos in Ecclesiis Cathedralibus quod jus habeant, ostenditur. 1.14.19

Hispaniæ Reges à Carolo Magno privilegium nominandi ad Ecclesias Cathedralis non acceperunt. 1.15.30

Hispaniæ regna non recognoscunt Imperatorem, aliumque superiorem in temporalibus. Vide *Imperator.*

Hispaniæ, & Lusitanæ Reges quando, & à quibus per ignotas, vias & ignotiora maria Indias scrutari miserunt. 1.126.42

Hispaniæ Reges subjectionem Sedi Apost. debebant ab antiquissimis etiam Regum Gothorum Catholicorum temporibus. 1.129.65

Hispaniæ regnum non recognoscit Imperatorem, aliumque superiorem. *ibid.* 66

Hispaniæ, Navarræ, Aragoniæ, & Siciliæ Reges ungebantur. 2.346.10

Hispaniarum Rex quamvis sit patronus Cathedralium in Hispania existentium, & præsentet ad dignitates Episcopales, non tamen est patronus aliorum beneficiorum in eisdem Ecclesiis Cathedralibus consistentium. 3.152.69

Hispanus.

Hispani omnes, & præcipue Lusitani, præsertim dum pueri adolescentes sunt, & mulieres, saltem donec viro copulentur, vini abstinentiam excolunt. 1.93.8

Histrion.

Histriones, buffones, ac ludentes in scenis sunt infames. 2.432.10

Homo.

Homo natus ad labores, & dolores. 1.59.21

Homines undecumque nascantur, si parentum vitia non sectentur, & Deum rectè colant, honesti, & salvi erunt. 1.105.13

Hominum sepulchra supra altaria non sunt erigenda. 2.320.27

Homicida, & Homicidium.

Homicida, vel mutilator membrorum principalium ordinari non potest. 2.222.32

Homicida est irregularis, neque ad Ordines promoveri potest, nec in susceptis ministrare. 2.409.60

Homicida sui aggressoris ad defensionem vitæ propriæ, cum moderatione inculpatæ tutelæ, non peccat, nec tenetur ad restitutionem, nec est irregularis. 3.49.4

Homicidium voluntarium, & injuriosum intra Ecclesiam patratum eam polluit. 2.326.2

Homicidium involuntarium contingens præter opinionem, & casu fortuito, non polluit Ecclesiam. *ibid.* 3

ex Homicidio secuto ex defensione proximi, servato moderamine inculpatæ tutelæ, Ecclesia non polluitur. 2.327.16

Index Rerum,

Homicidium ad defensionem commissum, servata in eo moderacione inculpatæ tutelæ, inculpabile est. *ibid.* 17
 Homicidium voluntarium, quod attinet ad præsens institutū illud dicitur, quod est illicitum, intentum, & volitum in se. 2.406.46
 Homicidium mandans in persona unius, si committatur in personam alterius, non incurrit irregularitatem. 2.408.52
 Homicidium voluntarium quod dicitur. 3.48.3
 Homicidium affert nocumentum irreparabile, quia tollit vitam humanam, quæ ex bonis temporalibus summum est. 3.50.16
 Homicidium verum committi dicitur, si occidatur fœtus postquam est animatus. 3.65.140

Honestas.

Honestas debet esse in habitu Episcopi, ut non sint vestes incisa, aut diverso colore. 1.75.2
 Honestas vestium clericalium ponderabitur ex consuetudine, & usu uniuscujusque regionis. 2.214.9
 Honestas in vestium colore maximè requiritur. 2.215.9
 Honestas publica oritur ex Matrimonio nondum consummato, si non sit invalidum defectu consensus. 3.69.177

Honor, Honorare.

Honoris, seu potestatis nonnulli gradus inter ipsos Episcopos à tempore Apostolorum distinctè reperiuntur, per quos alij alijs superiores efficiuntur. 1.32.2
 Honor non cultu vestium, non equorum fastu, non amplis ædificiis, sed gravitate morum, & actuum honestate cogoscitur. 1.75.10
 Honori reverentia debetur, non divitiis, & vestibus. 1.76.15
 Honorare melius est, quàm honorari, sicut amare, quàm amari. 2.440.18

Hora.

Hora pro sacrorum collatione quæ sit, ostenditur. 2.446.14

Horologium

Horologio illi standum est, duobus stantibus, quod favori magis adhæreat: pluribus verò stantibus, illis credendum quæ numero vincunt, & certiora esse solent, quàm alia. 3.164.186

Hortus.

Horti Religiosorum qui subjecti sint clausuræ. 3.440.88

Hospitales

Hospitalia appellatione beneficij non comprehenduntur, nec veniunt sub dispositione regulæ nonæ Cancellariæ. 3.159.148
 Hospitalia, quæ conferuntur in titulum beneficij, intra sex menses ab Episcopo sunt conferenda, si ad eum spectat collatio. 3.171.4
 Hospitalia, Collegia quæcunque, & Confraternitates laicorum visitandi jus habet Episcopus tanquam Sedis Apostolicæ, delegatus. 3.279.2
 Hospitalia noviter fundata, ipso fundatore superstite visitari non potest, nisi habeat formam Ecclesiæ, aut sit fundatum auctoritate Episcopi. *ibid.* 3
 Hospitalia, quod habet formam Ecclesiæ, vel altare pro Missarum celebratione, si est fundatum auctoritate Episcopi, dicitur locus religiosus, & pius. *ibid.* 4
 Hospitalia quando præsumatur Episcopi auctoritate fundata, ostenditur. *ibid.* 5
 Visitari ab Episcopo possunt hospitalia quæcunque, & alia pia loca, si ve cū Episcopi auctoritate, si ve sine illa sint instituta. *ibid.* 6
 Hospitalia erecta sine Episcopi auctoritate, videri possunt per ipsum, utrum omnia procedant secundum mentem testatoris. *ibid.* 7
 Hospitalia quæ sub immediata Regum fuerint protectione, Episcopi visitare non possunt. 3.281.16
 Hospitalia sine Episcopi auctoritate instituta pia sunt. 3.282.27
 Hospitalia Episcopi auctoritate instituta beneficio restitutionis in integrum gaudent. 3.283. & seq. 36
 Hospitalia quæ sine auctoritate Episcopi instituuntur, an gaudeant privilegio restitutionis in integrum. 3.284.38
 Hospitalia, & Confraternitates, quando sine Episcopi auctoritate instituta sunt, restitutionis privilegio non gaudent, tanquam verum, sunt qui teneant, sed contrarium verius. *ibid.* 42.
 Hospitalium, & Confraternitatum bona quæ Episcopi auctoritate instituta sunt, non possunt præscribi minori tempore, quadraginta annorum. 3.286.54
 Hospitalia Episcopi auctoritate instituta gaudent immunitate Ecclesiastica. 3.287.56
 Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, aut redditus, vel proventus Ecclesiasticos, tenentur solvere Seminario. 3.294.6
 Hospitalia quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, non solvunt Seminario. *ibid.* 8
 Hospitalia unius diocesis habens beneficium annexum, quod

est alterius diocesis, tenetur contribuere pro rata fructuum beneficij annexi Seminario, quod est in diocesi, in qua situm est beneficium. *ibid.* 9
 Sæculares iudices etiam facultatem habent, sicut Episcopi, visitandi Hospitalia, & cætera loca, si hoc eis aliàs legitime competat, dato præventioni loco in ipsos. 3.295.16
 Hospitalia, & Confraternitates, quæ sub immediata Regum fuerint protectione, Episcopi visitare non possunt. *ibid.* 16
 Hospitalia virginum Vlyssopense toto orbe celeberrimum. *ibid.* 19
 Hospitalia quando teneantur ad charitativum subsidium, ostenditur. 3.351.55

Hospitalitas.

Hospitalitas laudanda, amplectenda, & amanda, quia Deum meretur recipere. 1.82.2
 Exempla sacre Scripturæ, & SS. Patrum referuntur nos ad hospitalitatem maximè incitantia. *ibid.* 3
 Hospitalitatem ut Episcopus populos exhortetur, debet prius ipse servare. 1.83.5
 Hospitalitas usque adeo in Ecclesiasticis est necessaria, ut si ab ea inveniantur alieni, jure prohibeantur ordinari. *ibid.* num. 6
 Hospitalitatis, & beneficentiæ laus in Prælato præcipue præfulgere debet. 3.85.20
 Hospitalitatis, elemosinæ, & cujusvis beneficij meritum potius in animi alacritate consistit, quàm in doni magnitudine. *ibid.* 23
 Hospitalitatis opus curare maximè debet Episcopus, ut diligenter, & fideliter administretur. 3.278.1

Hostilitas.

Hostilitatis, schismatis, vel pestis, aut exilij tempore an dormiat præscriptio contra Ecclesiam. 3.566.11

Humilis, & Humilitas.

Humilis an sit ille, qui superni nutus arbitrio, ut debeat præesse, intelligit, & tamen ex humilitate præesse contemnit. 1.59.25
 Humilitas sola est officij sacerdotalis erectio. 1.98.8
 Humilitas est custos pudicitie, & mater patientie, ac virtutum bonum quoddam, & stabile fundamentum. *ibid.* 9
 Humilitas tutissimus est omnium virtutum thesaurus. *ibid.* 10

Hypothecatio.

Hypothecari non potest patrimonium. 2.271.85
 Hypothecare non potest, qui non potest alienare. *ibid.* 86

I.

S. Iacobus.

Iacobus Apostolus quos discipulos habuerit in Hispania. 1.149.23
 S. Iacobus cum in Hispaniam appropinquavit, primam Fidei plantationem in Galleciæ provincia fecit, quam postea post obitum suum ad sui corporis depositionem elegit. *ibid.* 27
 Refertur historia Compostellana attestans de miraculosa navigij delatione ad Iriensem portum cum corpore S. Iacobi. 1.150.28
 Doctores referuntur de adventu S. Iacobi in Hispaniam attestantes. *ibid.* 30
 S. Iacobus Apostolus in Hispaniam venit tribus, vel quatuor annis post Christi passionem, antequam cæteri Apostoli dividerentur. *ibid.* 31
 S. Iacobus primùm ad Iriensem portum in Gallæcia appulit, ibique instituit primùm Episcopum Bracharæ S. Petrum. 1.151.32
 S. Iacobus ad Hierosolymam rediens ibi Martyrij palmam consequutus fuit an. 44. ubi etiam B. Petrus, quem primùm Bracharæ Episcopum reliquerat, passus est. *ibid.* 33
 S. Iacobi martyrij dies 25. Martij solemnitas fuit, qua & Christus carnem humanam suscepit & passus est, & ideo transfertur in diem 25. Julij, quia ea die inventum fuit ejus corpus. *ibid.* 35
 S. Iacob peragrata Galleciæ parte, relictoque Petro Bracharensi Episcopo, cum jam ad Hierosolymam rediret, Aragoniæ regnum petivit, ubi in Cæsaraugustana civitate Beatissima Virgo adhuc in carne vivens illi apparuit. *ibid.* 38

Ianitor.

Ianitor, seu officialis turbam arcendo, non ex deliberatione, ab hujusmodi excommunicatione potest per Episcopum absolvi. 2.452.22

Jejunium.

Jejunij utilitates referuntur. 1.70.8
 Jejunium neminem reddit debilem. *ibid.* 9

Iesuati.

Iesuatorum Congregatio Mendicantium Ordinibus adnumerata fuit per Pium V. 3.295.20

Ignorantia.

Ignorantia est mater omnium errorum. 2.444.4
 Ignorantiam qui allegat, eam debet probare. 2.447.6
 Ignoran

& Verborum.

Ignorantia potius præsumitur, quàm scientia. 3.255.135
 Ignorantia vacationis beneficij non præsumitur in Episcopo. 3.546.48

Illegitimus.

Illegitimi non possunt fieri clerici. 2.225.50
 Illegitimorum species. 2.440.18
 Illegitimum potest Episcopus dispensando promovere ad Ordines minores, & ad beneficium simplex. ibid. 19
 Illegitimum an possit Episcopus promovere ad beneficium, quod non jure communi, sed statuto, vel consuetudine sacrum Ordinem requirit. 3.441.21
 Illegitimos ad canonicatus Ecclesiarum collegiarum potest Episcopus promovere. ibid. 22
 Illegitimos ad dividuas portiones, seu inferiora beneficia Ecclesie cathedralis potest Episcopus promovere. ibid. 23
 Illegitimum ac beneficium simplex, cui annexa accessorie parochialis est, potest Episcopus promovere. ibid. 24
 Illegitimus non potest dispensari ab Episcopo super pluralitate beneficiorum simplicium. ibid. 28
 Illegitimum ad beneficia requirentia sacrum ordinem non potest Episcopus promovere. ibid. 30
 Illegitimum ad Canonicatus Ecclesie Cathedralis an possit Episcopus promovere. 2.441.31
 Illegitimus non potest eligi, nec præsentari. 3.250.84

Illegitima.

Illegitima absque dispensatione Papæ non potest de jure in Abbatissam eligi. 3.414.13

Illiteratura.

Illiteraturæ defectus est omnino indispensabilis. 2.444.11

Illiteratus.

Illiteratus in Episcopum promotus, ab Episcopatu est removendus. 2.179.23
 Illiterati prohibentur ordinari. 2.222.30
 Illiterati penitus non possunt fieri clerici. 2.444.5
 Illiteratus comparatur cæco. ibid. 6
 Illiteratus est nullus in Ecclesia Dei, nec in ea placere potest. ibid. 7
 Illiteratus asinus nuncupari solet, & non venit appellatione hominum. ibid. 8
 Illiteratus est magis odiosus, quàm homicida. ibid. 9
 Illiteratus dicitur qui prima Grammaticæ Rudimenta non didicit. ibid.
 Illiteratus est Irregularis. ibid. 10
 Illiteratum potest Episcopus ad ordines promovere, si aliquod principium Grammatices habeat. 2.445.13
 Illiteratus est irregularis. ibid.
 Illiterato penitus facta beneficij collatio est invalida, & irrita. 3.204.1
 Illiteratus quis. ibid.
 Illiterati sunt incapaces beneficiorum. ibid. 2
 Illiterato, sed non penitus facta beneficij collatio non est ipso jure irrita; tenetur enim sub peccato mortali edicere, vel illud remittere, aut renuntiare. ibid. 3
 Illiterati, qui aliàs honestæ vitæ sunt, quoad obtenta beneficia ob causam tolerari possunt. ibid. 5
 Illiterati possunt Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati coadjutores dare, & assignare eis partem fructuum pro sufficienti victu. 3.205.6
 Illiteratis coadjutores dare non potest Vicarius ex generali commissione. ibid. 7
 Illiteratus coadjutor datus, sicut Rector tenetur ad residentiam. ibid. 9
 Illiterato tonsuram conferens Episcopus, ab ejus collatione per annum suspenditur. 3.489.6

Illustres.

Illustres, & personæ egregiæ, de Episcopis. 1.8.11

Immunitas.

Immunitate Ecclesiastica non gaudet, qui existens in loco sacro alium ibi existentem percussit. 2.329.27
 Ratio differentiæ assignatur. ibid. 28

Impediens, & Impedimentum.

Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria Romam convchunt, excommunicantur in Bulla. 3.14.65
 Impedientes Ecclesiasticos Iudices Ordinarios, vel delegatos ne sua jurisdictione utantur. 3.33.212
 Impedimentum omne censetur sublatum si Episcopus illud sciens ordinaverit. 2.259.8
 Impedimenta falsa denuntians, ut matrimonium impediat, arbitria pœna punitur. 2.353.24
 Cognoscens aliquod impedimentum inter volentes contrahere, etiamsi occultum sit, vel acceptum sub secreto, aut auditum ab aliis, vi denuntiationum tenetur manifestare. ibid. 25
 Cognoscens aliquod impedimentum occultum, ita ut solus ipse noverit, præcipue si nascitur ex infamia, aut peccato, vel cum gravi suo incommodo, aut aliorum scandalo, non tenetur detegere. ibid. 26
 Impedimentum legitimum habens, propter quod excommu-

nicatus non potest Summum Pontificem adire sine periculo vitæ, potest ab Episcopo absolvi. 2.422.6
 Impedimentum justum habet, is, qui ire non potest, licet mittere valeat pro absolutione. ibid. 7
 Impedimentum justum quoad hoc censetur habere, qui curam animarum vel filios, aut uxorem habet, timerque ob suam absentiam damnum notabile excepturos. ibid. 8
 Impedimentum publicæ honestatis usq; ad quartum gradum extenditur. 3.68.174
 Impedimentum publicæ honestatis, quando simul concurrat cum impedimento affinitatis, utrumque explicitè, vel saltem implicitè in petitione explicandum est. 3.69.176
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex Matrimonio taro amentium, vel puerorum. ibid. 178
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex Matrimonio celebrato sub conditione de futuro, antequam adimpleatur conditio. ibid. 180
 Impedimentum publicæ honestatis ex Sponsalibus validis, & certis oritur in primo gradu. ibid. 182
 Impedimentum publicæ honestatis non dicitur, quando aliquis fictè consentit. ibid. 183
 Impedimentum ex sponsalibus, aut Matrimoniis, metu, aut errore personæ initis nullum nascitur. ibid. 184
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus conditionatis, ante eventum conditionis. ibid. 185
 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum, sine eorum consensu. ibid. 186
 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus quacumque ratione irritis, quando ipsa publica sunt, & nullitas occulta. ibid. 187
 Impedimentum publicæ honestatis contractum ex sponsalibus validis, & certis, non cessat quando sponsalia dissolvuntur mutuo contrahentium consensu. ibid. 188
 Impedimento facti existente videtur aliquibus currere præscriptionem contra Ecclesiam, quamvis illi ex justa causa detur restitutio. 3.566.12
 Alij intelligunt procedere, ubi tempore belli, vel schismatis grassantis non redditur jus partibus. ibid. 13
 Nonnullis placet distinctionem Juris & facti procedere attentato Jure Civili, non autem isto Pontificio, quo attentato putant præscriptionem dormire ipso jure, stante aliquo facti impedimento. ibid. 14
 Aliquibus videtur ideò impedimentum facti æquiparari impedimento Juris in hoc casu, quia hoc expressum est in Jure. ibid. 15

Impeditus.

Impedito non currit tempus. 3.235.139

Imperator.

Imperator defensor, & advocatus Ecclesie dicitur. 1.131.86
 Imperialis dignitas, attentata sua natura non fuit à summo Pontifice, sed ab ipso Deo, mediante jure gentium. ibid. 87
 Imperialis dignitas post Imperii translationem à summo Pontifice habetur, & ab eo instituta dicitur. ibid. 88

Imperium.

Imperium, & principatus nihil aliud est præter merum laborem. 1.56.3
 Imperij translatione à summo Pont. facta, ex tunc imperialis dignitas ab illo habetur, & instituta dicitur. 1.131.78
 Imperium Germanicum post prædictam translationem magis pendet à summo Pontifice, quàm aliud quodlibet regnum. ibid. 89
 Imperium transferre in aliam gentem potest Summus Pont. ibid. 92
 Imperio vacante, jurisdictio, regimen, & dispositio ejus devolvitur ad Summum Pontificem. ibid. 93

Impotens.

Impotentes ad restituendum non tenentur denuntiare. 3.396.79

Impressor.

Impressores etiam cum addit. hujusmodi tractatum, nec non nostra collectanea absq; speciali nostra licentia in scriptis habita, incurunt excom. Papæ reservatam. 3.29.184
 Impressores, seu mandantes imprimi libros de rebus sacris tractantes sine nomine Auctoris, & sine approbatione Ordinarij. 3.35.240

Impudicitia.

Impudicitia quid sit, ostenditur. 1.78.5

Impunitas.

Impunitas est incuriæ soboles, insolentiæ mater, radix impudentiæ, & transgressionis nutritrix. 1.94.5

Impuritas.

Impuritatis exceptio debet plene, & concludenter probari. 1.110.50
 Quando per famam possit probari. ibid. 45
 Impuritas sanguinis per famam concludenter probari non potest, nisi perpetua, & illæsa apud ônes, & appareat oriri potuisse ex aliqua probabili causa, quæque contrariis probationibus non debilitetur. 1.111.51

INCAYCERASUS

Index Rerum,

- Incarceratus.*
 Incarceratus injustè, semota quacunq[ue] consuetudine in contrarium, debet percipere distributiones quotidianas. 3.101. 178.
- Inciendiarius.*
 Incendiarij excommunicati, & publicati, non nisi à Papa absolvi possunt. 3.18.89
 Incendiarius dicitur ille, qui malo animo autoritate propria incendit aliena. 3.56.73
 Incendiarius ad damna, & interesse tenetur; si fuerit lata culpa. ibid. 76
 Incendiarius ad damna, & interesse tenetur si incendium ex sua minima negligentia fiat. ibid. 77
 Incendiariis quacunq[ue] pertinentia, remissivè. 3.57.80
- Incendium.*
 Incendium connumeratur inter casus fortuitos. 3.56.74
 Incendium à quibus in dubio emissum præsumatur, remissivè. 3.57.78
 Incendium magnū, quo possunt Moniales è monasterio egredi, tale debet esse, ut certum sit aut saltem probabile, quod nisi moniales omnes statim è monasterio exeant omnes sint simul morituræ. 3.428.23
- Incola.*
 Incolæ unius loci, in quo promulgatum, & acceptatum fuit Concil. si aliò migrent, ubi non est acceptatum, possunt, validè contrahere clandestinè. 3.369.153
 Incola illius loci, in quo non est promulgatum Concilium, tenetur contrahere coram Parocho, & testibus, si divertat ad locum in quo receptum est. 3.370.155
- Incompatibilitas.*
 Incompatibilitatem inducit Commenda perpetua. 3.173.4
- Incorrigibilis.*
 Incorrigibilis à parte rei ille dicitur, qui ita obduratus in peccato perseverat, ut nullo modo veiat ad correctionem perducì. 3.485.14
 Incorrigibilis ex juris præsumptione quando quis dicitur ostenditur. ibid. 51
- Indulgentia.*
 Indulgentias potest concedere Archiepiscopus per totam suã provinciam, etiamsi non sit in actu visitationis, dummodo statutum generalis Concilij non excedat. 1.163.44
 Indulgentias plenissimas peccatorum solus Papa, concedit. 3.11.46
 Indulgentias prætextu generalis, commissionis vicarius generalis concedere nequit. 2.116.90
 Indulgentia est remissio p[en]e temporalis debitæ pro peccatis actualibus jam dimissis, concessa homini existenti in gratia, à Prælato per applicationem thesauri Ecclesiastici. 3.156.1
 Indulgentia plenaria est illa, qua remittitur tota p[en]a ibid. 1
 Indulgentia temporalis dicitur illa, qua non remittitur tota p[en]a, sed ejus tantum pars relaxatur. ibid. 3
 Indulgentiæ carena, quadragesima, & septena quæ sint, ostenditur. ibid. 4
 Papa tantum plenarias potest indulgentias concedere, Episcopi verò temporales, limitatas, seu partiales ibid. 5
 Indulgentias concedendi potestas est jurisdictionis, & non Ordinis. ibid. 6
 Indulgentias temporales potest concedere Episcopus etiam non consecratus, aut ordinatus, dummodo sit electus, & confirmatus. 3.357.7
 Indulgentias concedendi potestas penes Papam est jure divino à Deo proximè accepta, penes Episcopos verò est jure communi, & Ordinario. ibid. 8
 Indulgentias plenarias concedendi potestas à Papa est delegabilis. ibid. 9
 Indulgentias temporales concedendi potestatem Episcopus nõ solum suo Vicario, verum etiam Clerico demandare potest. ibid. 10
 Laici non potest demandari ab Episcopo potestas concedendi Indulgentias. ibid. 11
 Indulgentias non potest concedere Episcopus excommunicatus denunciatus, seu vitandus. ibid. 12
 Indulgentias valide, ac sine peccato, secluso scandalo non prævisio, concedit Episcopus dum in mort. peccato existit. ibid. 13
 Indulgentiæ temporales, quas Episcopus concedere potest, quæ sint, ostenditur. ibid. 14
 Archiepiscopus habet facultatem concedendi indulgentias per totam suam provinciam, & Archiepiscopatum, etiamsi non sit in actu visitationis. 3.358.15
 Indulgentias concedere est voluntariæ jurisdictionis. ibid. 16
 Indulgentias jure proprio nullus inferior Episcopo potest concedere. ibid. 17
 Indulgentias concedit Episcopo inferior ex consuetudine, etiamsi non sit Presbyter. ibid. 18
 Prælati religionis, quamvis habeat quasi Episcopale auctoritatem in Regulares sibi subditos, jure ipso non potest Indulgentias concedere, ibid. 19
 Parochus Indulgentias concedere non potest. ibid. 20
 Capitulum Sede vacante an valeat Indulgentias concedere, ostenditur, ibid. 21
 Indulgentiæ concessæ ab Episcopo, vel Archiepiscopo, si ex-cesserint numerum taxatum in cap. cum ex eo, de p[en]itent. an valeant, ostenditur. ibid. 22
 Indulgentias Episcopus cõcedere tantum potest subditis suis. 3.359.23
 Indulgentias pro mortuis non potest Episcopus concedere, ibid. 24
 Indulgentias ab alio Episcopo concessas lucrantur exteri de proprij licentiã. ibid. 25
 Exemptis an possit Episcopus indulgentias concedere, ostenditur. ibid. 26
 Indulgentiis, quas aliis concessit, frui, & gaudere potest Episcopus. ibid. 28
 Indulgentias publicans Episcopus etiam Cardin. ut illis uti possit soluto certo petetio, suspenditur à perceptione fructuum. 3.493.49
- Indumentum.*
 Indumenta mollia animi molitiam indicant. 1.75.6
- Industria.*
 Industria personæ quando est electa, non potest quis mandare alicui vices suas. 3.334.13
- Inebriatio.*
 Inebriari aliquem cogens qualiter peccet, ostenditur. 1.92.1
 Inebriari solitus sacris Ordinibus insigniri non potest. 2.327.11
- Infamare.*
 Infamare se nemo debet. 3.392.46
- Infamia, & Infamis.*
 Infamia juris dicitur quando ipso jure Canonico, vel Civili imponitur infamiæ p[en]a. 1.432.1
 Infamiæ nota laborant p[en]itentes solemniter. ibid. 6
 Infamia si prætendatur incurta per sententiam, de illa debet constare, nec sufficere si testibus probaretur latam fuisse. 2.433.16
 Infamia facti dicitur cum quis est notatus de aliquo crimine apud bonos, & graves. ibid. 17
 Infamia juris de jure potest esse occulta, non sic infamia facti. ibid. 18
 Infamia juris non solum impedit præfici, sed etiam removeri facit à dignitatibus habitis, infamia verò facti repellit tantum ab obtentis. ibid. 19
 Infamia juris per Principem aboleri potest, non sic infamia facti. ibid. 20
 Infamia facti contrario facto tollitur. ibid. 21
 Infames infamia juris omnino ordinari non debent. 3.222.40
 Infames de jure Civili regulariter sunt etiam infames de jure Canonico, nisi expressè jus Canonicum illam infamiam aboleat. 2.412.2
 Infames qui. ibid. & seqq.
 Infamis efficitur, & inhabilis ad Ordines suscipiendos condemnatus actione furti. ibid. 5
 Infames juris, ut patiantur eisdem effectus, quos ipsamet infamia parere solet, oportet quod sint de crimine in judicio confessi, vel convicti. ibid. 13
 Sententia, requiritur declaratoria de crimine famoso, quod infamet, ut quis dicatur infamis infamia juris. 2.433.14
 Infames juris, & facti qui sint, in universum connumerantur. ibid. & seq. 25. 26. 27. 28
 Infames tam juris, quam facti, irregulares sunt, & Ordines suscipere Ecclesiasticos prohibentur. 2.434.29
 Infames ad beneficia eligi, seu præsentari non possunt. 3.158.100
 Infamis non potest in Abbatissam eligi. 3.414.16
- Infans.*
 Infans si consecratur Episcopus, recipit characterem. 2.179.29
 Infanti Tonsuram conferens, quam p[en]am incurrat. 2.247.2
 Infantes expositos spurios esse censendos, tenet vera sententia. 3.65.148
 Naturales autem esse judicandos, existimat altera opinio. 3.66.149
 Legitimos tamen ad successionem Ordinum, & dignitatum capaces esse, tenet verior sententia. ibid. 150
 Infantes expositi, vide *Expositi*.
 Infantes discretionem carentes absque peccato mort. admitti possunt ad claustra Monialium. 3.430.32
- Inferior.*
 Inferiores in lege Superioris dispensantes absque justa causa, nulliter faciunt. 2.381.1
 Inferior Episcopo quando possit absolvere percutientes Clericum. 2.424.32
 Inferiores Episcopo habentes jus conferendi, non possunt facere concursum. 3.182.40
 Inferiores exempti habentes proprium districtum, & Episcopalem